

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.5.2023
COM(2023) 279 final

2023/0167 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiven (EU) 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2014/65/EU och (EU) 2016/97 vad gäller unionens regler om skydd för icke-professionella investerare

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2023) 330 final} - {SWD(2023) 278 final} - {SWD(2023) 279 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I linje med Europeiska kommissionens mål ”en ekonomi för människor”, och enligt vad som aviserats i kommissionens arbetsprogram för 2023, eftersträvar kommissionen en rättslig ram för icke-professionella investeringar som ger konsumenterna tillräcklig egenmakt, uppmuntrar till bättre och rättvisare marknadsresultat och därigenom skapar de förutsättningar som krävs för att icke-professionella investerare i ökad utsträckning ska kunna delta på kapitalmarknaderna.

Kommissionen aviserade i sin nya handlingsplan för en kapitalmarknadsunion från september 2020¹ sin avsikt att lägga fram en strategi för icke-professionella investeringar i Europa i syfte att säkerställa att icke-professionella investerare kan dra nytta av kapitalmarknaderna fullt ut och att de stöds genom samstämmiga regler inom alla relevanta rättsliga instrument.

Kapitalmarknadsunionens centrala mål är att konsumenterna fullt ut ska kunna dra nytta av de investeringsmöjligheter som kapitalmarknaderna erbjuder. Även om icke-professionella investerares deltagande på kapitalmarknaderna varierar kraftigt mellan medlemsstaterna, vilket återspeglar deras olika historiska och socioekonomiska förhållanden, bör icke-professionella investerare kunna uppnå bättre investeringsresultat på EU:s kapitalmarknader än vad som för närvarande är fallet.

Medlagstiftarna är överens om följande:

- I rådets slutsatser om kommissionens handlingsplan för kapitalmarknadsunionen² av den 3 december 2020 uppmanades kommissionen att inleda genomförandet av de delar av handlingsplanen som syftar till att främja investeringsverksamheten, framför allt icke-professionella investerares investeringsverksamhet inom EU, samtidigt som en hög nivå av konsumentskydd och investerarskydd säkerställs.
- Den 8 oktober 2020 antog Europaparlamentet en resolution om den fortsatta utvecklingen av kapitalmarknadsunionen³ som till stor del var positiv till åtgärder för att öka de icke-professionella investerarnas deltagande på kapitalmarknaderna. I resolutionen betonas att ett ökat deltagande av icke-professionella investerare är beroende av en förändring i investeringskulturen och att en sådan förändring först kommer att ske när icke-professionella investerare övertygas om att investeringar på kapitalmarknaderna är önskvärda då man omfattas av risker som är godtagbara och tydligt avgränsade.

Kommissionen är bekymrad över att kapitalmarknaderna inte tillgodoser EU-invånarnas långsiktiga finansieringsbehov, som ofta är alltför beroende av sparande med låg avkastning. Kommissionen har identifierat ett antal större problem för icke-professionella investerare som minskar deras möjligheter att fullt ut dra nytta av kapitalmarknaderna: 1) icke-professionella investerare har svårt att få tillgång till relevant, jämförbar och lättförståelig

¹ https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/growth-and-investment/capital-markets-union/capital-markets-union-2020-action-plan_en.

² <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12898-2020-REV-1/sv/pdf>.

³ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0266_SV.html.

produktinformation för att hjälpa dem att göra välgrundade investeringsval, 2) icke-professionella investerare utsätts för en ökande risk för att otillbörligt påverkas av orealistisk marknadsföringsinformation via digitala kanaler och vilseledande marknadsföringsmetoder, 3) det finns brister i hur produkter tillverkas och distribueras, vilket har samband med intressekonflikter som kan uppstå till följd av betalningar av incitament mellan produkttillverkare och distributörer och 4) vissa investeringsprodukter har omotiverat höga kostnadsnivåer och ger därför inte alltid valuta för pengarna för den icke-professionella investeraren. Skillnader i hur regler utformas mellan olika rättsliga instrument kan också förvirra investerare och leda till olika nivåer av investerarskydd.

Dessa problem undergräver icke-professionella investerares förtroende för kapitalmarknaderna. Enligt en nyligen genomförd Eurobarometerundersökning⁴ är endast 38 % av konsumenterna övertygade om att de investeringsråd som de får från finansiella intermediärer i första hand ligger i deras intresse. Brist på förtroende är en av de bidragande orsakerna till att färre icke-professionella investerare deltar och förhindrar en ökning⁵.

Samtidigt är finanskunskapen i EU för låg. För alltför många människor kan det finansiella systemet verka komplicerat och ogenomträngligt. Människor saknar ofta förtroende, kunskap och färdigheter för att hantera sin dagliga ekonomi och fatta viktiga ekonomiska beslut, till exempel att spara för att köpa ett hus eller förbereda sig för pensionen. Dålig finanskunskap kan påverka en individs personliga och ekonomiska välbefinnande, särskilt för utsatta grupper i samhället. Ökad finanskunskap har därför blivit en av kommissionens viktigaste prioriteringar⁶, och är desto viktigare med tanke på den pågående digitaliseringen av finansvärlden. Den finansiella utbildningen⁷ bör anpassas bättre för att tillgodose olika behov hos olika grupper av människor. I detta sammanhang är det centralt att ge individen möjlighet att förstå de fördelar och risker som är förknippade med att investera och de råd de får för att fatta ekonomiska beslut i sitt bästa intresse. Detta innebär inte att människor förväntas bli experter på finansiella tjänster, utan snarare att de har den kunskap, information och det förtroende som krävs för att fatta beslut i syfte att tillgodose sina ekonomiska behov.

Med tanke på det allmänna ekonomiska sammanhang mot vilket åtgärderna i denna strategi bedöms, kännetecknas EU:s marknad för icke-professionella investeringar fortfarande av lågt deltagande jämfört med internationella motsvarigheter. År 2021 innehade cirka 17 % av hushållens tillgångar i EU-27 finansiella värdepapper (noterade aktier, obligationer,

⁴ Eurobarometerundersökning om övervakning av nivån på finanskunskap EU, 2023. Den relevanta frågan är Q12: Hur säker är du på att den investeringsrådgivning du får från din bank/försäkringsgivare/finansiella rådgivare i första hand är i ditt bästa intresse?

⁵ Eurobarometerundersökning om finansiella tjänster och produkter för privatpersoner och mindre företag, oktober 2022. Andra påverkande faktorer är bristen på finansiella medel, oro för riskerna, osäkerhet kring den potentiella avkastningen, bristande förståelse/komplexitet och att man hellre sätter in pengar någon annanstans.

⁶ Det är värt att notera att även de europeiska tillsynsmyndigheternas grundförordningar innehåller ett mandat att granska och samordna initiativ för finanskunskap och utbildning av de behöriga myndigheterna (artikel 9.1 b i de tre grundförordningarna).

⁷ I detta sammanhang innebär "finansiell utbildning" den formella eller informella process genom vilken individer förvärvar finanskunskap (resultatet).

värdepappersfonder och finansiella derivat). I jämförelse innehade hushållen i Förenta staterna cirka 43 % av sina tillgångar i värdepapper⁸.

EU:s strategi för icke-professionella investeringar syftar till att stärka lagstiftningsramen för att se till att icke-professionella investerare 1) ges möjlighet att fatta mer välgrundade investeringsbeslut som bättre motsvarar deras behov och mål och 2) att de skyddas tillräckligt på den inre marknaden genom ett enhetligt regelverk. Detta kommer att öka förtroendet genom att ge invånarna bättre tillgång till kapitalmarknaderna och öka deltagandet bland icke-professionella investerare.

I EU:s strategi för icke-professionella investeringar behandlas en mängd olika frågor som är aktuella för icke-professionella investerare, bland annat finanskunskap, kategorisering av kunder, regler för offentliggörande och marknadsföring, regler för lämplighet och ändamålsenlighet, regler för rådgivning, bland annat när det gäller incitament samt regler för produktstyrning. I strategin föreslås en förstärkt ram för att ytterligare förbättra transparensen, särskilt när det gäller kostnader, skärpta regler mot vilseledande marknadsföringskommunikation, regler för att säkerställa opartisk rådgivning av hög kvalitet och regler för att säkerställa att produkter som distribueras till icke-professionella investerare ger utsikter till valuta för pengarna. Syftet är att säkerställa en moderniserad och så långt det är möjligt förenklad ram för icke-professionella investeringar, som är anpassad och enhetlig inom de olika sektorerna. EU:s strategi för icke-professionella investeringar är främst inriktad på att se till att icke-professionella investerares intressen beaktas, men tar också upp specifika branschfrågor, särskilt genom att undanröja inkonsekvenser och överlappningar i informationskraven och genom att anpassa bestämmelserna om lagstadgat så att de är lämpliga för digital användning.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag är en följd av åtgärd 8 i den nya handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen från september 2020, som handlar om att bygga upp investerarnas förtroende för kapitalmarknaderna.

Förslaget är förenligt med målen för den befintliga lagstiftningen om skydd av icke-professionella investerare på EU-nivå, som består av direktivet om marknader för finansiella instrument (Mifid⁹) och direktivet om försäkringsdistribution¹⁰, eftersom det syftar till att säkerställa en tillräcklig grad av investerarskydd samt rättvisa, integritet och effektivitet i tillhandahållandet av investerings- och försäkringsbaserade investeringstjänster till icke-professionella investerare. Dessutom är det förenligt med regelverket för investerings- och försäkringsbaserade investeringstjänster samt investeringsfonder och deras förvaltare (som förutom Mifid och direktivet om försäkringsdistribution även omfattar Solvens II-direktivet¹¹,

⁸ Baserat på Eurostats sektorsvisa nationalräkenskaper (internationellt datasamarbete, NAID_10). Om fordringar på försäkringsgivare och pensionsrättigheter läggs till skulle antalet ändras till 46 % för EU och 72 % för Förenta staterna (se kapitel 1.1 i konsekvensbedömningen).

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (omarbetning).

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (omarbetning).

direktivet om företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)¹² och direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIFM-direktivet)¹³.

Detta förslag antas som en del av ett paket, tillsammans med ett andra lagstiftningsförslag (COM(2023) 278). Syftet är att ändra förordningen om faktablad för paketerade investeringsprodukter för icke-professionella och försäkringsbaserade investeringsprodukter (Priip-produkter)¹⁴. Ändringsförordningen kompletterar fullständigt detta Omnibus-direktiv, eftersom den syftar till att förbättra den rättsliga ramen för Priip-produkter genom att anpassa informationen till den digitala miljön och de icke-professionella investerarnas föränderliga behov, särskilt när det gäller hållbarhet och genom att skapa ytterligare klarhet om Priip-produktutvecklarnas omfattning när det gäller företagsobligationer med "make-whole"-klausuler och omedelbart utgående livräntor. En del ändringar, särskilt när det gäller användningen av elektroniskt format, föreslås för en bättre anpassning till metoden enligt Mifid och direktivet om försäkringsdistribution och bygga vidare på erfarenheterna från genomförandet av det alleuropeiska dokumentet om utlämnande av uppgifter om paneuropeiska privata pensionsprodukter (PEPP-produkter)¹⁵.

Ett viktigt steg för att säkerställa konsekvens och förenkling av kraven på information före avtal mellan finansiella tjänster togs när kommissionen antog sitt förslag om ändring av direktiv 2011/83/EU om avtal om finansiella tjänster som ingåtts på distans och om upphävande av direktiv 2002/65/EG. Följaktligen har farhågor om överlappande och inkonsekventa krav avseende upplysningar på området för icke-professionella investeringar getts stort utrymme, vilket har lett till en mer rationaliserad och förenklad ram.

De åtgärder som föreslås nedan, förväntas göra EU till en ännu säkrare plats för icke-professionella investerare, bidra till att bygga upp deras förtroende och underlätta deras deltagande på kapitalmarknaderna på mer rättvisa villkor. Den nuvarande demografiska utvecklingen kräver en förbättrad planering av hushållen för att säkerställa en smidig livscykel. I detta avseende bör ett säkrare ramverk för investeringar på kapitalmarknader bidra till att ge icke-professionella investerare ett bredare utbud av möjligheter. Ett ökat deltagande av icke-professionella investerare på kapitalmarknaderna kan också bidra till att öka den kapitalkälla som finns tillgänglig för marknadsfinansiering av ekonomisk verksamhet och göra det möjligt för företag att bättre diversifiera sina finansieringskällor. I detta avseende är förslaget förenligt med ett antal lagstiftningsåtgärder och icke-lagstiftningsåtgärder som kommissionen vidtagit inom ramen för sin handlingsplan för kapitalmarknadsunionen 2015¹⁶, halvtidsöversynen av handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen 2017¹⁷ och

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (omarbetning).

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1238 av den 20 juni 2019 om en europeisk privat pensionsprodukt (PEPP-produkt).

¹⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Handlingsplan för en kapitalmarknadsunion*, COM(2015) 468 final.

¹⁷ Meddelande från kommissionen om halvtidsöversynen av handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen,

handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen 2020¹⁸, i syfte att underlätta företagens tillgång till finansiering, särskilt små och medelstora företag i syfte att stödja sysselsättning och tillväxt i EU.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Med tanke på inriktningen på den ökande digitaliseringen av investeringstjänster och marknadsföring är förslaget i linje med kommissionens arbete med konsumentskydd inom ramen för digital finansiering¹⁹. Syftet är att se till att konsumenterna kan dra nytta av digitaliseringen samtidigt som de är tillräckligt skyddade mot de risker som den medför. En viktig del av konsumentskyddslagstiftningen på detta område är lagen om digitala tjänster²⁰, vars mål är att säkerställa en rättvisare, öppnare och mer ansvarsfull onlinemiljö för konsumenterna.

Förslaget är också anpassat till målen för kommande kommissionsinitiativ som kommer att försöka underlätta datadelning inom sektorn för finansiella tjänster²¹. Med den standardiserade rapporten om information som ett företag har samlat in om sin kund för lämplighetsbedömningen, förväntas detta initiativ underlätta, om kunden begär att rapporten ska lämnas in, en mer smidig och kostnadseffektiv datadelning och återanvändning av sådan information av andra företag som valts ut av kunden. Detta bör i sin tur gynna konsumenterna genom effektivare och mer innovativa produkter och tjänster och bör underlätta konkurrensen genom ökad öppenhet och minskade omställningskostnader.

När det gäller de föreslagna åtgärderna på området för finanskunskap finns stöd från kommissionen tillgängligt genom instrumentet för tekniskt stöd²².

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

EU har infört en rättslig ram för skydd av icke-professionella investerare, som har utvecklats under flera årtionden. Nivån på skyddet av icke-professionella investerare har stärkts avsevärt under årens lopp, särskilt efter finanskrisen 2008. Den nuvarande övergripande rättsliga ramen består av fem rättsliga instrument som syftar till att – sektorsvis – harmonisera kraven på skydd för icke-professionella investerare på området investeringstjänster, försäkringsbaserade investeringar och kapitalförvaltning. De direktiv som omfattas av ändringar i detta förslag (*direktiven*) innehåller bestämmelser om

– tillhandahållande av investeringstjänster (*Mifid*),

¹⁸ SWD(2017) 224 final och SWD(2017) 225 final av den 8 juni 2017.
Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *En kapitalmarknadsunion för människor och företag – en ny handlingsplan*, COM(2020) 590 final.

¹⁹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:52020DC0591>.

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (*förordningen om digitala tjänster*).

²¹ https://commission.europa.eu/system/files/2022-10/com_2022_548_3_en.pdf.

²² Se https://reform-support.ec.europa.eu/what-we-do/financial-sector-and-access-finance_sv.

- tillhandahållande av försäkrings- eller återförsäkringsdistributionstjänster till tredje man (*direktivet om försäkringsdistribution*),
- upptagande och utövande av försäkringsverksamhet inom EU (*Solvens II*),
- samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (*fondföretag*),
- förvaltare av alternativa investeringsfonder (*AIFM-direktivet*).

De rättsliga grunderna för direktiven är artiklarna 53.1, och särskilt när det gäller direktiven 2009/138/EG och (EU) 2016/97, artikel 62 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Det behövs åtgärder på EU-nivå i enlighet med dessa artiklar för att fortsätta anpassningen av de nuvarande reglerna eller för att införa nya standardiserade regler.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Enligt subsidiaritetsprincipen får åtgärder på EU-nivå endast vidtas om medlemsstaterna på egen hand inte kan uppnå målen för den planerade åtgärden. Reglering av investeringstjänster, tillhandahållande av försäkringsbaserade investeringsprodukter, regler för fondföretag och alternativa investeringsfonder och deras förvaltare (AIFM-direktivet) är sedan länge etablerade på EU-nivå. Detta beror på att endast EU-åtgärder kan fastställa ett gemensamt regelverk som säkerställer samma nivå på skyddet av icke-professionella investerare i medlemsstaterna, oberoende av vilken typ av investeringsprodukter eller investeringstjänster som erbjuds och med full respekt för etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster. I detta avseende är detta förslag, i likhet med de direktiv som det syftar till att ändra, helt i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Detta förslag syftar till att ändra vissa bestämmelser i direktiven, särskilt bestämmelserna om den information som lämnas till icke-professionella kunder före och efter investeringsbeslut, krav på marknadsföring av investeringsprodukter till icke-professionella kunder, produkttillsyn och krav på styrning, krav på tillhandahållande av rådgivning och andra distributionstjänster för investeringsprodukter till icke-professionella kunder, yrkeskvalifikationer och gränsöverskridande tillsyn. Ändringarna är nödvändiga och proportionerliga för att stärka skyddet för icke-professionella investerare, samtidigt som marknadsaktörernas intressen och kostnadseffektivitet beaktas.

- **Val av instrument**

Eftersom detta förslag syftar till att ändra de befintliga direktiven 2014/65/EU, (EU) 2016/97, 2009/138/EG, 2011/61/EU och (EU) 2014/91 är det valda instrumentet ett ändringsdirektiv. Valet av ett enda ändringsdirektiv grundar sig på målet för EU:s strategi för icke-professionella investeringar att uppnå samma nivå av skydd för icke-professionella investerare i hela EU och för alla investeringsprodukter och distributionskanaler. Detta kan uppnås på effektivast möjliga sätt genom att konsekventa och vid behov enhetliga krav fastställs för alla relevanta sektorer.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I bilagan till den åtföljande konsekvensbedömningen ingår en utvärdering av den rättsliga ramen som specifikt rör skydd av icke-professionella investerare. De viktigaste slutsatserna är att de ramar som är tillämpliga på icke-professionella investerare i stort sett är effektiva och samstämmiga, fortsätter att bidra till att tillgodose behov och lösa problem samt tillför det avsedda mervärdet. I utvärderingen drogs dock slutsatsen att de avsedda målen inte i tillräcklig utsträckning uppnåddes på områden som offentliggörande av information, incitament och rådgivning, krav på produktstyrning och lämplighetsbedömningar.

Trots befintliga regler för offentliggörande kan information fortfarande vara komplex (särskilt när det gäller kostnader), eller inte tillräckligt användbar eller relevant för att vägleda icke-professionella investerare så att de fattar välgrundade beslut. Bestämmelserna om investerarskydd som reglerar upplysningar och marknadsföringskommunikation är inte heller tillräckligt anpassade till de nya och ständigt föränderliga risker som är förknippade med den snabba tillväxten av digitala kanaler som erbjuder tjänster.

När det gäller betalning av incitament och tillhandahållande av rådgivning är de befintliga garantierna, inklusive krav på öppenhet, inte tillräckliga för att hantera potentiella intressekonflikter för leverantörer av finansiella tjänster, med tanke på den befintliga informationsasymmetrin mellan icke-professionella investerare och sådana leverantörer. De potentiella intressekonflikter som beror på betalning av incitament kan leda till att finansiella rådgivare är partiska när de rekommenderar produkter, vilket leder till försäljning av dyrare produkter till icke-professionella investerare eller produkter som kanske inte är i deras bästa intresse.

De nuvarande reglerna om produkttillsyn och styrning utgör en ram för hur produkter utformas och distribueras. Ytterligare förbättringar behövs dock för att säkerställa att endast produkter som ger valuta för pengarna erbjuds till icke-professionella investerare. Vissa produkter för icke-professionella investerare på marknaden medför fortfarande omotiverat höga kostnader och/eller erbjuder inte värde till icke-professionella investerare.

Lämplighetsproven och lämplighetsbedömningen har visat sig vara i stort sett effektiva, men kan förbättras ytterligare för att säkerställa att bedömningarna utförs vid rätt tidpunkt (dvs. innan produkterna rekommenderas), för att undanröja inkonsekventa metoder, se till att de är anpassade till den digitala miljön och att ta hänsyn till investerarnas behov av diversifiering av sina produktportföljer.

- **Samråd med berörda parter**

Europeiska kommissionen genomförde olika samrådsaktiviteter som en del av utarbetandet av detta förslag.

Mellan maj och augusti 2021 samlade kommissionen under ett offentligt samråd om ”en strategi för icke-professionella investeringar i Europa” in synpunkter från en bred grupp berörda parter om olika aspekter som rör icke-professionella investeringar, nämligen upplysningar före kontraktets ingående (inklusive Priip-produkter), incitament och kvalitet på rådgivning, bedömningar om lämplighet och ändamålsenlighet, finanskunskap, produkters komplexitet, effekterna av ökad digitalisering av finansiella tjänster, kategorisering av

investerare, prövning samt de europeiska tillsynsmyndigheternas befogenheter att ingripa när det gäller produkter och hållbara investeringar.

Ett antal på 186 svar inkom från en rad olika berörda parter som företrädar näringslivsorganisationer och organisationer (59 %), konsumentorganisationer (2 %), icke-statliga organisationer (5 %), offentliga myndigheter (9 %), fackföreningar (2 %) och privatpersoner (19 %). Dessutom diskuterade kommissionen olika aspekter av översynen vid flera möten med en grupp experter från medlemsstaterna.

Resultaten av det offentliga samrådet beaktades i förslaget och kommissionen försökte ta hänsyn till de olika berörda parternas intressen. De viktigaste områdena, där utrymme för förbättringar av ramverket identifierades av respondenterna, undersöktes och ingår i förslaget. Dessa inkluderar finanskunskap, som lyftes fram av samtliga intressentgrupper, offentliggörande av information, bedömningar om lämplighet och ändamålsenlighet samt incitament och rådgivning.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Efter en formell begäran om råd²³ från kommissionen den 27 juli 2021 lämnade både Esma och Eiopa ett yttrande^{24,25} den 29 april 2022. Esmas och Eiopas yttranden utgjorde underlag för kommissionens konsekvensbedömning och utarbetandet av detta förslag.

I bilaga 2 till den åtföljande konsekvensbedömningen förtecknas ytterligare källor som beaktades vid utarbetandet av detta förslag, inklusive riktade samråd med berörda parter och utåtriktad verksamhet. Kommissionen förlitade sig också på omfattande forskningslitteratur, som det hänvisas till i konsekvensbedömningen, i synnerhet en särskilt beställd studie utförd av ett konsortium av konsulter under ledning av Kantar med titeln *Disclosure, inducements, and suitability rules for retail investors study* som offentliggjordes 2022²⁶.

Utarbetandet av detta förslag berikades också med råd från högnivåforumet om kapitalmarknadsunionen och bidrag från användargruppen för finansiella tjänster²⁷. Diskussioner hölls också vid möten i medlemsstaternas expertgrupp för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag (GEGRFS), där medlemsstaternas experter uttryckte stöd för målen i strategin för icke-professionella investeringar. Samtidigt var majoriteten av medlemsstaterna bekymrade över potentiella störande effekter av ett förbud mot incitament till distributionssystem för icke-professionella investeringar.

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget åtföljs av en konsekvensbedömning, SWD(2023) 278. Konsekvensbedömningen lämnades till nämnden för lagstiftningskontroll den 14 december 2022 och fick ett positivt

²³ Ref. Ares(2021)4803687- 27.7.2021 och ref. Ares(2021)4805409- 27.7.2021.

²⁴ Ref. ESMA35-42-1227.

²⁵ Ref. EIOPA-BoS-22/244.

²⁶ <https://op.europa.eu/sv/publication-detail/-/publication/d83364e5-ab55-11ed-b508-01aa75ed71a1>.

²⁷ Användargruppen för finansiella tjänster samlar experter som företrädar konsumenters, icke-professionella investerare eller mikroföretags intressen, särskilt för att ge kommissionen råd vid utarbetandet och genomförandet av lagstiftning eller politiska initiativ som påverkar användarna av finansiella tjänster. Mer information finns här. https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/expert-groups-comitology-and-other-committees/financial-services-user-group-fsug_en.

yttrande med reservationer den 20 januari 2023 (SEC(2023) 330). Den ändrades därefter för att återspegla samrådet med nämnden för lagstiftningskontroll.

Generellt sett inriktas konsekvensbedömningen på att identifiera och åtgärda specifika fel i viktiga skeden av distributions- och investeringsprocessen för icke-professionella investeringar. Den behandlar frågor som hindrar icke-professionella kunder från att på bästa sätt använda produktinformation om investeringar (i Priip-produkter och när det gäller Mifid och direktivet om försäkringsdistribution). Den behandlar de bestämmelser som reglerar intressekonflikter som uppstår till följd av incitament, vid försäljningsstället och i produktionsstadiet för investeringsprodukter och investeringstjänster (både i Mifid och direktivet om försäkringsdistribution) och undersöker regler för produkttillsyn och produktstyrning (både för distributörer, därav i Mifid och direktivet om försäkringsdistribution och för produkttillverkare, i fondföretagsdirektivet, Mifid och direktivet om försäkringsdistribution) för att säkerställa att icke-professionella kunder får värde från sina investeringar (valuta för pengarna).

För vart och ett av de tre huvudområden som identifierats, nämligen 1) offentliggörande och marknadskommunikation, 2) incitament och 3) valuta för pengarna, bedöms i konsekvensbedömningen två alternativa eller, när det gäller upplysningar, två kompletterande politiska alternativ, utöver grundscenariot.

I konsekvensbedömningen beaktas riktade ändringar av reglerna för offentliggörande som syftar till att förbättra deras relevans för icke-professionella investerare tillsammans med riktade ändringar för att åtgärda informationsbrister i samband med marknadskommunikation. Eftersom båda alternativen kompletterar varandra och visar en förbättring jämfört med grundscenariot till en rimlig kostnad är de båda, sammantaget, det alternativ som föredras.

När det gäller incitament bedömdes ett val mellan att behålla det nuvarande systemet för att tillåta betalning av incitament under vissa förhållanden, samtidigt som sektorsspecifika upplysningar om incitament förbättras och harmoniseras, mot ett förbud mot alla former av incitament, inklusive en undervariant som innehåller ett partiellt förbud som tillämpas i fråga om icke-rekommenderade tjänster (endast utförande). I konsekvensbedömningen dras slutsatsen att ett EU-omfattande totalförbud skulle vara den mest effektiva åtgärden för att undanröja eller avsevärt minska potentiella intressekonflikter genom att minska en viktig källa till skador för konsumenterna.

Ett omedelbart och fullständigt förbud mot incitament skulle emellertid medföra betydande och plötsliga effekter på befintliga distributionssystem, med konsekvenser som är svåra att förutse. Ett partiellt förbud skulle däremot ha mindre inverkan på befintliga distributionssystem, samtidigt som det skulle ge fördelar för icke-professionella investerare. Därför beslutade kommissionen att inte lägga fram ett fullständigt förbud mot incitament som en del av detta förslag.

Som en del av en stegvis strategi som syftar till att göra det möjligt för operatörerna att anpassa sina distributionssystem och minimera kostnaderna för en sådan ändring, föreslår kommissionen i detta lagstiftningspaket att de intressekonflikter som kan uppstå på grund av betalning av incitament ska hanteras genom ett antal olika åtgärder, bland annat följande:

- En åtgärd som syftar till att förbjuda betalning av incitament i situationer med endast utförande där ingen rådgivning ges.

- En förstärkt ”kundens bästa intresse”-princip som tillämpas i både Mifid och direktivet om försäkringsdistribution.
- Förbättrad information till kunden om betalning av incitament, inklusive en enkel förklaring av incitament.

Kommissionen kommer att noga övervaka effekterna av dessa åtgärder på marknaden, som kommer att baseras på ingående information (som tillhandahålls som en del av skyldigheterna i metoden för valuta för pengarna). Tre år efter antagandet av paketet kommer kommissionen att bedöma effekterna av detta system för incitament för icke-professionella investerare mot bakgrund av de ytterligare garantier som vidtagits och kommer att utarbeta en rapport till Europaparlamentet och rådet. Om bedömningen visar att nackdelen för konsumenterna kvarstår, trots de ytterligare garantierna, kommer kommissionen att överväga att föreslå alternativa åtgärder i linje med bestämmelserna om bättre lagstiftning, inklusive en ytterligare utvidgning av förbudet mot incitament.

När det gäller valuta för pengarna övervägdes i konsekvensbedömningen ett val mellan att stärka produktstyrningsreglerna för tillverkare²⁸ genom att kräva en jämförelse mellan deras produkter och relevanta ”tillverkarriktmärken”²⁹ och ett alternativ att införa liknande avgifter även på distributörsnivå³⁰, inklusive jämförelse av vissa produkter med relevanta riktmärken för distributörer³¹. Det senare alternativet, som gäller både tillverkare och distributörer, ansågs vara mer effektiva och omfattande sättet att se till att investerare erbjuds kostnadseffektiva produkter.

I konsekvensbedömningen övervägdes ett antal ytterligare åtgärder som var avsedda att ytterligare komplettera lagstiftningspaketet. Dessa åtgärder är utformade för att säkerställa förbättrad tillsyn, bättre kvalificerade rådgivare, lättnader i kriterier för att en investerare ska betraktas som en professionell investerare, en effektivare kontrollprocess för investerare, förbättrad finanskunskap och ökad flexibilitet för kunniga investerare att få tillgång till en bredare uppsättning produkter och tjänster utan onödig byråkrati.

Sammantaget förväntas åtgärdspaketet öka skyddet för icke-professionella investerare och leda till bättre investeringsprodukter av hög kvalitet för icke-professionella kunder som ger bättre valuta för pengarna (dvs. bättre kvalitet och mer kostnadseffektiva produkter). Detta skulle både gynna befintliga investerare och uppmuntra fler privatpersoner att investera. I konsekvensbedömningen dras slutsatsen att dessa reformer kommer att medföra vissa merkostnader för finanssektorn. Dessa kostnader har kvantifierats i konsekvensbedömningen.

²⁸ Enheter som regleras av Mifid, Solvens II, direktivet om försäkringsdistribution, fondföretagsdirektivet eller AIFM-direktivet som producerar egna investeringsprodukter.

²⁹ Som en del av sina åtgärder för produkttillsyn och produktstyrning skulle tillverkarna vara skyldiga att identifiera och kvantifiera kostnaderna för varje investeringsprodukt (både för befintliga och nya produkter) och motivera att produkten ger valuta för pengarna till målmarknaden, detta gäller även i jämförelse med andra produkter på marknaden, baserat på produkttypspecifika kostnads- och prestandatester (*prestandatester för tillverkare*).

³⁰ Enheter som regleras av Mifid, Solvens II, direktivet om försäkringsdistribution, fondföretagsdirektivet eller AIFM-direktivet som distribuerar produkter till kunder som de tillverkar eller agerar som mellanhänder och distribuerar produkter som tillverkats av andra enheter.

³¹ I likhet med riktmärkena för tillverkare skulle distributörer av investeringsprodukter behöva bedöma hur de produkter de distribuerar jämför med relevanta riktmärken (*riktmärken för distributörer*) för liknande produkter på marknaden.

Konsekvensanalysen har reviderats för att ta itu med kommentarerna från nämnden för lagstiftningskontroll. De viktigaste förbättringarna kan sammanfattas enligt följande:

- När det gäller problemets omfattning och dess effekter på ekosystemet för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag förklaras och motiveras det underliggande ekonomiska sammanhanget bättre med uppgifter i den slutliga texten. Nackdelarna för konsumenterna förklaras bättre, liksom beskrivningen av de frågor som nu belyser behovet av att vidta brådskande åtgärder. Vissa delar av de politiska alternativen behandlas också mer detaljerat i redogörelsen för de viktigaste politiska valen och de kompletterande åtgärderna i den slutliga texten.
- Ytterligare kvantifieringar och analyser har tagits med. Den övergripande redogörelsen för kostnaderna och fördelarna med det paket med alternativ som föredras har förbättrats. Ytterligare uppskattningar av effekterna av förbudet mot incitament och åtgärder för valuta tillhandahålls. Begränsningarna i fråga om kvantifiering av åtgärder för offentliggörande förklaras närmare. I den slutliga texten förs dessutom en mer ingående diskussion om kvalitativa ekonomiska effekter, bland annat en diskussion om hur vissa åtgärder är sammanlänkade. Ett test för små och medelstora företag har lagts till i bilagorna.
- Vad gäller de ”kompletterande åtgärder” som bidrar till att åtgärda de identifierade problemen utöver de viktigaste åtgärderna, innehåller den slutliga texten en extra tabell med de kompletterande åtgärder som bedöms i bilagan, det problem som de syftar till att åtgärda och det mål de syftar till att uppnå. Texten innehåller också en förklaring till hur de kompletterande åtgärderna samverkar med de alternativ som föredras och ger synergieffekter. Ett stycke har lagts till som beskriver en alternativ kombination av alternativ som övervägdes, som inte innehöll ett förbud mot incitament. I punkten finns också en förklaring till varför förbudet mot incitament inte har tagits upp.
- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Det föreslagna direktivet förbättrar lagstiftningens ändamålsenlighet och förenklar regelverket på följande sätt:

- Det undanröjer inkonsekvenser och överlappningar i krav som rör tillhandahållande av information till kunder mellan Solvens II, direktivet om försäkringsdistribution och Priip-produkter när det gäller försäkringsbaserade investeringsprodukter, något som kan gynna försäkringsföretag och försäkringsförmedlare, samtidigt som ett högt skydd för icke-professionella investerare bibehålls.
- Genom direktivet införs regleringslättnader i Mifid för investerare med lämplig kunskap, erfarenhet och förmåga att bära förluster. Detta innebär en minskning av informationsöverbastningen för sådana investerare och en effektivare användning av resurser för produkttillverkare och distributörer.
- När det gäller digital beredskap anpassas bestämmelserna om offentliggöranden och om marknadsföring till icke-professionella kunder så att de passar för digital användning genom åtgärder för att säkerställa elektroniskt format som standard, klargöra hur produktupplysningarna ska presenteras i en digital miljö och införa ytterligare garantier för marknadskommunikation, även via sociala medier och andra digitala kanaler.

Ytterligare administrativa kostnader kommer dock att uppstå genom tillsynsrapportering mot de referensvärden för valuta för pengarna som kommer att tas fram av Esma och Eiopa.

Denna skyldighet kommer att medföra engångskostnader och löpande kostnader för både tillverkare och distributörer³².

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet när det gäller näringsfrihet (artikel 16) och konsumentskydd (artikel 38). Förslaget kan påverka rätten till respekt för privatlivet och familjelivet (artikel 7) och skyddet av personuppgifter (artikel 8) genom användning av de kategorier av personuppgifter som krävs för lämplighetsbedömningen av icke-professionella investerare. Det kan behövas ett krav på att behålla personuppgifter om inflytelserika personer investeringsmarknadsföring om dessa är fysiska personer. Detta är dock nödvändigt och proportionerligt för att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå i enlighet med artikel 52.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget förväntas få budgetkonsekvenser till följd av ett antal nya uppgifter som tilldelas Esma och Eiopa.

För Esma behövs ytterligare sex heltidsanställda (heltidsekvivalenter) för sin arbetsbelastning och för att ta på sig uppgifterna att utveckla och administrera referensvärden för bästa valuta för pengarna samt samla in och behandla uppgifter som inkommit från nationella behöriga myndigheter. Esma kommer också att behöva ytterligare budgetmedel för driftsutgifter på 1,5 miljoner euro för de tre första genomförandeåren för att täcka it-kostnader och kostnader i samband med externt kontrakterade konsumenttester av nya verktyg för offentliggörande av konsumentinformation, samt inrättande och förvaltning av samarbetsplattformar för nationella konkurrensmyndigheter.

För Eiopa kommer dessa nya uppgifter med tiden att kräva totalt tre heltidsekvivalenter för att ta på sig uppgifterna att utveckla och administrera referensvärden för valuta för pengarna och samla in och behandla uppgifter som inkommit från nationella behöriga myndigheter. Eiopa kommer också att behöva ytterligare budgetmedel för driftsutgifter på 1,26 miljoner euro för de tre första genomförandeåren för att täcka kostnader för externt kontrakterade konsumenttester av nya verktyg för offentliggörande av konsumentinformation, samt inrättande och förvaltning av samarbetsplattformar för nationella konkurrensmyndigheter.

De ekonomiska och budgetmässiga konsekvenserna av detta förslag förklaras i detalj i den finansieringsöversikt för rättsakt som åtföljer detta förslag.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att övervaka framstegen mot att uppnå de särskilda målen på grundval av den icke uttömmande förteckningen över indikatorer i avsnitt 8 i den åtföljande konsekvensbedömningen.

³² Se kapitlen 6.3 och 7 i konsekvensbedömningen.

Fem år efter genomförandet kommer kommissionen att genomföra nästa utvärdering av ändringarna av detta förslag, i linje med kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning.

Detta förslag kräver inte någon genomförandeplan.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Inga förklarande dokument anses nödvändiga.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Förslagets övergripande struktur

Detta ändringsdirektiv inom ramen för Omnibus består av fem huvudavsnitt som hänvisar till de olika direktiv som ska ändras. Artikel 1 i förslaget innehåller ändringar av Mifid, medan det i artikel 2 föreslås ändringar av direktivet om försäkringsdistribution. Artikel 3 innehåller ändringar av Solvens II, medan det artiklarna 4 och 5 föreslås ändringar av fondföretagsdirektivet respektive AIFM-direktivet. I motiveringen förklaras de föreslagna ändringarna per ämne i de olika berörda direktiven.

Offentliggörande av information: syftet är att förenkla och minska den information som lämnas till icke-professionella investerare

Förslaget innehåller ett antal förbättringar av regelverket för offentliggörande som syftar till att säkerställa öppenhet för icke-professionella investerare och göra det möjligt för dem att fatta välgrundade beslut.

I artikel 1.12 f och artikel 2.20 införs en ny punkt 5c i artikel 24 Mifid och en ny punkt 5 i artikel 29 direktivet om försäkringsdistribution med ett krav på att värdepappersföretag, försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter visar lämpliga riskvarningar i allt informationsmaterial om särskilt riskfyllda produkter, för att varna icke-professionella investerare för specifika risker för potentiella finansiella förluster. I artikel 1.17 c och artikel 2.6 införs ett nytt led w i artikel 69.2 i Mifid och led q i artikel 12.3 i direktivet om försäkringsdistribution, där det anges att medlemsstaterna måste se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att införa riskvarningar för särskilt riskfyllda produkter. Esmå och Eiopa ges mandat att utarbeta riktlinjer för begreppet särskilt riskfyllda finansiella produkter samt att genomföra tekniska standarder som specificerar innehållet och formatet för sådana riskvarningar (artikel 1.12, ny punkt 5c i artikel 24 i Mifid och artikel 2.20, ny punkt 5 i artikel 29 i direktivet om försäkringsdistribution).

I artikel 1.12, och i artikel 2.20 införs en ny punkt (ny artikel 24.5c Mifid och ny artikel 29.5 i direktivet om försäkringsdistribution) som ger Esmå och Eiopa befogenhet att införa riskvarningar för värdepappersföretag, försäkringsföretag och försäkringsförmedlare, efter samråd med den eller de berörda behöriga myndigheterna. De har befogenhet att göra det om det finns farhågor om att användningen (eller frånvaron) av riskvarningar kan ha en väsentlig inverkan på investerarskyddet.

I artikel 2.15 införs en ny bestämmelse i artikel 23 i direktivet om försäkringsdistribution (ny artikel 23.1) som gör det möjligt att i elektronisk form lämna ut information i enlighet med en skyldighet som redan finns i Mifid. Denna regel gäller för alla försäkringsprodukter och är därför inte begränsad till försäkringsbaserade investeringsprodukter. I artikel 1.12 g införs en ny punkt 5b i artikel 24 i Mifid och i artikel 2.15 införs en ny punkt 4 i artikel 23 i direktivet

om försäkringsdistribution, där Esma och Eiopa ges befogenhet att utarbeta riktlinjer för offentliggörande av information i elektroniskt format.

I artikel 1.13 införs en ny artikel 24b i Mifid, som uteslutande behandlar värdepappersföretagens lagstadgade upplysningar om kostnader, tillhörande avgifter och betalningar som görs av tredje part. Delar av redan befintliga bestämmelser om kostnader och avgifter enligt artikel 24.4 i Mifid flyttas till artikel 24b.1 i Mifid. I artikel 24b i Mifid föreskrivs dessutom en standardisering av presentationen av sådan information om kostnader, tillhörande avgifter och betalningar från tredje part. Det kräver också, särskilt när det gäller betalningar från tredje part, en förklaring av deras syfte och kvantifiering av deras inverkan på förväntad avkastning, på ett standardiserat och begripligt sätt. Genom artikel 2.20 ändras artikel 29 i direktivet om försäkringsdistribution för att förbättra och komplettera de redan befintliga bestämmelserna om upplysningar före avtal om distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter. I och med detta läggs också ett krav till i artikel 29.1 i direktivet om försäkringsdistribution om att lämna ut information om alla kostnader, tillhörande avgifter och betalningar från tredje part, samt om deras inverkan på förväntad avkastning.

Enligt artiklarna 24b.2 i Mifid och artikel 29.4 i direktivet om försäkringsdistribution ska Esma respektive utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn på grundval av tidigare konsumenttester som kommer att fastställa det format och den terminologi som företagen bör använda för att offentliggöra information om kostnader och avgifter enligt Mifid och för upplysningar före avtal enligt direktivet om försäkringsdistribution.

Den nya artikeln 24b.4 och 24b.5 i Mifid och tilläggen i artikel 29.23 och 29.3 i direktivet om försäkringsdistribution innehåller ett krav på värdepappersföretag samt försäkringsföretag och försäkringsförmedlare som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter för att ge alla icke-professionella kunder och kunder en årlig redogörelse som bland annat innehåller följande: information om kostnader och avgifter, inklusive betalningar från tredje part och prestanda. De anger också, beroende på de investeringsprodukter som erbjuds, de minimikrav på information som ska ingå i årsredovisningen. Mot bakgrund av de inneboende långsiktiga egenskaperna hos försäkringsbaserade investeringsprodukter, som ofta används för pensionssystem, innehåller artikel 29.3 i direktivet om försäkringsdistribution ytterligare upplysningar som ska anges i årsredovisningen för dessa produkter, t.ex. justerade individuella prognoser för det förväntade utfallet vid slutet av kontraktperioden eller den rekommenderade innehavsperioden (led f).

Dessutom föreskrivs i artikel 3.3 och 3.5 i ändringsdirektivet att artiklarna 183, 184 och 185 i Solvens II ska utgå. I artikel 2.11–2.13 moderniseras och flyttas dessa krav på obligatorisk information före eller efter avtal och vissa krav på företagsbeteende till direktivet om försäkringsdistribution (från Solvens II) genom ändringar av artiklarna 18, 20 och 29.3 i direktivet om försäkringsdistribution. I den föreslagna nya artikel 20.8a i direktivet om försäkringsdistribution föreskrivs ett standardiserat informationsdokument om försäkringsprodukter för andra livförsäkringsprodukter än försäkringsbaserade investeringsprodukter. Detta nya och användarvänliga dokument kommer att komplettera det redan befintliga informationsdokumentet om försäkringsprodukter för skadeförsäkringsprodukter och Priip-produkten för försäkringsbaserade investeringsprodukter. I synnerhet ändrar artikel 2.11–2.13 direktivet om försäkringsdistribution-kraven för alla försäkringsprodukter och gäller således inte bara försäkringsbaserade investeringsprodukter (särskilt inom ramen för EU:s strategi för icke-professionella investeringar). Syftet är att undvika fragmentering i reglerna om

offentliggörande, som gäller för alla försäkringsprodukter och försäkringsbaserade investeringsprodukter.

Skydda icke-professionella investerare mot vilseledande marknadsföringsmaterial och marknadsföringspraxis som betonar fördelarna och bagatelliserar riskerna.

Genom förslaget införs ett antal nya bestämmelser för att ta itu med risken för obalanserad eller vilseledande marknadskommunikation som endast betonar fördelar, och för att klargöra värdepappersföretagens och försäkringsdistributörernas ansvar i samband med marknadskommunikation, bland annat vid användning av digitala kanaler och när de förlitar sig på tredje part.

I artiklarna 1.3 och 2.1 c införs nya stycken 66 och 67 i artikel 4.1 i Mifid respektive nya stycken 20 och 21 i artikel 2.1 i direktivet om försäkringsdistribution, med definitioner av marknadskommunikation och marknadsföringsmetoder.

Genom artikel 1.7 ändras artikel 9.3 i Mifid så att de omfattar ett krav på att värdepappersföretag ska ha en policy för marknadskommunikation och marknadspraxis, som förvaltningsorganet för ett värdepappersföretag bör definiera, godkänna och övervaka.

I artikel 1.8 c införs en ny punkt 3a i artikel 16 i Mifid för att införa ett krav på att värdepappersföretag ska ha effektiva organisatoriska och administrativa arrangemang för att säkerställa att alla skyldigheter som rör marknadskommunikation och marknadspraxis i enlighet med artikel 24c och relaterade delegerade akter uppfylls.

Eftersom direktivet om försäkringsdistribution inte föreskriver detaljerade organisatoriska krav för försäkringsförmedlare kan inget sådant specifikt organisationskrav införas inom direktivet om försäkringsdistribution.

Genom artikel 1.12 b ändras artikel 24.2 i MIFID genom att värdepappersföretag som tillverkar finansiella instrument åläggs att se till att strategin för distribution av dessa finansiella instrument är förenlig med den fastställda målmarknaden även i förhållande till all marknadskommunikation och marknadsföringspraxis.

Genom artikel 1.13 införs en ny artikel 24c i Mifid och genom artikel 2.18 införs en ny artikel 26a i direktivet om försäkringsdistribution införs, där skyldigheter fastställs för värdepappersföretag och försäkringsföretag och försäkringsförmedlare som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter, i samband med marknadskommunikation och marknadspraxis. De nya artiklarna omfattar skyldigheter att tydligt identifiera marknadsföringskommunikation och att säkerställa att de på lämpligt sätt tillskrivs det värdepappersföretag, försäkringsföretag eller försäkringsförmedlare som de har eller för vars räkning de görs. Väsentliga egenskaper hos investeringsprodukten eller investeringstjänsten bör också tydligt anges i all marknadskommunikation. Marknadskommunikation och marknadspraxis bör också utvecklas, utformas och tillhandahållas på ett sätt som är rättvist, tydligt och inte vilseledande, och bör balanseras i presentationen av risker och fördelar samt vara lämpliga för den målgrupp av investerare som de riktar sig till. Genom detta förslag ges kommissionen befogenhet att anta en delegerad akt som specificerar de väsentliga egenskaperna och villkoren för en lämplig utformning.

I artikel 24c.4 i Mifid och artikel 26a.4 i direktivet om försäkringsdistribution föreskrivs ansvarsfördelning när det gäller innehåll och användning av marknadskommunikation mellan

tillverkare och distributörer av investeringsprodukter och försäkringsbaserade investeringsprodukter.

Enligt artikel 24c.5 i Mifid och artikel 26a.5 i direktivet om försäkringsdistribution ska medlemsstaterna se till att företagens ledningsorgan får årliga rapporter om användningen av marknadskommunikation och strategier som syftar till marknadsföringsmetoder, efterlevnad av skyldigheter i fråga om marknadskommunikation och marknadsföringsmetoder. Artiklarna omfattar även påtalade oriktigheter och föreslagna lösningar med skyldigheter avseende marknadskommunikation och marknadsföringsmetoder, i enlighet med Mifid respektive direktivet om försäkringsdistribution.

Genom artikel 24c.7 i MIFID och artikel 26a.7 i direktivet om försäkringsdistribution utvidgas den befintliga skyldigheten att föra register till att omfatta all marknadskommunikation som direkt eller indirekt görs av värdepappersföretag, försäkringsföretag och försäkringsförmedlare. Skyldigheten omfattar en period på fem år och möjliggör ett undantag på upp till sju år på begäran av behöriga myndigheter.

I artikel 24c.6 i Mifid och artikel 26a.6 i direktivet om försäkringsdistribution föreskrivs ett krav på medlemsstaterna att se till att de nationella behöriga myndigheterna har den befogenhet som krävs för att vidta lämpliga och effektiva åtgärder när det gäller bristande efterlevnad av ovannämnda skyldigheter.

Hantera partiskhet i rådgivningsprocessen: intressekonflikter, incitament och införande av ett förstärkt "bästa intresse"-test för Mifid och direktivet om försäkringsdistribution

De nuvarande reglerna för intressekonflikter i rådgivningsprocessen på grund av betalning av incitament skiljer sig åt mellan Mifid och direktivet om försäkringsdistribution. Genom artikel 1.12 och 1.13 ändras artikel 24 i Mifid och en ny artikel 24a införs i Mifid, medan artikel 2.20 och 2.21 ändrar artikel 29 i direktivet om försäkringsdistribution och inför en ny artikel 29a i direktivet om försäkringsdistribution. De täcker skyldigheterna för värdepappersföretag och försäkringsföretag och försäkringsförmedlare som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter i samband med betalning av incitament.

Utöver de befintliga förbuden mot incitament för oberoende rådgivning och portföljförvaltning, som upprätthålls i Mifid, införs i artikel 24a.2 i Mifid ett förbud mot incitament från tillverkare till distributörer i samband med mottagande och överföring av order, eller utförande av order till eller på uppdrag av icke-professionella kunder. Dessa två investeringstjänster omfattar försäljning endast för utförande där det inte finns något rådgivningsförhållande mellan värdepappersföretaget och kunden. På samma sätt införs i artikel 29a.1 i direktivet om försäkringsdistribution ett förbud mot incitament som betalas från tillverkare till distributörer i samband med icke-rådgiven försäljning av IBIP-produkter och har därmed samma räckvidd. Ett sådant partiellt förbud skulle undanröja incitament för företag att ge vissa produkter mer framträdande plats i sitt produkterbjudande och skulle gynna icke-professionella investerare som investerar via tjänster som endast avser utförande, eftersom de skulle undvika eventuella avgifter på grund av betalning av incitament.

I synnerhet när det gäller Mifid skulle de befintliga undantagen från förbudet mot incitament fortsätta att vara tillämpliga på förbudet mot incitament för tjänster som endast avser utförande (t.ex. betalningar eller förmåner som möjliggör eller är nödvändiga för tillhandahållande av investeringstjänster, betalningar i samband med forskning osv.). Mindre icke-monetära förmåner som inte överstiger 100 euro eller av sådan omfattning och art att de

inte kan anses försämra skyldigheten att agera i icke-professionella investerares bästa intresse är också tillåtna om de tydligt anges. Eftersom investeringsrådgivning kan kombineras med tjänster för utförande av order och mottagande och överföring av order, med den huvudsakliga tjänsten som investeringsrådgivning, I artikel 24a i Mifid klargörs därför att förbudet mot incitament i samband med utförande av order och mottagande och överföring av order inte är tillämpligt i situationer där värdepappersföretag ger råd till samma kund i samband med en eller flera transaktioner som omfattas av denna rådgivning. Förbudet mot incitament är inte heller tillämpligt på avgifter eller ersättningar som erhållits eller betalats av en emittent för placerings- och garantitjänster. För att säkerställa att det senare undantaget är inriktat på instrument som är avgörande för emittenternas förmåga att samla in medel bör ett sådant undantag inte gälla för instrument som klassificeras som paketerade investeringsprodukter för icke-professionella investerare.

Reviderade garantier införs för rådgiven försäljning, som ålägger distributören att se till att betalning eller mottagande av incitament inte försämrar efterlevnaden av deras skyldighet att agera ärligt, rättvist och professionellt i enlighet med deras kunders bästa intresse och att avslöja förekomsten, typ och mängd av incitament till kunderna.

Särskilt när det gäller direktivet om försäkringsdistribution stärker artikel 2.22 d garantierna för rådgivning i artikel 30.5b, och inför en differentiering mellan rådgivning som ges på en oberoende och icke-oberoende grund i linje med Mifid, om försäkringsförmedlare vill presentera sina råd som ”oberoende”. Detta görs genom att den oberoende grundkategorin blir obligatorisk i stället för frivillig för medlemsstaterna, och genom att förbjuda mottagande eller tillhandahållande av incitament i samband med rådgivning som ges på oberoende basis. Ett sådant förbud bör dock inte hindra försäkringsförmedlare från att ge råd som de kan få incitament för, förutsatt att rådgivningen inte presenteras som ”oberoende” och att icke-professionella kunder informeras om incitamentet i enlighet med tillämpliga öppenhetskrav. Med tanke på skillnaderna i försäkringsdistributionsstrukturerna i medlemsstaterna bör det inte heller hindra försäkringsförmedlare som inte är anställda av eller kontraktsmässigt bundna till ett försäkringsföretag utan får incitament att presentera sig som inte är bundna till ett specifikt försäkringsföretag.

I artikel 1.12 a föreslås dessutom ändringar av artiklarna 24.1a, 2.21 och 2.22 i Mifid. En ny artikel 29b införs som ändrar artikel 30 i direktivet om försäkringsdistribution i syfte att förbättra kvaliteten på rådgivningen. Dessa ändringar styrker vidare skyldigheten för värdepappersföretag, försäkringsföretag och försäkringsförmedlare att agera i enlighet med sina kunders och kunders bästa intresse genom att införa ett nytt test med tydliga kriterier som kommer att tillämpas både i Mifid och direktivet om försäkringsdistribution (Ett test som ersätter det befintliga testet för kvalitetsförbättring av Mifid och ”testet utan skada” i direktivet om försäkringsdistribution). För att kunna agera i kundernas och kundernas bästa intresse måste finansiella rådgivare som ett minimum i) basera sina råd på en bedömning av ett lämpligt utbud av finansiella produkter, ii) rekommendera den mest kostnadseffektiva finansiella produkten från utbudet av lämpliga finansiella produkter och iii) erbjuda minst en finansiell produkt utan ytterligare funktioner som inte är nödvändiga för att uppnå kundens investeringsmål och som ger upphov till ytterligare kostnader, så att icke-professionella investerare också presenteras med alternativa och eventuellt billigare alternativ att överväga. Försäkringsföretag och försäkringsförmedlare som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter måste dessutom se till att det försäkringsskydd som ingår i produkten överensstämmer med kundens försäkringskrav och behov.

De ovannämnda skyddsåtgärderna för att hantera intressekonflikter ersätter de befintliga skyddsåtgärder som möjliggör betalning eller mottagande av incitament i den utsträckning de förbättrar kvaliteten på tjänsten enligt Mifid eller inte har någon skadlig effekt enligt direktivet om försäkringsdistribution.

I artiklarna 1.13 och 2.21 föreslås i artikel 24a.8 i Mifid och i artikel 29a.6 i direktivet om försäkringsdistribution en översynsklausul som ålägger Europeiska kommissionen att bedöma effekterna av betalningar från tredje part på segmentet för icke-professionella investerare år efter införlivandet av detta direktiv för att avgöra om de potentiella intressekonflikter som orsakas av betalningar från tredje part har minskat.

Ändring av reglerna för produkttillsyn och -styrning för att säkerställa att inga onödiga kostnader debiteras och att produkterna ger icke-professionella investerare valuta för pengarna.

För att stärka reglerna för produktstyrning och reglera prissättningsprocesserna, och i syfte att begränsa utbudet av produkter som har dåligt eller inget ”valuta för pengarna” för icke-professionella investerare, införs genom artikel 1.9 en ny artikel 16a Mifid och artikel 2.16 ändrar artikel 25 i direktivet om försäkringsdistribution. De föreslagna ändringarna gäller Priip-produkter och försäkringsbaserade investeringsprodukter, både på produkttillverkarens och distributörens nivå. Artiklarna 4.1 och 5.1 stärker också den prissättningsprocess som är avsedd att definiera och se över kostnadsstrukturen för fondföretag och AIF-fonder, genom att ändra artiklarna 14 och 12 i fondföretagsdirektivet respektive AIFM-direktivet.

De befintliga ramarna för produktstyrning i artikel 16.3 i Mifid, överförs och kompletteras ytterligare av nya krav på tillverkarna att fastställa en prissättningsprocess som gör det möjligt att identifiera och kvantifiera alla kostnader och avgifter samt en bedömning av huruvida sådana kostnader och avgifter inte undergräver det värde som förväntas av produkten (artikel 16a.1 i Mifid och artikel 25.1 i direktivet om försäkringsdistribution).

När det gäller Priip-produkter stärks prissättningsprocessen för att bättre redovisa kostnader och avgifter, inklusive ett krav på att inte godkänna produkter som avviker från det relevanta riktmärket, såvida inte tillverkaren kan fastställa att kostnader och avgifter är motiverade och proportionella (artikel 16a.1 i Mifid. Och artikel 25.2 i direktivet om försäkringsdistribution). För fondföretag uppnås samma effekt genom de nya punkterna 1a–1e i artikel 14 och för AIFM-direktivet genom de nya punkterna 1a–1e i artikel 12. Esma och Eiopa ges mandat att utarbeta, offentliggöra och regelbundet uppdatera riktvärden för kostnader och prestanda som tillverkarna måste jämföra sina produkter med innan de erbjuds på marknaden (artikel 16a.9 i Mifid och artikel 25.8 i direktivet om försäkringsdistribution (artikel 14.1f i fondföretagsdirektivet och artikel 12.1f i AIFM-direktivet).

För att underlätta utvecklingen av referensvärden införs rapporteringsskyldigheter för tillverkare och nationella behöriga myndigheter gentemot Esma och Eiopa när det gäller uppgifter om kostnader, avgifter och prestanda för Priip-produkter (artikel 16a.2 i Mifid och artikel 25.4 i direktivet om försäkringsdistribution, artikel 20a fondföretagsdirektivet och artikel 24.2 i AIFM-direktivet. Att Esma och Eiopa tar emot sådana uppgifter är en avgörande aspekt av metoden för valuta för pengarna. Utan sådana uppgifter skulle de inte kunna utveckla och förfina tillförlitliga riktmärken mot vilka man kan mäta investeringsproduktens penningvärde. För att i största möjliga utsträckning begränsa kostnaderna för de nya rapporteringsskyldigheterna och för att undvika onödigt dubbelarbete bör datauppsättningarna i möjligaste mån baseras på befintliga skyldigheter att lämna ut uppgifter.

Liksom för produkttillverkare införs ett nytt krav på distributörer att kvantifiera distributionskostnaderna och utföra en övergripande prisbedömning mot relevanta kostnads- och prestandatester, med beaktande av tillverkarnas egna bedömningar (artikel 16a.4 i Mifid, artikel 25.5 i direktivet om försäkringsdistribution).

I artikel 16a.5 i Mifid fastställs också rapporteringsskyldigheter för distributörer gentemot nationella behöriga myndigheter och Esma när det gäller kostnaderna för distribution av Priip-produkter, inklusive uppgifter om kostnaderna för rådgivning och incitament. Enligt artikel 16a.6 ska distributörer av Priip-produkter som tillverkats av andra företag än värdepappersföretag eller tillverkare av fondföretag eller AIF-fonder rapportera till de nationella behöriga myndigheterna och Esma om kostnader, avgifter och prestanda för Priip-produkter.

När det gäller försäkringsbaserade investeringsprodukter är rapporteringsskyldigheterna gentemot de nationella behöriga myndigheterna och Eiopa centraliserade på tillverkarens nivå, eftersom försäkringsföretagen normalt har full kontroll över de kostnader som kunden debiteras, inklusive distributionskostnader. Distributörer av försäkringsbaserade investeringsprodukter måste också, som en del av sin prissättningsprocess, kontrollera om det finns några kostnader på distributionsnivå som inte beaktas i tillverkarens prissättningsprocess. Om så är fallet måste de omedelbart informera tillverkaren så att kostnaderna kan inkluderas i den centraliserade prissättnings- och rapporteringsprocessen på tillverkarens nivå.

För att säkerställa en effektiv tillsyn införs genom artikel 16a.7 i Mifid och artikel 25.7 i direktivet om försäkringsdistribution ett krav på att värdepappersföretag, försäkringsföretag och försäkringsförmedlare ska föra register över sina bedömningar, både på tillverkarens och distributörens nivå.

När det gäller Mifid tillåter artikel 16a.8 företag som både tillverkar och distribuerar investeringsprodukter att tillhandahålla en integrerad prissättningsprocess.

Prissättningsprocessen för Mifid-täckta produkter bör också omfatta strukturerade insättningar. Med tanke på att dessa i princip är skräddarsydda produkter skulle emellertid utvecklingen av riktmärken vara alltför komplicerad. Följaktligen bör rapporteringsskyldigheter inte gälla för denna grupp av Priip-produkter.

Genom artikel 16a.9 i Mifid, artikel 24 AIFM-direktivet, artikel 20a i fondföretagsdirektivet och artikel 25.8 i direktivet om försäkringsdistribution ges Esma och Eiopa befogenhet att utveckla och offentliggöra riktmärken på grundval av uppgifter om kostnader och prestanda för produkter som rapporterats av nationella behöriga myndigheter. Riktmärkena bör som jämförelseverktyg göra prissättningsprocessen mer objektiv – både på tillverknings- och distributionsnivå. En avvikelse från det relevanta riktmärket bör leda till antagandet att kostnader och avgifter är för höga och att produkten inte kommer att ge valuta för pengarna, såvida det inte kan påvisas på annat sätt. Jämförelsen med referensvärden bör ses som en ytterligare övning, som bör genomföras under prissättningsprocessen och baseras på det relevanta referensvärde som finns tillgängligt. Det faktum att det riktmärke som skulle anses vara relevant för produkten inte är tillgängligt befriar inte tillverkaren eller distributören från skyldigheten att visa att kostnader och avgifter är motiverade och proportionella.

Enligt artikel 16a.11 och 16a.12 i Mifid och artikel 25.9 och 25.10 i direktivet om försäkringsdistribution ges kommissionen samt Esma och Eiopa befogenhet att inleda det

tekniska underlaget för att skapa relevanta riktmärken. Ett sådant grundarbete omfattar en delegerad akt som ska utarbetas av kommissionen för att fastställa metoderna för utvecklingen av riktmärkena, samt kriterier som bör täckas när de motiverar och visar att kostnaderna och avgifterna är proportionerliga. Grundarbetet omfattar också ett mandat för Esma (artikel 16a.12 i Mifid) och Eiopa (artikel 25.10 i direktivet om försäkringsdistribution) att utveckla tekniska standarder för tillsyn för att definiera dataset, datastandarder och arrangemangen för de olika rapporteringsskyldigheterna.

Den nyligen införda artikel 16a i Mifid innehåller bestämmelser om produktstyrning, och artikel 16a innehåller uppdaterade korsreferenser.

Artiklarna 4.1 och 5.1 ändrar artikel 14 i fondföretagsdirektivet och artikel 12 i AIFM-direktivet. Syftet är att införa nya bestämmelser för att säkerställa att kostnaderna inte är otillbörliga. Bestämmelserna om otillbörliga kostnader ingår för närvarande i nivå 2 i fondföretagsdirektivet och i AIFM-direktivet samt i Esmas nivå 3-bestämmelser. Esma har betonat bristen på konvergens när det gäller otillbörliga kostnader på grund av det saknas en tydlig definition och tydlig befogenhet på nivå 1 för nivå 2-arbete. I de nya artiklarna 14.1a–14.1f i fondföretaget och 12.1a–12.1f i AIFM-direktivet fastställs därför villkoren för att anse att kostnaderna har förfallit och det fastställs regler i prissättningsprocessen för att säkerställa att dessa villkor är uppfyllda.

Säkerställa att lämplighetstester och lämplighetstester är bättre anpassade till icke-professionella investerares behov

För att klargöra och i förekommande fall stärka de krav som distributörerna behöver uppfylla när de bedömer lämpligheten av en rekommendation eller lämpligheten av en finansiell produkt för den icke-professionella investeraren, ändrar artiklarna 1.14 och 2.22 artikel 25 Mifid och artikel 30 i direktivet om försäkringsdistribution.

Genom förslagen införs en skyldighet för värdepappersföretag samt försäkringsföretag och försäkringsförmedlare som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter att på ett tydligt och enkelt sätt förklara syftet med bedömningarna för kunder och kunder och för att få all relevant information från kunder och kunder som kan vara nödvändig och proportionell för bedömningarna. I förslaget klargörs att icke-professionella investerare via standardiserade varningar måste informeras om konsekvenserna för kvaliteten på bedömningen om de inte tillhandahåller korrekt och fullständig information.

Bedömningarna om lämplighet och ändamålsenlighet måste utföras i god tid innan den relevanta investeringstjänsten tillhandahålls eller innan kunden är bunden av ett försäkringsavtal eller erbjudande. En lämplighetsbedömningsrapport måste lämnas till kunder i tillräckligt god tid innan transaktionen slutförs för att kunderna vid behov ska kunna söka och få ytterligare förtydliganden.

Behovet av portföljdiversifiering kommer också att läggas till som ett av de element som distributörerna behöver bedöma när de överväger lämpligheten av en viss produkt eller tjänst på grundval av information som erhållits från kunden eller kunden, inklusive information om eventuella befintliga portföljer.

För att främja tillhandahållandet av oberoende och billigare rådgivning införs genom förslaget möjligheten för oberoende rådgivare att tillhandahålla rådgivning som begränsas till en rad diversifierade, icke-komplexa och kostnadseffektiva finansiella instrument. För dessa produkter kommer distributörerna att kunna utföra en lämplighetsbedömning på grundval av

mer begränsad information om kunderna. Med tanke på att rådgivningen är begränsad till väldiversifierade och icke-komplexa produkter kommer det inte att krävas någon bedömning av kundernas kunskaper och erfarenheter, tillsammans med deras portföljdiversifiering.

För att göra lämplighetsbedömningen mer relevant och stärka de garantier som skyddar icke-professionella investerare mot olämpliga investeringar utökas omfattningen av den kund- och kundinformation som intermediärerna behöver för att erhålla och bedöma till att även omfatta förmågan att bära fullständiga eller partiella förluster och risktolerans. Vid en negativ lämplighetsbedömning får mellanhanden endast fortsätta med transaktionen på kundens uttryckliga begäran.

Säkerställa en hög professionell standard för investeringsrådgivare

De reviderade reglerna syftar till att stärka och anpassa kraven på kunskap och kompetens hos investeringsrådgivare som anges i Mifid II och direktivet om försäkringsdistribution. Artiklarna 1.13 och 2.5 innehåller förslag till ändringar av artikel 24d i Mifid samt av artikel 10 i och bilaga 1 till direktivet om försäkringsdistribution.

Artikel 24d i Mifid ändras och särskilda krav som för närvarande fastställs i Esmas riktlinjer, tillsammans med ytterligare ett element avseende hållbara investeringar, tas upp i en ny bilaga V till Mifid. Efterlevnad av kraven måste bevisas genom att erhålla ett certifikat. Dessutom införs ett minimikrav för fortlöpande yrkesutbildning i Mifid, i linje med befintliga krav enligt direktivet om försäkringsdistribution. Inom direktivet om försäkringsdistribution stärks och anpassas kraven på kunskap och kompetens i bilaga I på samma sätt. Efterlevnad måste bevisas med ett certifikat. För direktivet om försäkringsdistribution omfattar kunskapskraven dessutom alla försäkringsförmedlare och omfattar därmed kunskap om alla försäkringsprodukter som distribueras, inte bara försäkringsbaserade investeringsprodukter.

Kundkategorisering: lättnader för investerare att kvalificera sig som professionella investerare

För att säkerställa en lämpligare klassificering av kunder och minska den administrativa bördan ändras bilaga I till detta direktiv bilaga II till Mifid, som innehåller identifieringskriterier för kunder som kan behandlas som professionella på begäran. I ändringsförslagen ingår en minskning av förmögenhetskriteriet från 500 000 euro till 250 000 euro och införandet av ett eventuellt fjärde kriterium för relevant utbildning. Ändringarna skapar också möjlighet för juridiska personer att på begäran kvalificera sig som professionella genom att uppfylla vissa kriterier för balansräkning, nettoomsättning och kapitalbas. Enligt direktivet om försäkringsdistribution behövs ingen sådan åtskillnad eftersom alla försäkringsbaserade investeringsprodukter betraktas som detaljhandelsprodukter, så ingen sådan ändring införs.

Förstärkning av tillsynen

Paketet innehåller också åtgärder för att stärka tillsynen, särskilt i samband med tillväxten av digitala kanaler och när det gäller gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster.

I artiklarna 1.17 och 2.6 införs ändringar i artikel 69 i Mifid och artikel 12.3 i direktivet om försäkringsdistribution för att göra det möjligt för tillsynsmyndigheterna att använda tillsynsverktyg och snabbt vidta åtgärder mot vilseledande marknadsföringsmetoder (artikel 69.2 ka), begränsa tillgången till webbplatser som utgör ett hot mot investerarskyddet (artikel 69.2 v) och utföra anonyma kundbesöksundersökningar (artikel 69.2 ca). I artikel 12.3 i

direktivet om försäkringsdistribution, införs en detaljerad förteckning över de befogenheter som de nationella behöriga myndigheterna måste ha för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt detta ändringsdirektiv. Denna åtgärd förbättrar anpassningen av direktivet om försäkringsdistribution till Mifid och kommer att förbättra tillsynseffektiviteten och samordningen, stärka skyddet för kunder till försäkringsprodukter och icke-professionella investerare. Dessutom införs i artiklarna 1.4 och 2.24, genom den nya artikeln 5a i Mifid och artikel 35a i direktivet om försäkringsdistribution, krav på att de behöriga myndigheterna ska ha lämpliga förfaranden för att förhindra att obehöriga investeringstjänster eller investeringsverksamheter erbjuds, inbegripet relaterad marknadsföring. Och upprätta informationskanaler för att informera och varna investerare om sådana tjänster eller verksamheter, t.ex. genom varningstexter som finns på de europeiska tillsynsmyndigheternas webbplatser.

För att stärka tillsynen i gränsöverskridande fall innehåller förslaget följande tillägg och ändringar:

- Genom artiklarna 1.16 och 2.4 införs den nya artikeln 35a i Mifid och artikel 9a i direktivet om försäkringsdistribution för att införa rapportering för värdepappersföretag och försäkringsdistributörer om deras gränsöverskridande verksamhet. Detta kommer att göra det möjligt för nationella behöriga myndigheter samt Esma och Eiopa att få en bättre överblick över omfattningen av gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster på den inre marknaden, identifiera områden som tillsynen bör fokusera på och där det kan behövas ett starkare samarbete. Och kodifiera den rapportering som redan i stor utsträckning utförs på ESA:s initiativ.
- Genom artiklarna 1.21 och 2.7 införs den nya artikeln 87a i Mifid och artikel 12b i direktivet om försäkringsdistribution för att inrätta samarbetsplattformar som underlättar närmare samarbete mellan nationella behöriga myndigheter och de europeiska tillsynsmyndigheterna för att ta itu med gränsöverskridande frågor. De syftar även till att stärka Esmas och Eiopas roll i komplexa gränsöverskridande fall där de berörda tillsynsmyndigheterna inte lyckas komma fram till en gemensam uppfattning på en samarbetsplattform.
- I artikel 86 i Mifid och artiklarna 5, 8 och 9 i direktivet om försäkringsdistribution föreskrivs redan en mekanism som gör det möjligt för värdmedlemsstaterna att vidta försiktighetsåtgärder i händelse av skadligt beteende som hemmedlemsstatens behöriga myndighet inte på ett tillfredsställande sätt har vidtagit. I artikel 1.20 i detta ändringsdirektiv föreslås ändringar av de befintliga bestämmelserna för att påskynda och underlätta samarbetet mellan de nationella behöriga myndigheterna, genom att underlätta informationsutbytet och underlätta villkoren för en värdmyndighet att vidta åtgärder (om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaterna inte agerar eller inte agerar på ett tillfredsställande sätt). De behöriga myndigheterna kommer också att kunna hänvisa direkt till de resultat som en initierande värdbehörig myndighet har dragit, om liknande skadliga verksamheter observeras på deras territorium och inte behandlas på ett tillfredsställande sätt av hemmyndigheten. I artikel 2.3 föreskrivs liknande ändringar i artikel 5 i direktivet om försäkringsdistribution.

Artiklarna 1.5, 1.6 och 2.2 syftar till att stärka tillsynskonvergensens när det gäller auktorisation av företag, genom en ändring av artiklarna 7.3, 7.3a och 8 i Mifid och artikel 3.5 och 3.5a i direktivet om försäkringsdistribution, varigenom behöriga myndigheter bör dela information, centraliserad av Esma och Eiopa, av de skäl som föranledde dem att vägra eller

återkalla auktorisation från ett värdepappersföretag eller registrering av en försäkringsförmedlare. På samma sätt införs i artikel 1.11 i detta direktiv två nya punkter, artikel 21.3, och artikel 21.4 i Mifid, för att klargöra att Esma eller en värdmedlemsstat får begära att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten granskar om ett visst företag fortfarande uppfyller villkoren för auktorisation.

Främjande av finanskunskap

För att se till att medlemsstaterna främjar åtgärder för finansiell utbildning på nationell nivå så att befintliga och potentiella icke-professionella investerare kan investera ansvarsfullt, ska den nya artikeln 88a i Mifid infogas i artiklarna 1.22 respektive 2.9 i Mifid och artikel 16a i direktivet om försäkringsdistribution.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiven (EU) 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2014/65/EU och (EU) 2016/97 vad gäller unionens regler om skydd för icke-professionella investerare

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53.1 och 62,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³³,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Ett av kapitalmarknadsunionens grundläggande mål är att säkerställa att konsumenterna fullt ut kan dra nytta av de investeringsmöjligheter som kapitalmarknaderna erbjuder. För att de ska kunna göra detta måste det finnas ett regelverk som gör det möjligt för dem att fatta investeringsbeslut som motsvarar deras behov och mål och som ger dem ett tillräckligt skydd på den inre marknaden. Syftet med det åtgärds paket som ingår i EU:s investeringsstrategi för icke-professionella investerare är att åtgärda de brister som har konstaterats.
- (2) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2009/65/EG³⁴, 2009/138/EG³⁵, 2011/61/EU³⁶, 2014/65/EU³⁷ och (EU) 2016/97³⁸ är avsedda att skydda icke-professionella investerare och

³³ EUT C , , s. .

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

³⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

³⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

³⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (EUT L 26, 2.2.2016, s. 19).

stärka deras förtroende och förutsättningar att fatta viktiga finansiella beslut. Kommissionen har under sitt arbete med att utvärdera och bedöma denna ram konstaterat att det föreligger flera viktiga problem, till exempel att det är svårt för icke-professionella investerare att förstå och jämföra investeringserbjudanden på grundval av informationsdokument som inte är tillräckligt relevanta och engagerande för att hjälpa dem att fatta beslut. Kommissionens arbete pekade dessutom på ökande risker till följd av att marknadsföringsinformation och marknadsföringsmetoder via digitala kanaler är vilseledande och på brister när det gäller hur produkter produceras och distribueras, vilket kan leda till omotiverat höga kostnader för icke-professionella investerare. Kommissionens arbete pekade även på risker för partiskhet i investeringsrådgivningsprocessen.

- (3) Tredjepartsbetalningar, såsom avgifter, provisioner och andra monetära eller icke-monetära förmåner som betalas till, eller tas emot av, värdepappersföretag, försäkringsföretag och försäkringsförmedlare av, eller från, andra personer än kunden, även kallade *incitament*, spelar en viktig roll i distributionen av investeringsprodukter för icke-professionella investerare i unionen. De befintliga reglerna för hantering av intressekonflikter i direktiven (EU) 2014/65 och (EU) 2016/97, inbegripet begränsningar av och transparens kring betalningar av *incitament*, har inte visat sig vara tillräckligt effektiva när det gäller att minska konsumentskada och har lett till att skyddet för icke-professionella investerare varierar mellan olika produktsegment och distributionskanaler. Det är därför nödvändigt att ytterligare stärka ramen för investerarskydd för att säkerställa att icke-professionella kunders intressen omfattas av ett enhetligt skydd i hela unionen. Med tanke på de potentiella störningar som ett totalt förbud mot *incitament* kan leda till är det lämpligt med en etappvis strategi genom att först skärpa kraven gällande betalning och mottagande av *incitament* för att motverka potentiella intressekonflikter och förbättra skyddet för icke-professionella investerare, och därefter se över ramens effektivitet och föreslå alternativa åtgärder i linje med reglerna för bättre lagstiftning, vilket i lämpliga fall kan innefatta ett förbud mot *incitament*.
- (4) För att motverka konsumentskada som är en följd av betalning och mottagande av *incitament* för försäljning utan rådgivning är det lämpligt att förbjuda utbetalning och mottagande av sådana *incitament*. När det gäller direktiv (EU) 2014/65 skulle ett sådant förbud omfatta utförande, mottagande och vidarebefordran av order och, när det gäller direktiv (EU) 2016/97, försäljning utan rådgivning. För att inte begränsa emittenters möjligheter att skaffa medel bör detta förbud inte gälla betalningar i samband med emissionsgaranti- och placeringstjänster som tillhandahålls emittenter där värdepappersföretaget även tillhandahåller en slutlig investerare utförande, mottagande eller vidarebefordran av order. Investeringsrådgivning kombineras dessutom ofta med tillhandahållande av utförande, mottagande eller vidarebefordran av order. I sådana fall, där den huvudsakliga tjänsten är investeringsrådgivning, bör förbudet inte gälla utförande, mottagande och vidarebefordran av order i samband med en eller flera transaktioner för den kund som omfattas av rådgivningen. Mindre, icke-monetära förmåner som inte överstiger 100 EUR eller som är av sådan omfattning och art att de inte kan anses inverka negativt på uppfyllandet av skyldigheten att agera i icke-professionella investerares bästa intresse bör tillåtas om de tydligt redovisas.
- (5) För att säkerställa att icke-professionella kunder inte vilseleds är det viktigt att i direktiv (EU) 2016/97 föreskriva att försäkringsförmedlare som i enlighet med befintliga regler i direktiv (EU) 2014/65 upplyser sina kunder om att de tillhandahåller rådgivning på oberoende grund inte bör ta emot *incitament* för sådan rådgivning. Denna regel bör inte hindra försäkringsförmedlare som erbjuder kunder rådgivning från att ta emot *incitament*, under förutsättning att rådgivningen inte framställs som oberoende, att kunderna informeras om

incitamenten i enlighet med gällande transparenskrav och att andra rättsliga krav, såsom skyldigheten att agera i kundens bästa intresse, uppfylls.

- (6) De befintliga skyddsåtgärderna som villkorar betalning eller mottagande av incitament, vilka enligt direktiv 2014/65/EU kräver att incitamentet är utformat för att höja kvaliteten på tjänsten till kunden, eller enligt direktiv (EU) 2016/97 inte bör ha en negativ inverkan på tjänstens kvalitet för kunden, har inte varit tillräckligt effektiva när det gäller att minska intressekonflikter. Det är därför lämpligt att stryka dessa kriterier och införa ett nytt, gemensamt test i både direktiv 2014/65/EU och direktiv (EU) 2016/97 för att ytterligare klargöra hur finansiella rådgivare bör tillämpa principen om att agera i kundens bästa intresse. Finansiella rådgivare bör basera sina råd på ett lämpligt urval av finansiella produkter. Efter att ha identifierat lämpliga instrument för sina kunder bör de rekommendera de mest kostnadseffektiva liknande produkterna för sina kunder. Finansiella rådgivare bör dessutom systematiskt rekommendera minst en produkt utan egenskaper som kanske inte är nödvändiga för att uppnå kundens investeringsmål, så att icke-professionella investerare även ges ett annat och eventuellt billigare alternativ som de kan ta under övervägande. Sådana egenskaper kan till exempel vara fonder med en investeringsstrategi som medför högre kostnader, en kapitalgaranti och strukturerade produkter med säkringsinslag. Om rådgivarna väljer att även rekommendera en produkt som har ytterligare egenskaper som medför extra kostnader för kunden bör de uttryckligen ange skälet till en sådan rekommendation och redovisa de extra kostnader som uppstår. När det gäller försäkringsbaserade investeringsprodukter bör rådgivare även säkerställa att det försäkringsskydd som ingår i produkten överensstämmer med kundens försäkringskrav och försäkringsbehov.
- (7) De befintliga kraven på redovisning av incitament bör stärkas ytterligare för att säkerställa att icke-professionella investerare förstår själva tanken med incitament, att de kan leda till intressekonflikter och hur de påverkar de totala kostnaderna och den förväntade avkastningen.
- (8) För att möjliggöra utveckling av oberoende rådgivning till rimlig kostnad bör oberoende rådgivare tillåtas att ge råd till icke-professionella investerare om väldiversifierade, icke-komplexa och kostnadseffektiva produkter baserat på ett mer begränsat antal uppgifter som samlats in för lämplighetsbedömningen. Vad som innefattas av sådan rådgivning bör tydligt redovisas för icke-professionella investerare i god tid innan rådgivningen ges. Med tanke på att de produkter som rådgivningen gäller är av olika karaktär bör oberoende finansiella rådgivare inte vara skyldiga att inhämta och bedöma information från kunderna om deras kunskaper och erfarenheter eller befintliga portföljer.
- (9) För att bedöma dessa åtgärders effektivitet bör kommissionen, tre år efter detta direktivs ikraftträdande och efter samråd med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa), utarbeta en rapport om effekterna av tredjepartsbetalningar på investeringar av icke-professionella investerare, vilken vid behov bör åtföljas av förslag för att ytterligare stärka ramen.
- (10) Kostnads- och avgiftsnivån i samband med investeringsprodukter och försäkringsbaserade investeringsprodukter kan ha en betydande inverkan på avkastningen på investeringar, vilket kanske inte alltid är uppenbart för icke-professionella investerare. För att säkerställa att produkter ger icke-professionella investerare valuta för pengarna bör medlemsstaterna säkerställa att företag som är auktoriserade enligt direktiv 2014/65/EU eller direktiv (EU) 2016/97 att tillverka eller distribuera investeringsprodukter har tydliga prissättningsprocesser som gör det möjligt att tydligt identifiera och kvantifiera alla kostnader som debiteras icke-professionella investerare och är utformade för att säkerställa att de kostnader och avgifter som

ingår i investeringsprodukter eller som är kopplade till deras distribution är motiverade och proportionella i förhållande till produkternas egenskaper, mål, strategi och förväntade resultat.

- (11) Eftersom avgiftsstrukturen för paketerade investeringsprodukter för icke-professionella investerare är utformad av utvecklaren är det dennes skyldighet att bedöma om de kostnader och avgifter som ingår i investeringsprodukterna är motiverade och proportionella. På grundval av dessa bedömningar bör distributörerna göra liknande bedömningar, så att även kostnader för distribution och andra kostnader som inte redan ingår i utvecklarens bedömning beaktas.
- (12) Prissättningsprocessen, som sker på både utvecklar- och distributörnivå, bör, som en del av produktstyrningsramen, stärka det nuvarande konceptet att investeringsprodukter som riktar sig till en viss målmarknad bör utformas så att de ger mervärde till denna målmarknad.
- (13) För att göra prissättningsprocessen mer objektiv och ge utvecklare, distributörer och behöriga myndigheter ett verktyg som gör att de kan jämföra kostnader mellan investeringsprodukter av samma produkttyp bör både Esma och Eiopa utarbeta referensvärden på grundval av uppgifter om investeringsprodukternas kostnader och resultat, vilka utvecklare och distributörer bör beakta i sina prissättningsprocesser. Om resultatet av jämförelsen mot ett relevant referensvärde visar att investerarnas kostnader och resultat inte ligger i nivå med referensvärdet bör produkten inte marknadsföras till icke-professionella investerare, såvida inte ytterligare tester och bedömningar har visat att produkten ändå ger målmarknaden valuta för pengarna, till exempel när det gäller en produkt med ytterligare särskilda egenskaper som skulle anses vara relevanta för en viss grupp av investerare med identifierade särskilda behov och mål, men som inte återspeglas i beskrivningen av den grupp av investeringsprodukter för vilken referensvärdet utvecklats.
- (14) För att göra det lättare för utvecklare och distributörer att göra sina bedömningar bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter för att närmare ange vilka kriterier som ska användas för att fastställa huruvida kostnader och resultat är motiverade och proportionella.
- (15) För att Esma och Eiopa ska kunna utarbeta tillförlitliga referensvärden på grundval av tillförlitliga uppgifter bör utvecklare och distributörer av investeringsprodukter vara skyldiga att rapportera nödvändiga uppgifter till de behöriga myndigheterna för vidarebefordran till Esma och Eiopa. För att i största möjliga utsträckning begränsa kostnaderna för de nya rapporteringsskyldigheterna och för att undvika onödigt dubbelarbete bör dataseten i möjligaste mån baseras på upplysnings- och rapporteringsskyldigheter som härrör från EU-rätten. Esma och Eiopa bör utarbeta tekniska standarder för tillsyn för att fastställa dataset, datastandarder samt metoder och format avseende den information som ska rapporteras.
- (16) Vissa utvecklare av finansiella instrument som omfattas av definitionen av paketerade produkter för icke-professionella investerare i enlighet med artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1286/2014 omfattas eventuellt inte av rapporteringsskyldigheten i artikel 16-a.2 eller någon annan likvärdig rapporteringsskyldighet. I sådana fall bör ett värdepappersföretag som erbjuder eller rekommenderar sådana finansiella instrument rapportera kostnader, avgifter och egenskaper avseende dessa produkter till hemmedlemsstatens behöriga myndigheter. De rapporteringsskyldigheter avseende ovannämnda uppgifter som fastställs i lagstiftningspaketet för Ucits- och AIFM-direktiven bör anses vara likvärdiga.
- (17) Med tanke på att de investeringsprodukter som erbjuds icke-professionella investerare är mycket varierande bör Esma och Eiopa utarbeta referensvärdena över tid och till att börja med inrikta sig på de investeringsprodukter som icke-professionella investerare oftast köper, för att därefter mot bakgrund av de erfarenheter som görs täcka in flera produkter och förfinas referensvärdenas kvalitet.

- (18) Enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU måste förvaltningsbolag för alternativa investeringsfonder (AIF-fonder) och företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) handla med vederbörlig skicklighet, omsorg och försiktighet med beaktande av investeringsfondens och deras investerares bästa intresse. Förvaltningsbolag för AIF-fonder och fondföretag bör därför förhindra att orimliga kostnader debiteras investeringsfonder och deras investerare. Förvaltningsbolag för AIF-fonder och fondföretag bör vara skyldiga att fastställa en sund prissättningsprocess som bör omfatta identifiering, analys och översyn av de kostnader som direkt eller indirekt debiteras investeringsfonder eller deras andelsinnehavare och som därmed bärs av investerarna. Kostnader bör anses vara rimliga om de överensstämmer med fondföretags och AIF-fonders avtalshandlingar, är nödvändiga för fondernas funktion och bärs av investerarna på ett rättvist sätt.
- (19) Förvaltningsbolag för fondföretag och AIF-fonder bör kompensera investerare om de har debiterats orimliga kostnader, inbegripet om kostnaderna har beräknats felaktigt till investerarnas nackdel, och informera behöriga myndigheter, investeringsfondernas revisorer och förvaltare samt förvaringsinstitutet för dessa fonder. För att främja bättre efterlevnad och uppnå konkreta resultat för icke-professionella investerare är det nödvändigt att harmonisera medlemsstaternas administrativa befogenheter och sanktionsbefogenheter. Skyldigheten att ersätta investerare bör läggas till som en möjlig administrativ åtgärd och sanktion så att denna möjlighet finns i alla medlemsstater.
- (20) Prissättningsprocessen enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU bör säkerställa att de kostnader som bärs av icke-professionella investerare är motiverade och står i proportion till produktens egenskaper, särskilt till investeringsmål och investeringsstrategi, risknivå och förväntad avkastning för fonderna, så att fondföretag och AIF-fonder ger investerare valuta för pengarna. Förvaltningsbolag för fondföretag och AIF-fonder bör vara fortsatt ansvariga för kvaliteten på sina prissättningsprocesser. De bör särskilt säkerställa att kostnaderna är jämförbara med marknadsstandarder, bland annat genom att jämföra kostnaderna för fonder med liknande investeringsstrategier och egenskaper som finns tillgängliga i offentliga databaser. För att prissättningsprocessen ska bli mer objektiv och för att ge förvaltningsbolag för fondföretag och AIF-fonder samt behöriga myndigheter ett verktyg att effektivt jämföra kostnaderna för investeringsprodukter av samma produkttyp bör Esma, utöver de andra kriterier som ingår i prissättningsprocessen för fondföretag och AIF-fonder, utarbeta referensvärden på grundval av uppgifter om investeringsprodukters kostnader och resultat som lämnas till Esma i samband med tillsynsrapportering mot vilka en bedömning av valutan för pengarna kan göras. Med tanke på kommissionens prioritering att undvika onödiga administrativa bördor och förenkla rapporteringskraven bör dessa referensvärden bygga på befintliga uppgifter från offentliggöranden och tillsynsrapportering, såvida det inte i undantagsfall krävs ytterligare uppgifter. Investeringsfonder som ger dålig valuta för pengarna eller som avviker från Esmas referensvärden bör inte marknadsföras till icke-professionella investerare om inte ytterligare bedömningar har visat att produkten ändå ger valuta för pengarna. Bedömningen och de åtgärder som vidtas bör dokumenteras och på begäran lämnas till behöriga myndigheter.
- (21) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter om specificering av minimikrav för prissättningsprocessen för att förhindra att orimliga kostnader debiteras fondföretag, AIF-fonder och deras andelsägare, samt för att utföra bedömningen av valuta för pengarna och, vid behov, vidta korrigerande åtgärder om kostnaderna inte är motiverade eller står i proportion till fondföretagets och AIF-fondens förväntade avkastning, om denna är tillgänglig, till deras risknivå, investeringsmål och investeringsstrategi, samt för att dokumentera sådana bedömningar och åtgärder.

- (22) Personalens kunskap och kompetens är av grundläggande betydelse för att säkerställa rådgivning av god kvalitet. Standarderna för vad som anses nödvändigt varierar avsevärt mellan de rådgivare som verkar enligt direktiv 2014/65/EU, direktiv (EU) 2016/97 och enligt icke-harmoniserad nationell lagstiftning. För förbättra rådgivningens kvalitet och säkerställa lika spelregler i hela EU bör skärpta gemensamma minimistandarder fastställas för kraven på nödvändig kunskap och kompetens. Detta är särskilt relevant med tanke på den ökade komplexiteten och kontinuerliga innovationen vad gäller utformningen av finansiella instrument och försäkringsbaserade investeringsprodukter samt att hållbarhetsrelaterade hänsyn blir allt viktigare. Medlemsstaterna bör kräva att värdepappersföretag och försäkrings- och återförsäkringsdistributörer säkerställer att fysiska personer som ger investeringsrådgivning för värdepappersföretagets eller som försäkringsförmedlare, liksom berörda anställda hos försäkringsföretag och försäkringsförmedlare, har den kunskap och kompetens som krävs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter. För att försäkra kunder och behöriga myndigheter om att kunskap och kompetens hos dessa fysiska personer, försäkringsförmedlare och anställda hos försäkringsföretag uppfyller nödvändiga standarder bör denna kunskap och kompetens styrkas genom ett intyg. Regelbunden kompetensutveckling och fortbildning är viktigt för att säkerställa att kunskap och kompetens hos personal som ger råd om eller säljer investeringsprodukter eller försäkringsbaserade investeringsprodukter till kunder upprätthålls och uppdateras. Det är därför nödvändigt att kräva att fysiska personer som ger investeringsrådgivning minst genomgår ett visst antal timmar av kompetensutveckling och fortbildning varje år och att de med hjälp av ett intyg kan styrka att de fullföljt sådan kompetensutveckling och fortbildning.
- (23) Investerings tjänster tillhandahålls i allt större utsträckning elektroniskt, vilket skapar nya möjligheter för icke-professionella investerare. Dessa tjänster gör det samtidigt möjligt för värdepappersföretag och försäkringsdistributörer att distribuera investeringsprodukter och investeringstjänster snabbare och till en större krets av icke-professionella investerare, vilket kan medföra ytterligare risker. Behöriga myndigheter bör därför vara utrustade med tillräckliga befogenheter och förfaranden för att snabbt kunna vidta åtgärder om de inte är i enlighet med gällande regler, inbegripet om de tillhandahålls elektroniskt medel och av oauktoriserade enheter. Det är därför lämpligt att behöriga myndigheter kan vidta nödvändiga åtgärder när de har välgrundade skäl att anta att en fysisk eller juridisk person tillhandahåller investeringstjänster utan att vara vederbörligen auktoriserad eller att försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter utan att vara registrerade eller auktoriserade. Om dessa åtgärder rör en fysisk person bör den behöriga myndighetens offentliggörande av beslutet även i fortsättningen föregås av en bedömning i det enskilda fallet av om ett offentliggörande av personuppgifter som lämnats i enlighet med artikel 71.1 är proportionellt. De behöriga myndigheterna bör informera Esma och Eiopa om sådant beteende, och Esma och Eiopa bör konsolidera och offentliggöra alla relaterade beslut som fattats av behöriga myndigheter, så att icke-professionella investerare har tillgång till sådan information och därmed kan upptäcka potentiella bedrägerier. När det gäller fysiska personer bör Esma och Eiopa, för att undvika att personuppgifter offentliggörs om en behörig myndighet anser detta vara oproportionellt, avstå från att offentliggöra någon information utöver den som den behöriga myndigheten själv har offentliggjort när den offentliggör den konsoliderade förteckningen över alla beslut som fattats av behöriga myndigheter.
- (24) Tillhandahållandet av gränsöverskridande investeringstjänster är av grundläggande betydelse för utvecklingen av kapitalmarknadsunionen och en korrekt tillämpning av reglerna är en viktig del av den inre marknaden. Även om det vid gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster är hemmedlemsstaten som ansvarar för tillsynen av ett värdepappersföretag är det en förutsättning

för den inre marknaden att det finns ett förtroende för att den tillsyn som utövas av hemmedlemsstatens behöriga myndigheter är tillräcklig. Principen om ömsesidigt erkännande förutsätter ett effektivt samarbete mellan hem- och värdmedlemsstater för att säkerställa att ett tillräckligt investerarskydd upprätthålls. I direktiv 2014/65/EU föreskrivs redan en mekanism som, på strikta villkor och om hemmedlemsstaten inte vidtar lämpliga åtgärder, gör det möjligt för värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter att vidta försiktighetsåtgärder för att skydda investerare. För att underlätta samarbetet mellan behöriga myndigheter och ytterligare stärka tillsynsarbetet bör denna mekanism förenklas och behöriga myndigheter som observerar beteenden inom sitt territorium som är mycket likartade eller identiska med dem som en annan myndighet redan har uppmärksammat bör kunna hänvisa till den sistnämnda myndighetens upptäckter för att inleda ett förfarande enligt artikel 86 i direktiv 2014/65/EU.

- (25) Passanmälningar enligt direktiven (EU) 2014/65 och (EU) 2016/97 kräver inte att information om omfattningen av de gränsöverskridande tjänsterna tillhandahålls. Behöriga myndigheter bör samla in information om tillhandahållandet av gränsöverskridande tjänster så att Esma, Eiopa och behöriga myndigheter får en god uppfattning om omfattningen av gränsöverskridande tjänster och kan anpassa sin tillsynsverksamhet till dessa gränsöverskridande tjänster. Om ett värdepappersföretag eller en försäkringsförmedlare tillhandahåller tjänster till kunder i en annan medlemsstat bör värdepappersföretaget eller försäkringsförmedlaren ge sin behöriga myndighet grundläggande information om dessa tjänster. Av proportionalitetsskäl bör detta rapporteringskrav inte gälla företag med färre än 50 kunder på gränsöverskridande basis. Behöriga myndigheter bör göra denna information tillgänglig för Esma och Eiopa, som i sin tur bör göra informationen tillgänglig för alla behöriga myndigheter och offentliggöra en årlig statistisk rapport om gränsöverskridande tjänster. För att i största möjliga utsträckning begränsa kostnaderna för de nya rapporteringsskyldigheterna avseende gränsöverskridande verksamhet och för att undvika onödigt dubbelarbete bör dataseten i möjligaste mån baseras på befintliga upplysnings- och rapporteringsskyldigheter.
- (26) För att främja tillsynskonvergens och underlätta samarbetet mellan behöriga myndigheter bör Esma på eget initiativ, eller på en eller flera behöriga myndigheters initiativ, kunna inrätta samarbetsplattformar om det finns berättigade farhågor att investerare lider skada i samband med tillhandahållandet av gränsöverskridande investeringstjänster och om sådan verksamhet är betydande på värdmedlemsstatens marknad. Eiopa, som redan har befogenhet att inrätta samarbetsplattformar enligt artikel 152b i direktiv 2009/138/EG, bör ha samma befogenheter när det gäller försäkringsdistributionsverksamhet enligt direktiv (EU) 2016/97, eftersom liknande gränsöverskridande tillsynsproblem kan uppstå vid försäkringsdistribution. Om det finns allvarliga farhågor att investerare potentiellt kan lida skada och om de tillsynsmyndigheter som deltar på samarbetsplattformarna inte kan nå en överenskommelse i frågor som rör ett värdepappersföretag eller en försäkringsdistributör som bedriver gränsöverskridande verksamhet, får Esma och Eiopa i enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010³⁹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁴⁰ utfärda en rekommendation till hemmedlemsstatens behöriga myndighet om att

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

beakta övriga relevanta behöriga myndigheters farhågor och inleda en gemensam kontroll på plats tillsammans med övriga berörda behöriga myndigheter.

- (27) Kostnader, tillhörande avgifter och tredjepartsbetalningar kopplade till investeringsprodukter kan ha stor inverkan på den förväntade avkastningen. Offentliggörandet av sådana kostnader, tillhörande avgifter och tredjepartsbetalningar är en viktig aspekt av investerarskyddet. Icke-professionella investerare bör få tydlig information om kostnader, tillhörande avgifter och tredjepartsbetalningar i god tid innan de fattar ett investeringsbeslut. För att göra det lättare att jämföra sådana kostnader, tillhörande avgifter och tredjepartsbetalningar bör denna information vara standardiserad. Tekniska standarder för tillsyn bör specificera och harmonisera innehållet i och formatet för upplysningar om sådana kostnader, tillhörande avgifter och tredjepartsbetalningar, inbegripet förklaringar som värdepappersföretag bör tillhandahålla icke-professionella kunder, särskilt när det gäller tredjepartsbetalningar.
- (28) För att ytterligare öka transparensen bör icke-professionella kunder och kunder regelbundet få en sammanfattning av sina investeringar. Företag som tillhandahåller investeringstjänster tillsammans med förvaring och administration av finansiella instrument, eller försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter, lämna en årlig översikt till sina icke-professionella kunder och kunder som bör innehålla en översikt över de produkter som dessa kunder och kunder innehar, alla kostnader, tillhörande avgifter och tredjepartsbetalningar samt alla betalningar, inbegripet utdelningar och räntor som betalats och mottagits av kunden under en period av ett år, tillsammans med en översikt över dessa finansiella produkters resultat. Denna årliga översikt bör göra det möjligt för icke-professionella investerare att få en bättre uppfattning om hur dessa faktorer påverkar deras portföljers resultat. För investeringstjänster som endast består av mottagande, vidarebefordran och utförande av order bör den årliga översikten innehålla alla kostnader, tillhörande avgifter och tredjepartsbetalningar som betalats i samband med tjänsterna och de finansiella instrumenten. För tjänster som endast består av förvaring och administration av finansiella instrument bör den årliga översikten innehålla alla kostnader, tillhörande avgifter och betalningar som kunden tar emot i samband med tjänsterna och de finansiella instrumenten. För alla dessa tjänster bör tjänsteleverantören på begäran ge den icke-professionella kunden en närmare specificering av denna information per finansiellt instrument. Med tanke på att försäkringsbaserade investeringsprodukter ofta är långsiktiga och används för pensionsändamål bör den årliga översikten för sådana produkter innehålla ytterligare uppgifter, inbegripet justerade individuella prognoser av det förväntade resultatet vid avtalets slut, eller rekommenderad innehavsperiod och en sammanfattning av försäkringsskyddet.
- (29) Olika eller överlappande informationskrav för distribution av försäkringsprodukter i olika rättsakter skapar ett osäkert rättsläge och leder till onödiga kostnader för försäkringsföretag och försäkringsförmedlare. Det är därför lämpligt att fastställa alla krav på offentliggörande i en enda rättsakt genom att stryka sådana krav i direktiv 2009/138/EG och genom att ändra direktiv (EU) 2016/97. På grundval av erfarenheterna från övervakningen av dessa krav är det samtidigt lämpligt att anpassa dem så att de blir effektiva och heltäckande. Som komplement till det redan väletablerade informationsdokumentet för skadeförsäkringsprodukter bör det även finnas ett informationsdokument för andra livförsäkringsprodukter än försäkringsbaserade investeringsprodukter för att tillhandahålla standardiserad information. För försäkringsbaserade investeringsprodukter bör standardinformation tillhandahållas genom faktabladet för Priip-produkter enligt förordning (EU) nr 1286/2014.
- (30) Förändringar av det sätt på vilket värdepappersföretag, försäkringsföretag och försäkringsförmedlare marknadsför finansiella produkter och tjänster, inbegripet användning av

influerare, sociala medier och utnyttjande av beteendemönster, påverkar i allt högre grad icke-professionella investerares beteende. Det är därför lämpligt att införa krav på marknadsföringskommunikation och marknadsföringsmetoder, som även kan omfatta innehåll från tredje part, utformning, säljfrämjande åtgärder, varumärkesprofilering, kampanjer, produktplacering och belöningssystem. Dessa krav bör särskilt specificera vad kravet på att vara opartisk, tydlig och inte vilseledande innebär i samband med marknadsföringskommunikation och marknadsföringsmetoder. Krav på en balanserad presentation av risker och fördelar och lämplighet för den avsedda målgruppen bör också bidra till att förbättra tillämpningen av principerna om investerarskydd. Dessa krav bör utvidgas till att omfatta marknadsföringsmetoder, om dessa metoder används för att förbättra marknadsföringskommunikationens räckvidd och effektivitet, eller synen på dess tillgänglighet, tillförlitlighet eller jämförbarhet. För att säkerställa att leverantörer av investeringsprodukter inte avskräcks eller hindras från att tillhandahålla finansiellt utbildningsmaterial och främja och förbättra investerarnas finanskunskaper, bör det dock specificeras att sådant material och sådan verksamhet inte omfattas av definitionen av marknadsföringskommunikation och marknadsföringsmetoder.

- (31) För att hantera utvecklingen av marknadsföringsmetoder, inbegripet användning av tredje parter för indirekt marknadsföring av produkter eller tjänster, och för att säkerställa ett lämpligt investerarskydd, är det nödvändigt att skärpa kraven på marknadsföringskommunikation. Det är därför nödvändigt att kräva att marknadsföringskommunikation gör det möjligt att enkelt identifiera de värdepappersföretag, försäkringsföretag eller försäkringsförmedlare för vars räkning marknadsföringskommunikationen görs. För icke-professionella kunder bör sådan marknadsföringskommunikation även innehålla grundläggande information presenterad på ett tydligt och balanserat sätt om de produkter och tjänster som erbjuds. För att säkerställa att skyldigheterna avseende investerarskydd tillämpas korrekt i praktiken bör värdepappersföretag ha en policy för marknadsföringskommunikation och marknadsföringsmetoder och lämpliga interna kontroller och förfaranden för rapportering till värdepappersföretagens ledningsorgan för att säkerställa att sådana riktlinjer följs. När värdepappersföretag, försäkringsförmedlare och försäkringsföretag utvecklar marknadsföringskommunikation och marknadsföringsmetoder bör de ta hänsyn till målgruppen för den berörda målmarknaden.
- (32) Den snabba takt med vilken marknadsföringskommunikation och marknadsföringsmetoder kan tillhandahållas och ändras, särskilt genom användning av digitala verktyg och kanaler, bör inte hindra en tillräcklig kontroll av att gällande lagstadgade krav efterlevs. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna säkerställer att nationella behöriga myndigheter har de befogenheter som krävs för att övervaka och utan onödigt dröjsmål vid behov ingripa. Behöriga myndigheter bör dessutom ha tillgång till nödvändig information om marknadsföringskommunikation och marknadsföringsmetoder för att kunna fullgöra sitt tillsynsuppdrag och uppdrag att kontrollera efterlevnaden samt säkerställa konsumentskyddet. Värdepappersföretag och försäkringsföretag bör därför dokumentera den marknadsföringskommunikation som tillhandahålls eller görs tillgänglig för icke-professionella kunder eller presumtiva icke-professionella kunder och alla därmed sammanhängande faktorer som är relevanta för behöriga myndigheter. För att fånga upp marknadsföringskommunikation som sprids av tredje parter, t.ex. influerare och reklambyråer, är det nödvändigt att även uppgifter om sådana tredje parter registreras. Eftersom problem med finansiella produkter och tjänster kan uppstå flera år efter investeringen bör värdepappersföretag, försäkringsföretag och försäkringsförmedlare arkivera ovannämnda information i fem år och, på begäran av den behöriga myndigheten, i upp till sju år.
- (33) Bedömningar av lämplighet och ändamålsenlighet är en viktig del av investerarskyddet. Värdepappersföretag, försäkringsföretag och försäkringsförmedlare bör bedöma lämpligheten

eller ändamålsenligheten hos de investeringsprodukter och investeringstjänster som kunden rekommenderas eller efterfrågar på grundval av information som inhämtats från kunden. Värdepappersföretaget, försäkringsföretaget eller försäkringsförmedlaren får om nödvändigt även använda information som de kan ha inhämtat på grundval av andra legitima skäl, till exempel inom ramen för befintliga förhållanden med kunden. Värdepappersföretag, försäkringsföretag och försäkringsförmedlare bör förklara syftet med dessa bedömningar för sina kunder och vikten av att den information som lämnas är korrekt och fullständig. De bör genom standardiserade varningar informera sina kunder och kunder om att felaktig och ofullständig information kan inverka negativt på bedömningens kvalitet. För att säkerställa harmonisering och effektivitet när det gäller de olika varningarna bör Esma och Eiopa utarbeta tekniska standarder för tillsyn för närmare ange innehållet i och formatet för sådana varningar.

- (34) För att säkerställa att vederbörlig hänsyn i samband med rådgivningstjänster tas till portföljdiversifiering bör finansiella rådgivare systematiskt åläggas att beakta sina kunders behov av sådan diversifiering som ett led i lämplighetsbedömningarna, bland annat på grundval av information från dessa kunder om deras befintliga portfölj av finansiella och icke-finansiella tillgångar.
- (35) För att säkerställa att testerna av ändamålsenlighet gör det möjligt för värdepappersföretag, försäkringsföretag och försäkringsförmedlare att effektivt bedöma om en finansiell produkt eller tjänst är ändamålsenlig för deras kunder bör dessa företag, försäkringsföretag och försäkringsförmedlare inte bara inhämta information från kunderna om deras kunskap om och erfarenhet av sådana finansiella instrument eller tjänster, utan när det gäller icke-professionella kunder även om deras förmåga att bära fullständiga eller partiella förluster och om deras risktolerans. Om bedömningen av ändamålsenlighet får ett negativt utfall bör ett värdepappersföretag, försäkringsföretag eller försäkringsförmedlare, utöver skyldigheten att varna kunden, endast få genomföra transaktionen om kunden uttryckligen begär detta.
- (36) Icke-professionella investerare kan erbjudas en rad olika finansiella instrument med varierande risknivåer och risker för potentiella förluster. Icke-professionella investerare bör därför lätt kunna identifiera investeringsprodukter som är särskilt riskfyllda. Det är därför lämpligt att kräva att värdepappersföretag, försäkringsföretag och försäkringsförmedlare identifierar investeringsprodukter som är särskilt riskfyllda och inkluderar varningar om dessa risker i den information som lämnas till icke-professionella kunder, inbegripet marknadsföringskommunikation. För att hjälpa värdepappersföretag, försäkringsföretag och försäkringsförmedlare att identifiera sådana särskilt riskfyllda produkter bör Esma och Eiopa utfärda riktlinjer för hur sådana produkter ska identifieras, med vederbörlig hänsyn till de olika typerna av befintliga investeringsprodukter och försäkringsbaserade investeringsprodukter. För att harmonisera sådana riskvarningar i hela EU bör Esma och Eiopa föreslå tekniska standarder för innehållet i och formatet för sådana riskvarningar. Medlemsstaterna bör ge behöriga myndigheter befogenhet att föreskriva användning av riskvarningar för specifika investeringsprodukter och om användningen, eller underlåtenheten att använda, dessa riskvarningar i EU är inkonsekvent eller har en väsentlig inverkan på investerarskyddet bör Esma och Eiopa ha befogenhet att ålägga värdepappersföretag att använda sådana varningar i hela EU.
- (37) Det är för att på lämpligt sätt balansera de risker och fördelar som är förknippade med investeringar mycket viktigt att öka finanskunskaperna hos icke-professionella kunder och potentiella icke-professionella kunder för att ge dessa icke-professionella kunder bättre kunskaper om hur de bör investera på ett ansvarsfullt sätt. Medlemsstaterna bör därför främja formella och informella utbildningsåtgärder som ökar finanskunskaperna hos icke-

professionella kunder och hos potentiella icke-professionella kunder när det gäller ansvarsfulla investeringar. Med ansvarsfull investering avses icke-professionella investerarens förmåga att fatta välgrundade investeringsbeslut i linje med sina personliga och finansiella mål, förutsatt att de är medvetna om utbudet av tillgängliga investeringsprodukter och investeringstjänster, deras viktigaste egenskaper och de risker och fördelar som är förknippade med investeringar, och förutsatt att de förstår den investeringsrådgivning de får och kan agera utifrån denna rådgivning på lämpligt sätt. Potentiella icke-professionella investerare bör alltid ha tillgång till utbildningsmaterial som ökar deras finanskunskaper och materialet bör särskilt ta hänsyn till skillnader i ålder, utbildningsnivå och icke-professionella investerarens tekniska förutsättningar. Detta är särskilt relevant för icke-professionella kunder som för första gången har tillgång till finansiella instrument, investeringstjänster och försäkringsbaserade investeringsprodukter samt kunder som använder digitala verktyg.

- (38) Det är nödvändigt att säkerställa att kriterierna för att avgöra om en kund har den erfarenhet, kunskap och expertis som krävs för att behandlas som en professionell kund, när en sådan kund begär en sådan behandling, är lämpliga och ändamålsenliga. Identifieringskriterierna bör därför även ta hänsyn till erfarenhet som inhämtats utanför den finansiella tjänstesektorn och certifierad utbildning som kunden har fullföljt. Identifieringskriterierna bör även vara proportionella och får inte vara diskriminerande vad gäller kundens hemmedlemsstat. Kriterierna på grundval av en juridisk persons förmögenhet och storlek bör därför ändras för att ta hänsyn till kunder som är bosatta i medlemsstater med lägre genomsnittlig BNP per capita.
- (39) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den [XX XX 2023].
- (40) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2016/679 är tillämplig på behandling av personuppgifter enligt detta direktiv. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2018/1725 är tillämplig på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner och organ enligt detta direktiv. Medlemsstaterna bör säkerställa att den behandling av data som utförs i enlighet med detta direktiv till fullo respekterar Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG när det direktivet är tillämpligt.
- (41) Direktiven (EU) 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2014/65/EU och (EU) 2016/97 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 2014/65/EU

Direktiv 2014/65/EU ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 1.4 ska led a ersättas med följande:
 - ”a) Artiklarna 9.3, 14, 16.2, 16.3, 16.6, 16-a.1 första, andra och femte stycket, 16-a.3, 16-a.4 första och andra stycket, 16-a.7, 16-a.8, 16-a.10 och 16-a.11 b.”
- (2) I artikel 3.2 ska leden b och c ersättas med följande:
 - ”b) Uppföranderegler enligt artiklarna 24.1, 24.1a, 24.3, 24.4, 24.5, 24.7 och 24.10, 25.2, 25.4, 25.5 och 25.6 och, om den nationella ordningen medger att de personerna utser anknutna ombud, artikel 29, samt respektive genomförandeåtgärder.
 - c) Organisatoriska krav som fastställs i artiklarna 16.3, 16.6, 16.7, 16-a.1 första, andra och femte stycket, 16-a.3, 16-a.4 första och andra stycket, 16-a.7 c, 16-a.8, 16-a.10 och

16.11 b, och de motsvarande delegerade akter som kommissionen antar i enlighet med artikel 89.”

- (3) I artikel 4.1 ska följande punkter läggas till som punkterna 66, 67 och 68:

”66) *marknadsföringsmaterial*: utlämnande av annan information än sådan som krävs enligt unionsrätt eller nationell rätt, eller annan information än det finansiella utbildningsmaterial som avses i artikel 88b, eller annan information än sådan investeringsanalys som uppfyller kraven för att behandlas som sådan, som direkt eller indirekt marknadsför eller lockar till investeringar i en eller flera finansiella instrument eller kategorier av finansiella instrument eller användning av investerings- eller stödtjänster som tillhandahålls av värdepappersföretag, som framställs

- a) av ett värdepappersföretag eller av en tredjepart som får ersättning eller uppmuntras genom icke-monetär ersättning av ett sådant värdepappersföretag,
- b) för fysiska eller juridiska personer,
- c) oavsett form och medium.

67) *marknadsföringsmetod*: varje strategi, användning av verktyg eller teknik som tillämpas av ett värdepappersföretag eller av en tredjepart som får ersättning eller uppmuntras genom icke-monetär ersättning av ett sådant värdepappersföretag, för att

- a) direkt eller indirekt sprida marknadsföringsmaterial,
- b) påskynda eller förbättra räckvidden och effektiviteten hos marknadsföringsmaterialet,
- c) på varje sätt marknadsföra värdepappersföretag, finansiella instrument eller investeringstjänster.

68) *onlinegränssnitt*: programvara, inbegripet en webbplats, en del av en webbplats, eller en applikation.

- (4) Följande artikel ska införas som artikel 5 a:

”Artikel 5 a

Förfarande för att hantera oauktoriserad verksamhet som erbjuds digitalt

1. Om en fysisk eller juridisk person tillhandahåller investeringstjänster eller investeringsverksamhet online som riktar sig till kunder på dess territorium utan att vara auktoriserad i enlighet med artikel 5.1 eller i enlighet med nationell rätt, eller om en behörig myndighet har rimliga skäl att misstänka att det organet tillhandahåller sådana tjänster utan att vara auktoriserat i enlighet med artikel 5.1 eller i enlighet med nationell rätt, ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten vidtar alla lämpliga och proportionella åtgärder för att hindra att de oauktoriserade tjänsterna eller verksamheterna tillhandahålls, inklusive när det gäller marknadsföringsmaterial, genom att utnyttja de tillsynsbefogenheter som avses i artikel 69.2. Varje sådan åtgärd ska beakta principerna om samarbete mellan medlemsstaterna som anges i kapitel II.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att de behöriga myndigheterna offentliggör alla åtgärdsbeslut som fattats med stöd av punkt 1, i enlighet med artikel 71.

De behöriga myndigheterna ska meddela Esma varje sådant beslut utan onödigt dröjsmål. Esma ska upprätta en elektronisk databas som ska innehålla de beslut som inkommer från de behöriga

myndigheterna och som ska vara tillgänglig för alla behöriga myndigheter. Esma ska offentliggöra en förteckning över samtliga beslut som fattats, med en beskrivning av den fysiska eller juridiska person som berörs och de typer av tjänster eller produkter som tillhandahålls. Förteckningen ska vara tillgänglig för allmänheten genom en länk på Esmas webbplats. När det gäller fysiska personer ska förteckningen inte medföra offentliggörande av fler personuppgifter om de fysiska personerna än de som offentliggörs av den behöriga myndigheten med stöd av första stycket, och i enlighet med artikel 71.1.

(5) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 3 ska följande stycke läggas till:

”Om auktorisationen inte har beviljats, ska den behöriga myndigheten informera Esma om skälen till att auktorisationen inte har beviljats.”

(b) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3a. Esma ska upprätta en förteckning över alla organ som vägrats auktorisation och göra den tillgänglig för de behöriga myndigheterna.

Förteckningen ska innehålla information om de tjänster och verksamheter för vilka varje värdepappersföretag har sökt auktorisation, samt skälen till att auktorisationen inte har beviljats och ska uppdateras regelbundet.”

(6) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

(a) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Varje återkallelse av en auktorisation ska anmälas till Esma. Den behöriga myndigheten ska underrätta Esma om motiven för återkallelsen av auktorisationen.”

(b) Följande stycka ska läggas till:

”Den förteckning som avses i artikel 7.3a ska även rymma samtliga organ för vilka en auktorisation har återkallats, samt information om de tjänster och verksamheter för vilka varje värdepappersföretags auktorisation har återkallats, samt skälen till att auktorisationen har återkallats.”

(7) Artikel 9.3 ska ändras på följande sätt:

(a) Första stycket ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska se till att ett värdepappersföretags ledningsorgan fastställer, övervakar och ansvarar för genomförandet av de styrningssystem som ska säkerställa en effektiv och ansvarsfull ledning av värdepappersföretaget, inbegripet åtskillnad mellan ansvarsområden i värdepappersföretaget, förebyggande av intressekonflikter och skydd av investerare, på ett sätt som främjar marknadens integritet och kundernas intressen.”

(b) I andra stycket ska följande led läggas till som led d:

”d) en policy för marknadsföringsmaterial och marknadsföringsmetoder, som syftar till att säkerställa efterlevnad av skyldigheterna i artikel 24c.”

(8) Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Hemmedlemsstaten ska kräva att värdepappersföretagen uppfyller de krav avseende organisering av verksamheten som föreskrivs i punkterna 2–10 i den här artikeln, artikel 16a och i artikel 17.”

(b) I punkt 3 ska andra till sjunde stycket utgå.

(c) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3a. Varje värdepappersföretag ska fastställa och tillämpa effektiva organisatoriska och administrativa förfaranden så att alla rimliga mått och steg vidtas för att säkerställa att marknadsföringsmaterialet och marknadsföringsmetoderna uppfyller skyldigheterna i artikel 24c.”

(d) Följande punkt ska införas som punkt 7 a:

”7 a. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagen upprättar lämpliga förfaranden och arrangemang, inklusive elektroniska kommunikationskanaler, för att säkerställa att kundens rättigheter enligt detta direktiv kan utövas utan restriktioner och att kundens klagomål, som avses i artikel 75, behandlas på lämpligt sätt. Dessa förfaranden ska göra det möjligt för investerare att registrera klagomål på samtliga de språk på vilka kommunikationsmaterialet eller kommunikationstjänsterna tillhandahölls eller på det språk som överenskomms mellan företaget och kunden innan de inleder en transaktion.

I samtliga fall ska klagomålen registreras och den som klagar erhålla svar inom 40 arbetsdagar.”

(9) Följande artikel ska föras in efter artikel 16 som artikel 16-a:

”Artikel 16-a

Produktstyrningskrav

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag som producerar finansiella instrument för försäljning till kunder upprättar, fastställer, tillämpar och ser över en process för godkännande av varje finansiellt instrument och varje betydande förändring av existerande finansiella instrument innan de marknadsförs eller distribueras till kunder (produktgodkännandeprocessen).

Produktgodkännandeprocessen ska omfatta följande:

- (a) Specificerande av en fastställd målgrupp av slutkunder inom den relevanta kundkategorin för varje finansiellt instrument.
- (b) Tydlig identifiering av målmarknadens mål och behov.
- (c) En bedömning av om det finansiella instrumentet är lämpligt utformat för att uppfylla målmarknadens mål och behov.
- (d) En bedömning av alla relevanta risker för den fastställda målmarknaden och av om den avsedda distributionsstrategin är förenlig med den fastställda målmarknaden.
- (e) När det gäller de finansiella instrument som omfattas av definitionen av paketerade investeringsprodukter i enlighet med artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014, tydlig identifiering och kvantifiering av alla kostnader och avgifter i samband med det finansiella instrumentet och en bedömning av om de kostnaderna och avgifterna är motiverade och proportionella,

med beaktande av det finansiella instrumentets egenskaper, mål och, i förekommande fall, strategi, samt resultat (prissättningsprocessen).

Prissättningsprocessen som anges i led e ska omfatta en jämförelse med det relevanta referensvärde, i förekommande fall, för kostnader och resultat som offentliggörs av Esma i enlighet med punkt 9.

Om ett finansiellt instrument avviker från det relevanta referensvärde som anges i punkt 9, ska värdepappersföretaget utföra kompletterande tester och ytterligare bedömningar och fastställa om kostnaderna och avgifterna ändå är motiverade och proportionella. Om det inte kan visas att kostnaderna och avgifterna är motiverade och proportionella, ska det finansiella instrumentet inte godkännas av värdepappersföretaget.

Ett värdepappersföretag som producerar finansiella instrument ska också förse distributörerna med all information om det finansiella instrumentet och produktgodkännandeprocessen som behövs för att till fullo förstå det instrumentet och de beståndsdelar som beaktas under produktgodkännandeprocessen, inbegripet fullständiga och korrekta uppgifter om eventuella kostnader och avgifter för det finansiella instrumentet.

2. Ett värdepappersföretag som producerar finansiella instrument som omfattas av definitionen av paketerade investeringsprodukter i enlighet med artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1286/2014 ska rapportera följande till hemmedlemsstatens behöriga myndigheter:
 - (a) Närmare uppgifter om kostnader och avgifter för det finansiella instrumentet, inklusive distributionskostnader som ingår i kostnaderna för det finansiella instrumentet, inklusive tredjepartsbetalningar.
 - (b) Uppgifter om det finansiella instrumentets egenskaper, särskilt dess resultat och risknivå.

De behöriga myndigheterna ska vidarebefordra de uppgifter som anges i punkterna a och b till Esma utan onödigt dröjsmål.

3. Ett värdepappersföretag som erbjuder eller rekommenderar finansiella instrument som det inte producerar ska ha infört adekvata arrangemang för att erhålla den information som avses i punkt 1 och för att förstå egenskaperna och de fastställda målmarknaderna för varje finansiellt instrument.
4. Ett värdepappersföretag ska regelbundet se över de finansiella instrument som det erbjuder eller rekommenderar, med beaktande av alla händelser eller risker som väsentligt skulle kunna påverka den fastställda målmarknaden, för att bedöma huruvida det finansiella instrumentet fortfarande är förenlig med den fastställda målmarknadens mål och behov och huruvida den avsedda distributionsstrategin fortfarande är lämplig.

Ett värdepappersföretag som erbjuder eller rekommenderar finansiella instrument som omfattas av definitionen av paketerade investeringsprodukter i enlighet med artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1286/2014 ska säkerställa följande:

- (a) Identifiera och kvantifiera kostnaderna för distribution samt eventuella ytterligare kostnader och avgifter som inte redan beaktas av producenten.
- (b) Bedöma om de totala kostnaderna och avgifterna är motiverade och proportionella med beaktande av målen och behoven på målmarknaden (prissättningsprocessen).

Prissättningsprocessen, som anges i punkterna a och b, ska omfatta en jämförelse med det relevanta referensvärde, i förekommande fall, för kostnader och resultat som offentliggörs av Esma i enlighet med punkt 9.

Om ett finansiellt instrument, tillsammans med kundens kostnader för tjänster för att köpa instrumentet, avviker från det relevanta referensvärde som anges i punkt 9, ska det värdepappersföretag som erbjuder eller rekommenderar finansiella instrument utföra kompletterande tester och ytterligare bedömningar och fastställa om kostnaderna och avgifterna ändå är motiverade och proportionella. Om det inte kan visas att kostnaderna och avgifterna är motiverade och proportionella, ska det finansiella instrumentet inte erbjudas eller rekommenderas av värdepappersföretaget.

5. Ett värdepappersföretag som erbjuder eller rekommenderar finansiella instrument som omfattas av definitionen av paketerade investeringsprodukter i enlighet med artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1286/2014 ska till hemmedlemsstatens behöriga myndigheter rapportera närmare uppgifter om kostnader för distribution, inklusive eventuella kostnader i samband med tillhandahållandet av rådgivningen eller eventuella därmed sammanhängande tredjepartsbetalningar.

De behöriga myndigheterna ska vidarebefordra sådana uppgifter om distributionskostnader till Esma utan onödigt dröjsmål.

6. Ett värdepappersföretag som erbjuder eller rekommenderar finansiella instrument som omfattas av definitionen av paketerade investeringsprodukter i enlighet med artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1286/2014, och som produceras av en producent som inte omfattas av det rapporteringskrav som föreskrivs i punkt 2 eller något annat liknande rapporteringskrav, ska rapportera följande till hemmedlemsstatens behöriga myndigheter:

- (a) Närmare uppgifter om kostnader och avgifter för ett eventuellt finansiellt instrument avsett för icke-professionella investerare, inklusive distributionskostnader som ingår i kostnaderna för det finansiella instrumentet, inklusive tredjepartsbetalningar.
- (b) Uppgifter om de finansiella instrumentens egenskaper, särskilt deras resultat och risknivå.

De behöriga myndigheterna ska vidarebefordra sådana uppgifter till Esma utan onödigt dröjsmål.

7. Ett värdepappersföretag ska dokumentera alla bedömningar som görs och ska, på begäran, tillhandahålla de bedömningarna till en relevant behörig myndighet, inklusive följande:
 - (a) Om det är relevant, resultaten av jämförelsen av det finansiella instrumentet med det relevanta referensvärdet.
 - (b) I förekommande fall, motiven för en avvikelse från referensvärdet.
 - (c) Motivering och bevisning av att kostnaderna och avgifterna för det finansiella instrumentet är proportionella.
8. Ett värdepappersföretag som producerar och erbjuder eller rekommenderar det finansiella instrumentet får fastställa en prissättningsprocess som avser både produktions- och distributionsfaserna.
9. Efter samråd med Eiopa och de behöriga myndigheterna ska Esma, om det är ändamålsenligt, utarbeta och göra allmänt tillgängliga gemensamma referensvärden för finansiella instrument som uppvisar liknande nivåer i fråga om resultat, risk, strategi, mål eller andra egenskaper, för

att hjälpa värdepappersföretagen att utföra den komparativa bedömningen av kostnaden och resultaten för finansiella instrument som omfattas av definitionen av paketerade investeringsprodukter, under såväl produktions- som distributionsfasen.

Referensvärdena ska visa ett antal kostnader och avgifter för att underlätta identifieringen av finansiella instrument vars kostnader och resultat väsentligt avviker från genomsnittet.

De kostnader som används för utarbetande av referensvärden för värdepappersföretag som producerar finansiella instrument ska, förutom de totala produktionskostnaderna, möjliggöra jämförelse med enskilda kostnadskomponenter. De kostnader som används för utarbetande av referensvärden för distributörer ska, utöver den totala kostnaden för produkten, hänvisa till distributionskostnaden.

Esma ska regelbundet uppdatera referensvärdena.

10. Riktlinjerna, processerna och arrangemangen som avses i punkterna 1–9 ska inte påverka några andra krav enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014, inbegripet kraven avseende information, lämplighet eller ändamålsenlighet, identifiering och hantering av intressekonflikter samt tredjepartsbetalningar.
11. Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 i syfte att specificera följande:
 - (a) Den metod som används av Esma för att utarbeta de referensvärden som anges i punkt 9.
 - (b) Kriterierna för att bedöma om kostnader och avgifter är motiverade och proportionella.
12. Efter samråd med Eiopa och de behöriga myndigheterna och med beaktande av den metod som anges i punkt 11 a ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar följande:
 - (a) Innehållet i och typen av data och närmare uppgifter om kostnader och avgifter som ska rapporteras till de behöriga myndigheterna i enlighet med punkterna 2, 5 och 6, på grundval av upplysnings- och rapporteringsskyldigheter, om det inte är exceptionellt nödvändigt med ytterligare data.
 - (b) Datastandarder och format, metoder och överföringsarrangemang, frekvens och startdatum för den information som ska rapporteras i enlighet med punkterna 2, 5 och 6.

Esma ska lägga fram de förslagen till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast [18 månader] efter antagandet av den delegerade akt som avses i punkt 11.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarderna för tillsyn i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) (EUT L 352, 9.12.2014, s.1).”

(10) Artikel 16a ska ersättas med följande:

Undantag från produktstyrningskrav

Ett värdepappersföretag ska undantas från de krav som anges i artiklarna 16-a.1 och 24.2, om den investeringstjänst som det tillhandahåller rör obligationer utan annat inbäddat derivat än en make-whole-klausul eller om de finansiella instrumenten uteslutande marknadsförs eller distribueras till godtagbara motparter.”

- (11) I artikel 21 ska följande punkter läggas till som punkterna 3 och 4:

”3. Esma eller den behöriga myndigheten i den värdmedlemsstat på vars territorium företaget är verksamt får begära att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten undersöker om företag fortfarande uppfyller de villkor för auktorisation som föreskrivs i kapitel I.

Esma ska få information om en sådan begäran. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska inom två månader efter begäran meddela den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten och Esma undersökningsresultaten.

4. Vid motiverade farhågor om möjliga hot mot investerarskyddet får Esma, på eget initiativ eller på begäran av en eller flera av de behöriga myndigheterna, inrätta och samordna en samarbetsplattform på de villkor som fastställs i artikel 87a.”

- (12) Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

- (a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska kräva att varje värdepappersföretag när det tillhandahåller investeringstjänster, eller i förekommande fall sidotjänster, till kunder handlar hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med sina kunders bästa intresse och särskilt i enlighet med de principer som anges i den här artikeln och i artiklarna 24a–25.”

- (b) Följande punkt ska införas som punkt 1 a:

”1 a. För att handla i enlighet med kundens bästa intresse ska medlemsstaterna, när de tillhandahåller investeringsrådgivning till icke-professionella kunder, ha skyldighet att göra följande:

- (a) Tillhandahålla rådgivning på grundval av en bedömning av ett lämpligt antal finansiella instrument.
- (b) Bland de finansiella instrument som identifierats som lämpliga för kunden i enlighet med artikel 25.2 rekommendera de instrument som är mest kostnadseffektiva och som har liknande egenskaper.
- (c) Bland de finansiella instrument som identifierats som lämpliga för kunden rekommendera en eller flera produkter utan ytterligare egenskaper som inte är nödvändiga för att nå kundens investeringsmål och som ger upphov till extrakostnader.”

- (c) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag som producerar finansiella instrument för försäljning till kunder

- (a) utformar de finansiella instrumenten så att de uppfyller behoven hos en fastställd målgrupp av slutkunder inom den relevanta kundkategorin,
 - (b) utformar strategin för distribution av de finansiella instrumenten, inklusive i fråga om marknadsföringsmaterial och marknadsföringsmetoder, på ett sätt som är förenligt med den fastställda målmarknaden,
 - (c) vidtar rimliga åtgärder för att säkerställa att de finansiella instrumenten distribueras till den fastställda målmarknaden.”
- (d) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- ”All information som värdepappersföretaget riktar till kunder eller presumtiva kunder ska vara opartisk, tydlig och inte vilseledande.”
- (e) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:
- i) Första stycket ska ändras på följande sätt:
 - De inledande orden ersättas med följande:

”Kunder och presumtiva kunder ska i god tid före tillhandahållandet av eventuella tjänster eller genomförandet av eventuella transaktioner tillhandahållas lämplig information avseende värdepappersföretaget och dess tjänster, finansiella instrument och föreslagna investeringsstrategier, handelsplatser för utförande och alla kostnader och tillhörande avgifter. Den informationen ska innehålla följande:”
 - I led a ska följande punkter läggas till som punkterna iv och v:

”iv) när värdepappersföretaget tillhandahåller oberoende rådgivning till en icke-professionell kund, huruvida det antal finansiella instrument som rekommenderas begränsas uteslutande till väldiversifierade, icke-komplexa i enlighet med artikel 25.4 a och kostnadseffektiva instrument eller inte,

v) på vilket sätt de rekommenderade finansiella instrumenten beaktar diversifieringen av kundens portfölj.”
 - Leden b och c ska ersättas med följande:

”b) Informationen om finansiella instrument och föreslagna investeringsstrategier (inklusive för diversifieringsändamål) ska innefatta lämplig vägledning om, och varningar för, de risker som är förknippade med investeringar i de instrumenten eller särskilda investeringsstrategier och huruvida det finansiella instrumentet är avsett för professionella eller icke-professionella kunder, med beaktande av den fastställda målgruppen i enlighet med punkt 2.”

”c) Information om kostnader och avgifter enligt artikel 24b.”
 - Följande led ska läggas till som led d:

”d) Om tjänsterna tillhandahålls genom etableringsrätten eller genom friheten att tillhandahålla tjänster,

- i) den medlemsstat där värdepappersföretagets huvudkontoret och, i förekommande fall, den filial som erbjuder tjänsten är belägen (belägna),
- ii) den relevanta nationella behöriga myndigheten för det värdepappersföretaget eller om relevant för den filialen.”

ii) Andra, tredje och fjärde stycket ska utgå.

- (f) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Den information som avses i punkt 4 ska tillhandahållas i en begriplig form på ett sådant sätt att kunder eller presumtiva kunder har rimlig möjlighet att förstå arten av och den risk som är förknippad med den investeringstjänst och den specifika typ av finansiellt instrument som erbjuds och därigenom är väl informerade inför investeringsbesluten. Om detta direktiv inte kräver att ett standardiserat format används för tillhandahållandet av den informationen, får medlemsstaterna kräva att informationen lämnas i ett standardiserat format.”

- (g) Följande punkter ska införas som punkterna 5b och 5c:

”5b. Esma ska senast [2 år efter ikraftträdandet av ändringsdirektivet], om det är nödvändigt, på grundval av en föregående konsument- och branschtestning, och efter samråd med Eiopa, utarbeta, och regelbundet uppdatera, riktlinjer för att bistå de värdepappersföretag som tillhandahåller information till icke-professionella kunder i ett elektroniskt format med att på ett ändamålsenligt sätt utforma utlämnandet av denna information till genomsnittsmedlemmen i den grupp som den riktar sig till.

I de riktlinjer som avses i första stycket ska följande specificeras:

- (a) Presentationsformen och formatet för upplysningarna, som ska ges i elektroniskt format, med beaktande av de olika utformningar och kanaler som värdepappersföretag kan använda för information till kunder och presumtiva kunder.
- (b) Nödvändiga skyddsåtgärder för att säkerställa att informationen är lätt navigerbar och åtkomlig oavsett vilken anordning kunden använder.
- (c) Nödvändiga skyddsåtgärder för att säkerställa att informationen är lätt åtkomlig och underlätta för kunderna att lagra informationen på ett varaktigt medium.”

”5c. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagen anger lämpliga varningar på det informationsmaterial inklusive marknadsföringsmaterial, som tillhandahålls till icke-professionella kunder eller presumtiva icke-professionella kunder, för att uppmärksamma dem på särskilt riskfyllda finansiella instruments specifika risker eller potential att orsaka förluster.

Esma ska senast [18 månader efter ikraftträdandet av ändringsdirektivet] utarbeta, och regelbundet uppdatera, riktlinjer för begreppet särskilt riskfyllda finansiella instrument med vederbörlig hänsyn tagen till särdragen hos de olika typerna av instrument.

Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera sådana riskvarningars format och innehåll, varvid vederbörlig hänsyn

ska tas till de olika typerna av finansiella instrument och typerna av meddelanden.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [EUT: för in datum 18 månader efter dagen för ikraftträdandet].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Esma ska övervaka att riskvarningarna tillämpas enhetligt över hela unionen. I händelse av farhågor rörande användningen av sådana riskvarningar, eller om de inte används eller användning inte övervakas, i medlemsstaterna, som kan få väsentlig inverkan på investerarskyddet, får Esma, efter samråd med de berörda behöriga myndigheterna, ålägga värdepappersföretagen att använda riskvarningar.”

(h) Följande punkt ska införas som punkt 7 a:

”7 a. När värdepappersföretaget tillhandahåller rådgivning till icke-professionella kunder på oberoende grund, får det begränsa bedömningen i fråga om typen av finansiella instrument som anges i punkt 7 a till väldiversifierade, kostnadseffektiva instrument och icke-komplexa finansiella instrument i enlighet med artikel 25.4 a. Före godtagandet av en sådan tjänst ska den icke-professionella kunden vederbörligen informeras om möjligheten, och villkoren för, att få tillgång till oberoende investeringsrådgivning av standardformat och de tillhörande förmånerna och skyldigheterna.”

(i) Punkterna 9, 9 och 9a ska utgå.

(j) I punkt 13 ska första stycket ska ändras på följande sätt:

i) De inledande orden ersätts med följande:

”Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att säkerställa att värdepappersföretag följer de principer som anges i denna artikel, artikel 24a och artikel 24b när de tillhandahåller investeringstjänster eller sidotjänster till sina kunder, inklusive”

ii) Punkt d ska ersättas med följande:

”d) kriterier för bedömning av om företag som tillhandahåller investeringsrådgivning till icke-professionella kunder, i synnerhet de som erhåller incitament, uppfyller kravet att handla i enlighet med kundens bästa intresse i enlighet med punkterna 1 och 1a.”

(13) Följande artiklar ska införas som artiklarna 24a, 24b, 24c och 24d:

”Artikel 24a

Incitament

1. Medlemsstaterna ska se till att värdepappersföretag, när de tillhandahåller portföljförvaltning, inte betalar eller tar emot någon avgift eller provision, eller erbjuder eller erbjuder icke-monetära förmåner, i samband med tillhandahållandet av en sådan tjänst, till eller av någon annan part än kunden eller en person på kundens vägnar.

2. Medlemsstaterna ska se till att värdepappersföretag, när de tillhandahåller mottagande och vidarebefordran av order eller utförande av order för kunds räkning, inte betalar eller tar emot någon avgift eller provision, eller erbjuder eller erbjuder icke-monetära förmåner, i samband med tillhandahållandet av sådana tjänster, till eller av någon tredjepart med ansvar för inrättande, utveckling, utfärdande eller utformning av ett finansiellt instrument för vilket företaget tillhandahåller sådana tjänster för utförande eller mottagande och vidarebefordran, eller en person på tredjepars vägnar.
3. Punkt 2 ska inte tillämpas på värdepappersföretag vid tillhandahållande av investeringsrådgivning på icke-oberoende grund avseende en eller flera transaktioner för den kunden som omfattas av den rådgivningen.
4. Punkt 2 ska inte tillämpas på avgifter eller annan ersättning som erhålls från eller betalas till en utfärdare av ett värdepappersföretag som för den utfärdaren utför en av de tjänster som anges i bilaga I, avsnitt A, punkterna 6–7, om värdepappersföretaget även tillhandahåller till den icke-professionella kunden någon av de investeringstjänster som avses i punkt 2 och som rör de finansiella instrument som är föremål för garantiverksamhets- eller placeringstjänsterna.

Detta stycket ska inte tillämpas på finansiella instrument som är paketerade investeringsprodukter i enlighet med artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1286/2014.

5. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på mindre icke-monetära förmåner till ett sammanlagt värde som understiger 100 euro per år eller av sådan omfattning och art att de inte kan anses hindra värdepappersföretaget från att uppfylla sin skyldighet att agera i kundens bästa intresse, förutsatt att de redovisats tydligt för kunden.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att tredjeparts tillhandahållande av investeringsanalys till värdepappersföretag som erbjuder portföljförvaltning eller andra investeringstjänster eller sidotjänster till kunder ska anses fullgöra skyldigheterna enligt artikel 24.1, om
 - (a) det före tillhandahållandet av utförande- eller investeringsanalystjänster har ingåtts ett avtal mellan värdepappersföretaget och tillhandahållaren av investeringsanalyserna, i vilket det anges vilken del av de kombinerade avgifterna eller de gemensamma betalningarna för utförandetjänster och investeringsanalys som kan hänföras till investeringsanalys,
 - (b) värdepappersföretaget informerar sina kunder om de gemensamma betalningarna för utförandetjänster och investeringsanalys som gjorts till tredjepartsleverantörer av investeringsanalys, och
 - (c) investeringsanalysen för vilka de kombinerade avgifterna eller den gemensamma betalningen görs gäller emittenter vars börsvärde inte översteg 10 miljard EUR under de 36 månader som föregick tillhandahållandet av investeringsanalysen, uttryckt i årens slutkurser för de år då de är eller var börsnoterade eller som eget kapital för de räkenskapsår då de inte är eller var börsnoterade.

Vid tillämpningen av denna artikel ska investeringsanalys anses omfatta analysmaterial eller analystjänster som avser ett eller flera finansiella instrument eller andra tillgångar, eller emittenter eller potentiella emittenter av finansiella instrument, eller analysmaterial eller analystjänster med nära anknytning till en viss näringsgren eller marknad där resultatet bidrar till bedömningen av finansiella instrument, tillgångar eller emittenter inom näringsgrenen eller marknaden i fråga.

Investeringsanalyserna ska också omfatta sådant material eller sådana tjänster som uttryckligen eller implicit rekommenderar eller föreslår en investeringsstrategi och tillhandahåller en väl grundad bedömning av det aktuella eller framtida värdet eller priset på finansiella instrument eller tillgångar, eller på annat sätt innehåller analyser och egna resonemang och slutsatser på grundval av ny eller befintlig information som skulle kunna användas som underlag för en investeringsstrategi, som är relevanta och kan tillföra mervärde till värdepappersföretagets beslut på de kunders vägnar som betalar den investeringsanalysen.

7. Om det inte är förbjudet för värdepappersföretaget att ta emot eller betala avgifter eller förmåner, från eller till en tredjepart, i samband med tillhandahållandet av tjänster till sina kunder, ska det se till att mottagandet eller betalningen av sådana avgifter eller förmåner inte hindrar värdepappersföretaget från att uppfylla sin skyldighet att agera hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med sina kunders bästa intresse. Förekomsten, arten och beloppet av en sådan tredjepartsbetalning eller sådana tredjepartsbetalningar ska redovisas i enlighet med artikel 24b.1.

I förekommande fall ska värdepappersföretaget också informera kunden om mekanismerna för att till kunden överföra avgiften, provisionen, den monetära eller icke-monetära förmånen som erhållits i samband med tillhandahållandet av investerings- eller sidotjänsten.

Betalningen eller förmånen som möjliggör eller krävs för tillhandahållandet av investeringstjänster, såsom depåkostnader, avvecklingskostnader och börsavgifter, rättsliga avgifter eller rättsliga arvoden, och som är så beskaffade att de inte kan stå i strid med värdepappersföretagets skyldighet att agera hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med kundernas bästa intressen, ska inte omfattas av kraven i första stycket.

8. Tre år efter ikraftträdandet av direktiv (EU) [EUT: lägg till numret på ändringsdirektivet] och efter samråd med Esma och Eiopa, ska kommissionen bedöma inverkan av tredjepartsbetalningarna på icke-professionella investerare, särskilt med avseende på potentiella intressekonflikter och när det gäller tillgången till oberoende rådgivning, och utvärdera inverkan av de relevanta bestämmelserna i direktiv (EU) [EUT: lägg till numret på ändringsdirektivet] på denna. Kommissionen ska lägga fram förslag om lagändringar för Europaparlamentet och rådet, om det är nödvändigt för att förhindra förlust för konsumenter.

Artikel 24b

Informationen om kostnader, tillhörande avgifter och tredjepartsbetalningar

1. Medlemsstaterna ska se till att värdepappersföretag i god tid före tillhandahållandet av eventuella investeringstjänster eller sidotjänster, och i god tid före genomförandet av eventuella transaktioner med finansiella instrument, tillhandahåller kunder och presumtiva kunder information, i föreskrivet format, om alla kostnader, tillhörande avgifter och tredjepartsbetalningar i samband med de tjänsterna, finansiella instrumenten eller transaktionerna.

Informationen om de kostnaderna, tillhörande avgifterna och tredjepartsbetalningarna ska innehålla följande:

- (a) Alla uttryckliga eller implicita avgifter och tillhörande avgifter, som tas ut av värdepappersföretaget eller andra parter om kunden har hänvisats till sådana andra parter, för investeringstjänster och/eller sidotjänster som tillhandahålls till kunden eller den presumtiva kunden.
- (b) Alla kostnader och tillhörande avgifter som hör samman med produktionen och förvaltningen av varje finansiellt instrument som rekommenderas eller marknadsförs till kunden eller den presumtiva kunden.
- (c) Alla tredjepartsbetalningar som betalas eller mottas av ett företag i samband med investeringstjänster som tillhandahålls till kunden eller den presumtiva kunden.
- (d) Hur kunden får betala för dem.

Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagen räknar samman informationen om alla kostnader och avgifter så att kunden kan förstå den totala kostnaden, av de finansiella instrumenten och den kumulativa effekten på investeringens avkastning. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagen uttrycker de totala kostnaderna i belopp och procentsatser beräknade fram till förfallodagen för det finansiella instrumentet eller, för finansiella instrument utan förfallodag, på den innehavsperiod som rekommenderas av värdepappersföretaget, eller i frånvaro av ett sådant, på innehavsperioderna 1,3 och 5 år. När kunden så begär, ska värdepappersföretaget tillhandahålla en uppdelning per post.

De tredjepartsbetalningar som betalas eller mottas av värdepappersföretaget i samband med investeringstjänster som tillhandahålls till kunden ska delas upp per post separat. Värdepappersföretaget ska lämna ut information om den kumulativa effekten av tredjepartsbetalningar, inklusive eventuella återkommande tredjepartsbetalningar, på nettoavkastningen över innehavsperioden enligt vad som nämns i föregående stycket. Syftet med tredjepartsbetalningar och deras inverkan på nettoavkastningen ska förklaras på ett standardiserat sätt och på ett språk som är begripligt för genomsnittskunden.

När beloppet av eventuella kostnader, tillhörande avgifter och tredjepartsbetalningar inte kan bestämmas innan den ifrågavarande investeringstjänsten eller sidotjänsten tillhandahålls, ska metoden för att beräkna detta belopp redovisas klart och tydligt för kunden, på ett sätt som är heltäckande, korrekt och begripligt för en genomsnittlig icke-professionell kund.

De värdepappersföretag som tillhandahåller investeringstjänster till professionella kunder ska ha rätt att avtala om en begränsad tillämpning av de detaljerade krav som föreskrivs i det här stycket med sådana kunder. Värdepappersföretag ska inte ges rätt att avtala om sådana begränsningar, om tjänsterna rörande investeringsrådgivning eller portföljförvaltning tillhandahålls eller, oavsett vilken investeringsrådgivning som tillhandahålls, de berörda finansieringsinstrumenten omfattar derivat.

De värdepappersföretag som tillhandahåller investeringstjänster till godtagbara motparter ska ha rätt att avtala om en begränsad tillämpning av de detaljerade krav som föreskrivs i det här stycket, utom, oavsett vilken investeringsrådgivning som tillhandahålls, när de berörda finansieringsinstrumenten omfattar derivat och den godtagbara motparten avser att erbjuda dem till sina kunder.

2. Efter konsument- och branschtestning och efter samråd med Eiopa ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar följande:

- (a) Det relevanta formatet för värdepappersföretagets tillhandahållande av kostnader, tillhörande avgifter och tredjemansavgifter till dess icke-professionella kunder eller presumtiva icke-professionella kunder, före ingående av varje transaktion om finansiella instrument.
- (b) Den standardterminologi och tillhörande förklaringar som ska användas av värdepappersföretagen för redovisning och beräkning av alla kostnader, tillhörande avgifter och tredjemansavgifter som tas ut direkt eller indirekt av företag från kunden eller den presumtiva kunden i samband med tillhandahållandet av en eller flera investeringstjänster eller en eller flera sidotjänster och produktionen och förvaltningen av finansiella instrument som ska rekommenderas eller marknadsföras till kunden eller den presumtiva kunden. Förklaringar i samband med de kostnaderna, tillhörande kostnaderna och tredjemanskostnaderna och deras inverkan på de förväntade avkastningarna, ska säkerställa att de sannolikt kommer att förstås av en genomsnittlig icke-professionell kund utan särskild kunskap om investeringar i finansiella instrument.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [EUT: 18 månader efter dagen för ikraftträdandet].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarderna för tillsyn i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1095/2010.

- 3. Om avtalet om att köpa eller sälja ett finansiellt instrument ingås med hjälp av en teknik för distanskommunikation som hindrar att information om kostnader och avgifter tillhandahålls i förväg får värdepappersföretaget, utan onödigt dröjsmål efter det att transaktionen genomförts, tillhandahålla informationen om kostnader och avgifter, antingen i elektroniskt format eller på papper på begäran av en icke-professionell kund, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- (a) Kunden har samtyckt till att få informationen utan onödigt dröjsmål efter det att transaktionen genomförts.
- (b) Värdepappersföretaget har erbjudit kunden att senarelägga genomförandet av transaktionen tills kunden har fått informationen.

Värdepappersföretaget ska vara skyldigt att ge kunden möjlighet att få information om kostnader och avgifter per telefon innan transaktionen genomförs.

- 4. Utan att det påverkar andra krav i samband med portföljförvaltningstjänster, ska värdepappersföretaget, när det tillhandahåller en investeringstjänst till en icke-professionell kund tillsammans med en tjänst bestående i förvaring och administration av finansiella instrument för en icke-professionell kunds räkning, tillhandahålla, i samband med de instrumenten, en årlig översikt med följande information uttryckt i belopp och procentsatser:

- (a) Alla uttryckliga eller implicita kostnader och tillhörande avgifter som betalas eller bärs årligen av den icke-professionella kunden för den totala portföljen, fördelade på
 - i) kostnaderna i samband med värdepappersföretagets tillhandahållande av investeringstjänster eller sidotjänster, beroende på vad som är tillämpligt, till den icke-professionella kunden,
 - ii) kostnaderna i samband med produktionen och förvaltningen av de finansiella instrument som innehas av den icke-professionella kunden,

iii) i förekommande fall, betalningar till företaget från, eller från företaget till, tredjeparter i samband med de investeringstjänster som tillhandahållits till den icke-professionella kunden.

- (b) Det totala beloppet av utdelningar, räntor och andra betalningar som den icke-professionella kunden mottar årligen för den totala portföljen.
- (c) Summan av de skatter, inklusive eventuell stämpelskatt, transaktionsskatt, källskatt och eventuella andra skatter om de uttas av värdepappersföretaget, som bärs av den icke-professionella kunden för den totala portföljen.
- (d) Det årliga marknadsvärdet, eller uppskattade värdet, om marknadsvärdet inte finns tillgängligt, av varje finansiellt instrument som ingår i den icke-professionella kundens portfölj.
- (e) Det årliga nettoresultatet för den icke-professionella kundens portfölj, och det årliga resultatet för vart och ett av de finansiella instrument som ingår i denna portfölj.

När värdepappersföretaget tillhandahåller en investeringstjänst utan förvaringstjänst och förvaltning av finansiella instrument för en icke-professionell kunds räkning, ska det tillhandahålla en årlig översikt som omfattar tillämplig information om led a.

När värdepappersföretaget tillhandahåller uteslutande en förvaringstjänst och förvaltning av finansiella instrument för en icke-professionell kunds räkning, ska det tillhandahålla en årlig översikt som omfattar tillämplig information om leden a, b, c och d.

Den icke-professionella kunden ska på begäran ha rätt att varje år få en detaljerad uppdelning av den information som avses i leden a–c ovan per finansiellt instrument ägt under den relevanta perioden samt för varje skatt som bärs av den icke-professionella kunden.

Den årliga översikten över kostnader och resultat till icke-professionella kunder ska anges på ett sätt som är lättbegriplig för en genomsnittlig icke-professionell kund. Informationen om kostnader, tillhörande avgifter och eventuella tredjemansavgifter ska anges med hjälp av den terminologi och de förklaringar som beskrivs i punkt 2.

- 5. Den årliga översikt som avses i punkt 4 ska inte lämnas, om värdepappersföretaget erbjuder sina icke-professionella kunder ett onlinesystem som uppfyller kraven för ett varaktigt medium, där kunden på ett enkelt sätt får tillgång till aktuella översikter över sina finansiella instrument med relevant lämnande av information per instrument enligt kraven i punkt 4, och företaget har belägg för att kunden har konsulterat dessa översikter minst en gång per år.

Artikel 24c

Marknadsföringsmaterial och marknadsföringsmetoder

- 1. Medlemsstaterna ska säkerställa att marknadsföringsmaterialet lätt kan identifieras som sådant och tydligt anger de värdepappersföretag som är ansvariga för innehållet och distributionen, oavsett om materialet har framställts direkt eller indirekt av värdepappersföretaget.
- 2. Medlemsstaterna ska säkerställa att marknadsföringsmaterialet utvecklas, formges och tillhandahålls på ett sätt som är rättvist, tydligt, inte vilseledande, balanserat med avseende på presentation av fördelarna och riskerna, och lämpligt med avseende på innehåll och

distributionskanaler för målgruppen och om det rör ett särskilt finansiellt instrument den målmarknad som fastställs i enlighet med artikel 24.2.

Allt marknadsföringsmaterial ska på ett framträdande och enkelt sätt presentera de väsentliga egenskaperna hos de finansiella instrument eller investeringstjänster och tillhörande sidotjänster som avses.

I presentationen av de väsentliga egenskaperna hos de finansiella instrumenten och tjänsterna som ingår i det marknadsföringsmaterial som tillhandahålls till eller görs tillgänglig för icke-professionella kunder eller presumtiva icke-professionella kunder, ska det säkerställas att de lätt kan förstå de viktigaste delarna i de finansiella instrumentet eller tjänsterna och de främsta riskerna med dem.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att marknadsföringsmetoderna utvecklas och används på ett sätt som är rättvist och inte vilseledande, och är anpassat till målgruppen.
4. Om en producent av finansiella instrument utarbetar och tillhandahåller marknadsföringsmaterial som ska användas av distributören, ska producenten vara ansvarig för innehållet i det marknadsföringsmaterialet och uppdateringen av det. Distributören ska vara ansvarig för användningen av detta marknadsföringsmaterial och ska säkerställa att det endast används för den avsedda målmarknaden och i överensstämmelse med den distributionsstrategi som fastställts för målmarknaden.

Om ett värdepappersföretag som erbjuder eller rekommenderar finansiella instrument som det inte producerar, organiserar sitt eget marknadsföringsmaterial, ska det vara fullt ansvarigt för dess anpassade innehåll, uppdatering och användning, i överensstämmelse med den fastställda målmarknaden och i synnerhet den fastställda kategoriseringen av kunder.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretagen avger årliga rapporter till företagets styrelse om användningen av marknadsföringsmaterial och strategier inriktade mot marknadsföringsmetoder, uppfyllandet av relevanta skyldigheter när det gäller marknadsföringsmaterial och marknadsföringsmetoder enligt detta direktiv och om alla andra anmälda oegentligheter och föreslagna lösningar.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella behöriga myndigheterna kan handla i god tid och effektivt varje gång ett marknadsföringsmaterial eller en marknadsföringsmetod inte uppfyller kraven i punkterna 1–3
7. Den dokumentation som ska bevaras av värdepappersföretaget enligt artikel 16.6 ska omfatta allt marknadsföringsmaterial som tillhandahålls eller görs tillgängligt för icke-professionella kunder eller presumtiva icke-professionella kunder, av värdepappersföretaget eller av en tredjepart som får ersättning eller uppmuntras genom icke-monetär ersättning av ett sådant värdepappersföretag.

Den dokumentationen ska sparas i fem år, och när detta begärs av den behöriga myndigheten, upp till sju år. Den dokumentationen ska vara åtkomlig för värdepappersföretaget på begäran av den behöriga myndigheten.

I den dokumentation som avses i första stycket ska följande specificeras:

- (a) Innehållet i marknadsföringsmaterialet.
- (b) Detaljerad information om det medium som används för marknadsföringsmaterialet.

- (c) Datum o varaktighet hos marknadsföringsmaterialet inklusive relevanta start- och sluttider.
- (d) De segment av icke-professionella kunder som är mål för åtgärden eller faktorerna till grund för profileringen av dem.
- (e) De medlemsstater där marknadsföringsmaterialet tillhandahålls.
- (f) Identiteten hos varje tredjepart som deltar i spridningen av marknadsföringsmaterialet.

Dokumentation om den identitet som anges i led f ska innehålla firma, registrerade adresser, kontaktuppgifter och om det är relevant, användarnamn på sociala medier för de fysiska eller juridiska personer som berörs.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 89 för att komplettera detta direktiv i syfte att specificera följande:
 - (a) De väsentliga egenskaperna hos det eller de finansiella instrument eller den eller de investerings- och sidotjänster som ska redovisas i allt marknadsföringsmaterial riktat till icke-professionella kunder eller presumtiva icke-professionella kunder och alla andra relevanta kriterier för att säkerställa att de väsentliga egenskaperna visas på ett framträdande sätt och är lätt tillgängliga för en genomsnittlig icke-professionell kund, oavsett kommunikationssätt.
 - (b) De villkor som marknadsföringsmaterialet och marknadsföringsmetoderna ska uppfylla för att vara rättvisa, tydliga, inte vilseledande, välbalanserade med avseende på presentation av fördelarna och riskerna, och lämpliga med avseende på innehåll och distributionskanaler för målgruppen och, i tillämpliga fall, målmarknaden.

Artikel 24d

Yrkeskvalifikationer

1. Medlemsstaterna ska ålägga värdepappersföretag att säkerställa och på begäran visa för de behöriga myndigheterna att de fysiska personer som ger investeringsrådgivning eller information om finansiella instrument, investeringstjänster eller sidotjänster till kunder på värdepappersföretagets vägnar har den kunskap och kompetens som krävs för att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 24, 24a, 24b, 24c och artikel 25 och bibehåller och uppdaterar den kunskapen och kompetensen genom regelbunden yrkesutveckling och yrkesutbildning inklusive särskild träning när nya finansieringsinstrument och finansieringstjänster erbjuds av firman. Medlemsstaterna ska införa och offentliggöra de kriterier som använts för att effektivt bedöma sådan kunskap och kompetens.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska medlemsstaterna ålägga värdepappersföretag att säkerställa och på begäran visa för de behöriga myndigheterna att de fysiska personer som ger investeringsrådgivning till kunder på värdepappersföretagets vägnar har och bibehåller åtminstone den kunskap och kompetens som anges i bilaga V och genomgår minst 15 timmar yrkesutbildning och yrkesutveckling per år. Att de kriterier som anges i bilaga V uppfylls och att den årliga yrkesutbildningen och yrkesutvecklingen har slutförts framgångsrikt ska visas genom ett skriftligt intyg.

Kommissionen ges befogenhet att ändra detta direktiv genom att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 89 i syfte att, vid behov, se över kraven i bilaga V.”

(14) Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. Värdepappersföretaget ska bedöma lämplighet eller ändamålsenlighet hos det eller de finansiella instrument eller investeringstjänster eller den eller de transaktioner som ska rekommenderas till, eller som efterfrågas av, dess kund eller presumtiva kund i god tid före respektive i) tillhandahållandet av investeringsrådgivningen eller portföljförvaltningen eller ii) utförandet eller mottagandet och vidarebefordran av ordern. Var och en av dessa bedömningar ska fastställas på grundval av den information som värdepappersföretaget erhåller om kunden eller den presumtiva kunden, i enlighet med nedanstående krav.

Värdepappersföretaget ska säkerställa att syftet med bedömningen av lämpligheten eller ändamålsenligheten förklaras för kunden eller den presumtiva kunden innan någon information begärs från kunden. Kunden eller den presumtiva kunden ska varnas för följande följder:

- (a) Tillhandahållande av felaktig eller ofullständig information inverkar negativt på kvaliteten hos den bedömning som värdepappersföretaget ska göra.
- (b) Avsaknad av information hindrar företaget från att avgöra om den tjänst eller det finansiella instrument som avses är lämpligt och ändamålsenligt för företaget och från att göra rekommendationen eller utföra kundens order. En sådan förklaring och varning ska lämnas i standardiserad form.

Värdepappersföretaget ska på begäran av den icke-professionella kunden förse denna med en rapport om den information som samlats in för bedömningen av lämpligheten och ändamålsenligheten. En sådan rapport ska lämnas i standardiserad form.

Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa den förklaring och varning som avses i punkt 1 andra stycket, och formatet och innehållet i den rapport som avses i punkt 1 tredje stycket.

Esma ska överlämna förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [EUT för in datum 18 månader efter dagen för ikraftträdandet].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i fjärde stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

2. Om inte annat föreskrivs i andra stycket, ska värdepappersföretaget, när det tillhandahåller investeringsrådgivnings- eller portföljförvaltningstjänster, inhämta nödvändiga upplysningar om kundens eller den presumtiva kundens kunskaper och erfarenhet på det för den specifika produkten eller tjänsten relevanta investeringsområdet samt den kundens finansiella ställning, inbegripet sammansättningen av eventuella befintliga portföljer, förmågan att bära totala eller partiella förluster, investeringsbehov och investeringsmål, inbegripet hållbarhetspreferenser, i förekommande fall, och risktolerans, så att värdepappersföretaget kan rekommendera kunden eller den presumtiva kunden de investeringstjänster eller finansiella instrument som är lämpliga för den personen,

och i synnerhet är förenliga med denna personens risktolerans, förmåga att bära förluster och behov av portföljdiversifiering.

När det oberoende värdepappersföretaget tillhandahåller oberoende rådgivning till icke-professionella kunder begränsat till väldiversifierade, icke-komplexa och kostnadseffektiva finansiella instrument, ska det inte vara skyldigt att erhålla information om den icke-professionella kundens eller den presumtiva icke-professionella kundens kunskap om och erfarenhet av de övervägda finansiella instrumenten eller investeringstjänsterna eller om sammansättningen av den icke-professionella kundernas befintliga portfölj.

Medlemsstaterna ska säkerställa, när ett värdepappersföretag tillhandahåller investeringsrådgivning med rekommendation om ett paket av kombinerade tjänster eller produkter enligt artikel 24.11, att hela det kombinerade paketet är lämpligt.

När värdepappersföretag tillhandahåller investeringsrådgivning eller portföljförvaltning som innefattar byte av finansiella instrument ska de inhämta nödvändig information om kundens investeringar och göra en kostnadsnyttoanalys av bytet av finansiella instrument. När värdepappersföretag tillhandahåller investeringsrådgivning ska de informera kunden om huruvida nyttan med detta byte av finansiella instrument är större än den kostnad som är förknippad med bytet.

3. Medlemsstaterna ska se till att värdepappersföretag, vid tillhandahållande av andra investeringstjänster än dem i punkt 2, begär att kunden eller den presumtiva kunden lämnar upplysningar om sin kunskap och erfarenhet på det för den erbjudna eller efterfrågade specifika produkten eller tjänsten relevanta investeringsområdet, och för den icke-professionella kunden eller den presumtiva icke-professionella kunden, förmågan att bära totala eller partiella förluster och risktolerans, så att värdepappersföretaget kan bedöma om den eller de tänkta investeringstjänsterna eller det eller de finansiella instrumenten är passande för kunden.

När det är fråga om en kombination av tjänster eller produkter enligt artikel 24.11 ska bedömningen gälla huruvida hela det kombinerade paketet är lämpligt.

Om värdepappersföretaget mot bakgrund av de upplysningar som erhållits i enlighet med första stycket bedömer att produkten eller tjänsten inte är passande för kunden eller den presumtiva kunden, ska värdepappersföretaget varna kunden eller den presumtiva kunden. Den varningen ska lämnas i standardiserad form och ska dokumenteras.

Värdepappersföretaget ska inte genomföra en transaktion försedd med en varning som anger att produkten eller tjänsten inte är lämplig, om inte kunden begär att genomföra den trots en sådan varning. Både kundens begäran och företagets godtagande ska dokumenteras.

Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa format och innehåll för den varning som avses i punkt 3.

Esma ska överlämna förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [EUT för in datum 18 månader efter dagen för ikraftträdandet].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarderna för tillsyn i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

- (b) I punkt 4 ska följande stycken läggas till:
- ”Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa format och innehåll för den varning som avses i första stycket led c..
- Esma ska överlämna förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [EUT för in datum 18 månader efter dagen för ikraftträdandet].
- Kommissionen ska ges befogenhet att anta ovannämnda tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1095/2010.”
- (c) I punkt 6 andra stycket ska följande mening läggas till:
- ”Tillhandahållandet av en sådan bedömning ska göras i tillräckligt god tid före ingåendet av transaktionen för att säkerställa, om inget annat anges, att kunden ges tillräcklig tid att granska den, och vid behov, erhåller ytterligare information eller klargöranden från värdepappersföretaget.”
- (d) Punkt 8 ska ersättas med följande:
- ”8. Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att säkerställa att värdepappersföretagen följer de principer som anges i punkterna 1–6 i den här artikeln när de tillhandahåller investeringstjänster eller sidotjänster till sina kunder, inklusive information som ska inhämtas vid bedömningen av tjänsternas och de finansiella instrumentens lämplighet eller ändamålsenlighet för kunderna, kriterier för att bedöma icke-komplexa finansiella instrument enligt punkt 4 a vi i den här artikeln, innehåll och format för registren och avtal om tillhandahållande av tjänster till kunder och regelbundna rapporter till kunder om de tjänster som tillhandahålls. I dessa delegerade akter ska följande beaktas:
- (a) Arten av de tjänster som erbjuds eller tillhandahålls kunden eller den presumtiva kunden, med beaktande av transaktionernas typ, föremål, storlek, kostnader, risker, komplexitet, pris och frekvens.
 - (b) Arten av de produkter som erbjuds eller tas under övervägande, inklusive olika typer av finansiella instrument.
 - (c) Kundens eller presumtiva kunders ställning som icke-professionell eller professionell kund eller, när det gäller punkt 6, deras klassificering som godtagbara motparter.”

(15) Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

Medlemsstaterna ska sörja för att värdepappersföretag som är auktoriserade att utföra order för kunds räkning, och/eller handla för egen räkning, och/eller att ta emot och vidarebefordra order har möjlighet att medverka till eller inleda transaktioner med godtagbara motparter utan att vara skyldiga att uppfylla kraven i artikel 16.3a, artikel 24 med undantag av punkterna 5, 5a och 5c, artikel 24a, artikel 24b med undantag för punkt 1, artikel 24c, artikel 25, artikel 27 och artikel 28.1, för sådana transaktioner eller för någon form av sidotjänst som är direkt knuten till sådana transaktioner.”

- (b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

En klassificering som godtagbar motpart enligt första stycket ska inte påverka rätten för enheten i fråga att antingen generellt eller per affär begära behandling som en kund vars affärer med värdepappersföretaget ska omfattas av artiklarna 24, 24a, 24b, 24c, 25, 27 och 28.”

(16) Följande artikel ska införas som artikel 35 a:

”Artikel 35a

Rapportering av gränsöverskridande verksamhet

1. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster eller investeringsverksamhet rapporterar följande information årligen till den behöriga myndigheten i deras hemmedlemsstat när de tillhandahåller investeringstjänster till över 50 kunder på gränsöverskridande basis:
 - (a) Förteckningen över de värdmedlemsstater i vilka värdepappersföretaget är verksamt genom friheten att tillhandahålla investeringstjänster och utföra investeringsverksamhet efter ett meddelande i enlighet med artikel 34.2.
 - (b) Typ och omfattning av de tjänster som tillhandahålls och verksamheter som utförs i varje värdmedlemsstat där värdepappersföretaget är verksamt genom friheten att tillhandahålla investeringstjänster och utföra investeringsverksamhet och sidotjänster.
 - (c) För varje värdmedlemsstat, det totala antalet och kategorierna kunder som motsvarar de tjänster och verksamheter som avses i led b, och som tillhandahålls under den relevanta perioden fram till den 31 december, och en uppdelning på professionella och icke-professionella kunder.
 - (d) Antalet klagomål som avses i artikel 75 som mottas från kunder och berörda parter i varje värdmedlemsstat.
 - (e) Den typ av marknadsföringsmaterial som används i värdmedlemsstaten.

De behöriga myndigheterna ska till Esma vidarebefordra all den information som samlas in från värdepappersföretagen.

2. Esma ska upprätta en elektronisk databas som ska innehålla den information som samlas in enligt punkt 1 och som ska vara tillgänglig för alla behöriga myndigheter.
3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder om det närmare innehållet i den information som avses i punkt 1 och som ska rapporteras av värdepappersföretagen till de behöriga myndigheterna.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [EUT: för in datum 18 månader efter dagen för ikraftträdandet].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarderna för tillsyn i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som ska specificera datastandarder och format, metoder och överföringsarrangemang, frekvens och startdatum för den information som ska rapporteras.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [EUT: för in datum 18 månader efter dagen för ikraftträdandet].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarderna för genomförande i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. På grundval av den information som meddelas i enlighet med punkt 2 ska Esma varje år offentliggöra en rapport innehållande anonymiserad och aggregerad statistik om de investeringstjänster som tillhandahålls och verksamheter som utförs i unionen genom friheten att tillhandahålla investeringstjänster och utföra investeringsverksamhet, samt en analys av trender.”

(17) Artikel 69.2 ska ändras på följande sätt:

- (a) Följande punkt ska införas som punkt ca:

”ca) göra anonyma kundbesöksundersökningar,”

- (b) Följande punkt ska införas som punkt ka:

”ka) under högst ett år avbryta eller förbjuda marknadsföringsmaterial eller marknadsföringsmetoder som används av ett värdepappersföretag i deras medlemsstat, om det finns rimliga skäl att anta att detta direktiv eller direktiv (EU) nr 600/2014 har överträtts,”

- (c) Följande punkter ska införas som punkterna v och w:

”v) vidta alla nödvändiga åtgärder, inbegripet genom att begära att de vidtas av en tredje part eller annan offentlig myndighet, antingen tillfälligt eller permanent, för att

i) avlägsna innehåll eller begränsa åtkomsten till ett onlinegränssnitt eller beordra att en tydlig varning visas för användare när de använder ett onlinegränssnitt,

ii) beordra en värdtjänstleverantör att ta bort, förhindra eller begränsa åtkomst till ett onlinegränssnitt,

iii) beordra ett domänregister eller en domänregistrator att radera ett fullt kvalificerat domännamn och tillåta den berörda behöriga myndigheten att registrera detta,

”w) ålägga värdepappersföretagen att använda riskvarningar i informationsmaterial, inbegripet marknadsföringsmaterial, i samband med särskilt riskfyllda finansiella instrument, om de instrumenten kan utgöra en allvarlig hot mot investerarskyddet.” ”

- (d) Följande stycken ska läggas till:

”När den behöriga myndigheten utnyttjar de befogenheter som avses i punkt ka ska de underrätta Esma om det. Om sådana metoder eller sådant material används i mer än en medlemsstat, ska Esma, på begäran av åtminstone en behörig myndighet, samordna de insatser som görs av de behöriga myndigheterna med stöd av punkt ka.

Genomförandet och utövandet av befogenheterna i detta stycke ska vara proportionella och ska vara förenligt med både unionsrätten och nationell rätt, inbegripet med tillämpliga rättssäkerhetsgarantier och med principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. De undersöknings- och efterlevnadsåtgärder som antas i enlighet med detta direktiv

ska vara lämpliga med tanke på överträdelsens art och den övergripande faktiska eller potentiella skadan.

(18) I artikel 70.3 a ska följande led läggas till som punkterna xxxvii)–xxxxii):

”xxxviiv) artikel 16.a.1–16.a.8,

”xxxviii) artikel 24.5a–24.5c och 24.11a,

”xxxix) artikel 24a.1–24a.2 och 24a.6–24a.7,

xxxx) artikel 24b.1, 24b.3 och 24b.4,

xxxxi) artikel 24c.1–24c.5 och 24c.7,

xxxxii) artikel 35.a.1.”

(19) Artikel 73.1 ska ändras på följande sätt:

(a) Första stycket ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter etablerar effektiva mekanismer för att möjliggöra rapportering av potentiella eller faktiska överträdelser av förordning (EU) nr 600/2014 och nationella bestämmelser som antagits vid genomförandet av detta direktiv till de behöriga myndigheterna, inklusive av företag som inte vederbörligen auktoriserats enligt det här direktivet.”

(b) I andra stycket ska led a ersättas med följande:

”a) Särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om potentiella eller faktiska överträdelser och uppföljning av dem, inbegripet inrättande av säkra kommunikationskanaler för sådana rapporter. I dessa förfaranden ska också ingå att på förstasidan av varje behörig myndighets webbplats skapa en länk till ett enkelt rapporteringsformulär så att personer kan rapportera potentiella eller faktiska överträdelser av unionsrätten och nationell rätt. Medlemsstaterna ska anmoda de behöriga myndigheterna att analysera, utan onödigt dröjsmål, alla rapporter som lämnas in via detta rapporteringsformulär.

(20) Artikel 86 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten (i denna artikel *den myndighet som inleder förfarandet*) har rimlig anledning att anta att ett värdepappersföretag som är verksamt inom dess territorium enligt friheten att tillhandahålla tjänster inte uppfyller sina förpliktelser enligt de bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv, eller att ett värdepappersföretag som har en filial inom dess territorium inte uppfyller sina förpliktelser enligt bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv och enligt vilka den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten inte tilldelas befogenheter, ska den meddela dessa undersökningsresultat till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

Information om att meddelandet har skett ska översändas till Esma. Esma ska översända den informationen till de behöriga myndigheterna i alla andra värdmedlemsstater där värdepappersföretaget tillhandahåller investeringstjänster eller utför verksamhet.

De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska, utan onödigt dröjsmål och senast 30 arbetsdagar efter att den myndighet som inleder förfarandet meddelar

undersökningsresultaten, vidta de nödvändiga åtgärderna eller inleda den nödvändiga administrativa processen i syfte att vidta sådana åtgärder. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska till den myndighet som inleder förfarandet lämna all nödvändig information om varje åtgärd som vidtas, liksom till Esma, och till de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater på det territorium där värdepappersföretaget är verksamt.

Om ett värdepappersföretag fortsätter att handla på ett sätt som tydligt skadar värdmedlemsstatens investerares intressen eller leder till att marknaderna inte fungerar korrekt, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, eller om sådana åtgärder visar sig vara otillräckliga eller om inga åtgärder vidtagits, ska följande gälla:

- (a) Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ska efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och se till att marknaderna fungerar väl; detta ska innebära möjligheten att hindra de värdepappersföretag som bryter mot bestämmelserna från att inleda fler transaktioner inom deras territorium. Kommissionen och Esma ska underrättas om sådana åtgärder utan onödigt dröjsmål, liksom alla behöriga myndigheter i de värdmedlemsstater där det företag som bryter mot bestämmelserna är verksamt. och
- (b) Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten får hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

- (b) Följande punkter ska införas som punkterna 1a och 1b:

”1 a. Om den myndighet i värdmedlemsstaten som inleder förfarandet har vidtagit försiktighetsåtgärder mot ett företag som bryter mot bestämmelserna enligt artikel 1, får den behöriga myndigheten i någon annan hemmedlemsstat, där samma värdepappersföretag väcker farhågor eller begår överträdelser som är mycket lika eller identiska med dem som meddelats i undersökningsresultaten av den myndighet som inleder förfarandet, vidta mycket lika eller identiska åtgärder gentemot det företaget, under förutsättning att den behöriga myndigheten också har rimlig anledning att anta att en liknande överträdelse har skett på dessa territorium.

Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten får göra detta utan att först meddela undersökningsresultaten till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, men ska informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten åtminstone fem arbetsdagar innan den vidtar sådana försiktighetsåtgärder.

Kommissionen, Esma och alla behöriga myndigheter i de värdmedlemsstater där det värdepappersföretag som bryter mot bestämmelserna är verksamt ska underrättas om sådana åtgärder utan onödigt dröjsmål.

1b. Om en eller flera behöriga myndigheter i värdmedlemsstaterna inom 12 månader vidtar åtgärder i enlighet med punkt 1 fjärde stycket led a, beträffande en eller flera värdepappersföretag som har samma hemmedlemsstat, eller om en hemmedlemsstat motsätter sig en värdmedlemsstats undersökningsresultat, får Esma inrätta en samarbetsplattform i enlighet med artikel 87a.”

(21) Följande artikel ska införas som artikel 87a:

”Artikel 87 a

Plattformer för samarbete

1. Vid motiverade farhågor om negativ inverkan på investerarna får Esma, på eget initiativ eller på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, inrätta och samordna en samarbetsplattform för att stärka informationsutbytet och öka samarbetet mellan de relevanta tillsynsmyndigheterna där ett värdepappersföretag utför, eller avser att utföra, verksamhet som grundas på friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten och om sådan verksamhet är relevant när det gäller värmedlemsstatens marknad. Om en plattform för samarbete inrättas på begäran av en behörig myndighet, ska den behöriga myndigheten underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om sina motiverade farhågor om negativ inverkan på investerare.
2. Punkt 1 ska inte påverkas den relevanta behöriga myndighetens rätt att inrätta en samarbetsplattform i de fall där alla är eniga om detta.
3. Inrättandet av en samarbetsplattform i enlighet med punkterna 1 och 2 ska inte påverka det tillsynsmandat som tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och värmedlemsstaten har enligt detta direktiv.
4. Utan att det påverkar artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010, ska de relevanta behöriga myndigheterna, på begäran av Esma, utan onödigt dröjsmål tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter.
5. Om en eller flera behöriga myndigheter i en samarbetsplattform motsätter sig förfarandet eller innehållet i en åtgärd som ska vidtas, eller att ingen åtgärd vidtas, får Esma på begäran av en relevant behörig myndighet eller på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.1 i förordning (EU) nr 1095/2010.
6. Vid oenighet inom plattformen och om det råder allvarliga farhågor om negativ inverkan på investerare eller om innehållet i en åtgärd som ska vidtas eller att ingen åtgärd vidtas i samband med ett värdepappersföretag, får Esma i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 utfärda en rekommendation till och ska uppmana den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten att beakta andra behöriga myndigheters farhågor och inleda en gemensam inspektion på plats tillsammans med andra berörda behöriga myndigheter.”

(22) Följande avdelning ska införas som avdelning VIa:

”AVDELNING VIA

FINANSIELL UTBILDNING

Artikel 88a

Finansiell utbildning av icke-professionella kunder och presumtiva icke-professionella kunder

Medlemsstaterna ska främja åtgärder för att stödja utbildning av icke-professionella kunder och presumtiva icke-professionella kunder avseende en ansvarsfull investering när de tar del av investeringstjänster eller sidotjänster.

Artikel 88b

Finansiell utbildning och marknadsföringsmaterial

Finansiellt utbildningsmaterial i syfte att främja enskildas finanskunskaper genom att ge dem möjlighet att förvärva finansiell kompetens och som inte direkt främjar eller lockar till investering i en eller flera finansiella instrument, eller kategorier därav, eller specifika investeringstjänster, ska inte anses utgöra marknadsföringsmaterial i detta direktiv.”

(23) Artikel 89 ska ersättas med följande:

”1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.3 och 2.4, artikel 4.1.2 andra stycket, artiklarna 4.2, 13.1, 16.12, 16-a.11, 16-a.12, 23.4, 24.5c, 24.13, 24b.2, 24c.8, 24d.2, 25.8, 27.9, 28.3, 30.5, 31.4, 32.4, 33.8, 35a.3, 35a.4, 52.4, 54.4, 58.6, 64.7, 65.7 och 79.8 ges till kommissionen tills vidare från och med den 2 juli 2014.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2.3 och 2.4, artikel 4.1.2 andra stycket, artiklarna 4.2, 13.1, 16.12, 16-a.11, 16-a.12, 23.4, 24.5c, 24.13, 24b.2, 24c.8, 24d.2, 25.8, 27.9, 28.3, 30.5, 31.4, 32.4, 33.8, 35a.3, 35a.4, 52.4, 54.4, 58.6, 64.7, 65.7 och 79.8 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2.3 och 2.4, artikel 4.1.2 andra stycket, artiklarna 4.2, 13.1, 16.12, 16-a.11, 16-a.12, 23.4, 24.5c, 24.13, 24b.2, 24c.8, 24d.2, 25.8, 27.9, 28.3, 30.5, 31.4, 32.4, 33.8, 35a.3, 35a.4, 52.4, 54.4, 58.6, 64.7, 65.7 och 79.8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

(24) Bilaga II ska ändras i enlighet med bilaga I till det här direktivet.

(25) Bilaga V ska läggas till i enlighet med bilaga I till det här direktivet.

Ändringar av direktiv (EU) 2016/97

Direktiv (EU) 2016/97 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 2.1 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 4 ska led c ersättas med följande:

”c) De berörda försäkringsprodukterna täcker inte livförsäkring eller ansvarsförsäkring, utom täckning för ansvarsrisker som kompletterar den vara eller tjänst som förmedlaren tillhandahåller som huvudsaklig yrkesverksamhet.

(b) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8) *försäkringsdistributör*: varje försäkringsförmedlare, försäkringsförmedlare som bedriver förmedling som sidoverksamhet eller varje försäkringsföretag som bedriver försäkringsdistributionsverksamhet.”

(c) Följande punkter ska läggas till som punkterna 19–22:

”19) *elektroniskt format*: varje annat varaktigt medium än papper.

20) *marknadsföringsmaterial*: utlämnande av annan information än sådan som krävs enligt unionsrätt eller nationell rätt, eller annan information än det finansiella utbildningsmaterial som avses i artikel 16b, som direkt eller indirekt främjar försäkringsprodukter eller direkt eller indirekt lockar till investeringar i försäkringsbaserade investeringsprodukter och som görs

a) av ett försäkringsföretag eller en försäkringsförmedlare eller av en tredjepart som får ersättning eller uppmuntras genom icke-monetär ersättning av ett sådant försäkringsföretag eller en sådan försäkringsförmedlare,

b) för fysiska eller juridiska personer,

c) oavsett form och medium.

21) *marknadsföringsmetod*: varje strategi, användning av verktyg eller teknik som tillämpas av ett försäkringsföretag eller en försäkringsförmedlare eller av en tredjepart som får ersättning eller uppmuntras genom icke-monetär ersättning av ett sådant försäkringsföretag eller en sådan försäkringsförmedlare, för att

a) direkt eller indirekt sprida marknadsföringsmaterial,

b) påskynda eller förbättra räckvidden och effektiviteten hos marknadsföringsmaterialet,

c) på varje sätt marknadsföra försäkringsföretag, försäkringsförmedlare eller försäkringsprodukter.

22) *onlinegränssnitt*: programvara, inbegripet en webbplats, en del av en webbplats, eller en applikation.”

(26) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 4 sjätte stycket ska andra meningen ersättas med följande:

”I förekommande fall ska hemmedlemsstaten omgående underrätta värdmedlemsstaten om sådan borttagning.”

(b) I punkt 5 ska följande stycke läggas till:

”Om registreringen nekas eller om försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren eller försäkringsförmedlaren som bedriver förmedling som sidoverksamhet tas bort ur registret, ska den behöriga myndigheten underrätta den sökande eller den berörda försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren eller försäkringsförmedlaren som bedriver förmedling som sidoverksamhet om beslutet – tillsammans med en vederbörlig motivering – samt informera Eiopa om skälen för den nekade registreringen eller borttagandet ur registret.”

- (c) Följande punkt ska införas som punkt 5 a:

”5 a. Eiopa ska upprätta en förteckning över alla försäkrings- och återförsäkringsförmedlare eller försäkringsförmedlare som bedriver förmedling som sidoverksamhet som nekas registrering eller tas bort ur registret av en behörig myndighet.

Den förteckning som avses i första stycket ska, i förekommande fall, innehålla information om de tjänster och verksamheter för vilka varje försäkrings- och återförsäkringsförmedlare eller försäkringsförmedlare som bedriver förmedling som sidoverksamhet har sökt registrering, samt skälen till nekad registrering eller borttagande ur registret och ska uppdateras regelbundet.”

- (27) Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

- (a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om en behörig myndighet i värdmedlemsstaten har rimlig anledning att anse att en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare eller försäkringsförmedlare som bedriver förmedling som sidoverksamhet som är verksam inom dess territorium inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster bryter mot de skyldigheter som fastställs i detta direktiv, ska den underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om detta.

Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ska informera Eiopa om att den har underrättat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om detta. Eiopa ska vidarebefordra den informationen till de behöriga myndigheterna i alla andra värdmedlemsstater där försäkrings- och återförsäkringsförmedlaren eller försäkringsförmedlaren som bedriver förmedling som sidoverksamhet är verksam enligt friheten att tillhandahålla tjänster.

Efter att ha gjort en bedömning av den information som mottagits enligt första stycket ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten i förekommande fall och så snart det är möjligt, och senast 30 arbetsdagar efter mottagandet av kommunikationen från den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, vidta erforderliga åtgärder för att avhjälpa situationen. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska underrätta den behöriga myndighet i värdmedlemsstaten om eventuella sådana vidtagna åtgärder. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska översända all relevant information om den vidtagna åtgärden till den behöriga myndighet i värdmedlemsstaten och de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater på vars territorium försäkrings- och återförsäkringsförmedlaren eller försäkringsförmedlaren som bedriver förmedling som sidoverksamhet är verksamma enligt friheten att tillhandahålla tjänster.

Om försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren eller den försäkringsförmedlare som bedriver förmedling som sidoverksamhet – trots de åtgärder som vidtagits av

den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten eller på grund av att åtgärderna visat sig vara otillräckliga eller inte vidtagits – fortsätter att agera på ett sätt som tydligt skadar intressena för värmedlemsstatens konsumenter i stort eller hindrar försäkrings- och återförsäkringsmarknaderna att fungera väl, får den behöriga myndigheten i värmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta erforderliga åtgärder för att förhindra ytterligare avvikelser, inklusive att – i den mån som det är helt nödvändigt – hindra den berörda förmedlaren att fortsätta bedriva ny verksamhet inom dess territorium.”

- (b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”De behöriga myndigheterna i värmedlemsstaten ska underrätta den berörda försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren eller försäkringsförmedlaren som bedriver förmedling som sidoverksamhet om alla åtgärder som vidtagits enligt punkterna 1 och 2 – tillsammans med en vederbörlig motivering – och utan onödigt dröjsmål anmäla de åtgärderna till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten. Den behöriga myndigheten i värmedlemsstaten ska också anmäla de åtgärderna kommissionen, Eiopa och de behöriga myndigheterna i de värmedlemsstater där försäkrings- och återförsäkringsförmedlaren eller försäkringsförmedlaren som bedriver förmedling som sidoverksamhet är verksam enligt friheten att tillhandahålla tjänster.”

- (c) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”4. Om två eller flera behöriga myndigheter i värmedlemsstaterna inom 12 månader vidtar åtgärder i enlighet med punkt 1 beträffande en eller flera försäkrings- och återförsäkringsförmedlare eller försäkringsförmedlare som bedriver förmedling som sidoverksamhet som har samma hemmedlemsstat, eller om en hemmedlemsstat motsätter sig en värmedlemsstats undersökningsresultat, får Eiopa inrätta en samarbetsplattform i enlighet med artikel 12b.”

- (28) Följande artikel ska införas som artikel 9a:

”Artikel 9 a

Rapportering av gränsöverskridande verksamhet

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkringsdistributörer rapporterar följande information årligen till den behöriga myndigheten i deras hemmedlemsstat när de bedriver försäkringsdistributionsverksamhet med över 50 kunder på gränsöverskridande basis:
 - (a) Förteckningen över de värmedlemsstater där försäkringsdistributören är verksam enligt etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster.
 - (b) Omfattningen av den försäkringsdistributionsverksamhet som bedrivs i varje värmedlemsstaten.
 - (c) Den typ av försäkringsprodukter som distribueras i varje värmedlemsstat.
 - (d) För varje värmedlemsstat, det totala antalet kunder, under den relevanta perioden fram till den 31 december.

- (e) Antalet klagomål som mottas från kunder och berörda parter i varje värmedlemsstat.

De behöriga myndigheterna ska till Eiopa vidarebefordra all information som rapporteras av försäkringsdistributörerna enligt första stycket.

2. Eiopa ska upprätta en elektronisk databas som ska innehålla den information som rapporteras i enlighet med punkt 1 andra stycket. Databasen ska vara tillgänglig för alla behöriga myndigheter.
3. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder avseende det närmare innehållet i den information som avses i punkt 1.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [EUT: för in datum 18 månader efter dagen för detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1094/2010.

4. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som ska specificera datastandarder och format, metoder och överföringsarrangemang, frekvens och startdatum för den information som ska rapporteras och vidarebefordras i enlighet med punkt 1.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [EUT: för in datum 18 månader efter dagen för detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket.

5. På grundval av den information som meddelas i enlighet med punkt 2 ska Eiopa varje år offentliggöra en rapport innehållande anonymiserad och aggregerad statistik om den försäkringsdistributionsverksamhet som utförs i unionen genom friheten att tillhandahålla tjänster, samt en analys av trender.”

(29) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

- (a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Hemmedlemsstaterna ska se till att försäkrings- och återförsäkringsdistributörer och anställda hos försäkrings- och återförsäkringsföretag som utför försäkrings- eller återförsäkringsdistributionsverksamhet har nödvändig kunskap och kompetens så att de kan fullgöra sina uppgifter och skyldigheter på ett tillfredsställande sätt.

- (b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Första, andra och tredje stycket ska ersättas med följande:

”Hemmedlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- eller återförsäkringsförmedlarna, de anställda hos försäkrings- och återförsäkringsföretagen och de anställda hos försäkrings- och återförsäkringsförmedlarna bibehåller och uppdaterar sin kunskap och kompetens genom regelbunden yrkesutveckling och yrkesutbildning inklusive särskild träning när nya försäkringsprodukter och försäkringstjänster erbjuds

av försäkrings- eller återförsäkringsföretagen och försäkrings- eller återförsäkringsförmedlarna.

För tillämpningen av första stycket ska hemmedlemsstaterna införa och offentliggöra processer för att på ett ändamålsenligt sätt kontrollera och bedöma kunskapen och kompetensen hos försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, anställda hos försäkrings- och återförsäkringsföretag och anställda hos försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, i enlighet med bilaga I, baserat på minst 15 timmars fortbildning eller yrkesutveckling per år, med beaktande av de sålda produkternas karaktär, typen av distributör, personernas respektive roller och den verksamhet som bedrivs inom försäkrings- eller återförsäkringsdistributören.

Hemmedlemsstaterna ska kräva att de kriterier som anges i bilaga I uppfylls och ett skriftligt intyg som visar att den årliga yrkesutbildningen och yrkesutvecklingen har slutförts framgångsrikt.

ii) Följande stycke ska läggas till:

Kommissionen ska ges befogenhet att ändra detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 i syfte att, vid behov, se över kraven i bilaga I.”

(c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare ska ha en ansvarsförsäkring som ska omfatta hela unionens territorium eller annan likvärdig garanti för ansvar till följd av fel eller försummelse i verksamheten, vilken minst ska täcka 1 250 000 EUR per skada och totalt 1 850 000 EUR för alla skador under ett år, såvida inte en sådan försäkring eller likvärdig garanti redan tillhandahålls av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller annat företag, för vars räkning eller med vars bemyndigande förmedlaren handlar, eller ett sådant företag har tagit fullt ansvar för förmedlarens handlande.”

(d) I punkt 6 ska led b ersättas med följande:

”b) Ett krav på att förmedlare ska ha ekonomiska resurser som fortlöpande uppgår till 4 % av summan av mottagna årspremier, dock minst 18 750 EUR.”

(30) I artikel 12.3 ska följande stycken läggas till:

”De befogenheter som avses i första styckets första mening ska omfatta befogenhet att

- (a) få tillgång till alla dokument eller andra uppgifter i vilken form som helst som enligt den behöriga myndigheten skulle kunna vara relevanta och nödvändiga för fullgörandet av dess uppgifter och få eller ta en kopia av de dokumenten eller de data,
- (b) kräva eller begära tillhandahållande av upplysningar från vilken person som helst och att vid behov kalla in och fråga ut en person för att erhålla information,
- (c) utföra kontroller eller undersökningar på plats,
- (d) göra anonyma kundbesöksundersökningar,
- (e) kräva att tillgångar fryses eller beläggs med kvarstad eller båda,

- (f) kräva ett tillfälligt förbud mot yrkesverksamhet,
- (g) kräva att försäkringsföretagens eller försäkringsförmedlarnas revisorer lämnar information,
- (h) överlämna ärenden till åtal,
- (i) ge revisorer eller sakkunniga tillstånd att utföra kontroller eller undersökningar,
- (j) tillfälligt avbryta eller förbjuda, under högst ett år, marknadsföringsmaterial eller marknadsföringsmetoder som används i deras medlemsstat, om det finns rimliga skäl att anta att detta direktiv har överträtts,
- (k) kräva att varje praxis eller uppträdande som den behöriga myndigheten anser strider mot de bestämmelser som har antagits vid genomförandet av detta direktiv tillfälligt eller permanent upphör och förhindra en upprepning av denna praxis eller detta uppträdande,
- (l) vidta varje slag av åtgärd för att se till att försäkringsföretag och försäkringsförmedlare fortsätter att följa rättsliga krav,
- (m) tillfälligt avbryta eller förbjuda distribution av en försäkringsbaserad investeringsprodukt,
- (n) tillfälligt avbryta distribution av en försäkringsbaserad investeringsprodukt, om försäkringsföretaget och försäkringsförmedlaren underlåtit att uppfylla artikel 25,
- (o) kräva att en fysisk person avsätts från styrelsen i ett försäkringsföretag eller en försäkringsförmedlare,
- (p) vidta alla nödvändiga åtgärder, inbegripet genom att begära att de vidtas av en tredje part eller annan offentlig myndighet, antingen tillfälligt eller permanent, för att
 - i) avlägsna innehåll eller begränsa åtkomsten till ett onlinegränssnitt eller beordra att en tydlig varning visas för användare när de använder ett onlinegränssnitt,
 - ii) beordra en värdtjänstleverantör att ta bort, förhindra eller begränsa åtkomst till ett onlinegränssnitt,
 - iii) beordra ett domänregister eller en domänregistrator att radera ett fullt kvalificerat domännamn och tillåta den berörda behöriga myndigheten att registrera detta,
- (q) ålägga användning av riskvarningar i försäkringsbaserade investeringsprodukter, inbegripet marknadsföringsmaterial, i samband med särskilt riskfyllda försäkringsbaserade investeringsprodukter och, i förekommande fall, underliggande investeringstillgångar, om de produkterna och tillgångarna kan utgöra en allvarlig hot mot investerarskyddet.”

När den behöriga myndigheten utnyttjar de befogenheter som avses i punkt j ska de underrätta Eiopa om det. Om sådana metoder eller sådant material används i mer än en medlemsstat, ska Eiopa, på begäran av åtminstone en behörig myndighet, samordna de insatser som görs av de behöriga myndigheterna med stöd av punkt j.

Genomförandet och utövandet av befogenheterna i detta stycke ska vara proportionella och ska vara förenligt med både unionsrätten och nationell rätt, inbegripet med tillämpliga rättssäkerhetsgarantier och med principerna i Europeiska unionens stadga om

de grundläggande rättigheterna. De undersöknings- och efterlevnadsåtgärder som antas i enlighet med detta direktiv ska vara lämpliga med tanke på överträdelsens art och den övergripande faktiska eller potentiella skadan.

(31) Följande artiklar ska införas som artiklarna 12 a och 12b:

”Artikel 12 a

Samarbete och utbyte av information med Eiopa

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Eiopa vid tillämpningen av detta direktiv.
2. De behöriga myndigheterna ska, utan onödigt dröjsmål, förse Eiopa med alla uppgifter den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter enligt detta direktiv.

Artikel 12b

Plattformer för samarbete

1. Vid motiverade farhågor om negativ inverkan på försäkringstagarna får Esma, på eget initiativ eller på begäran av en eller flera av de behöriga myndigheterna, inrätta och samordna en samarbetsplattform för att stärka informationsutbytet och öka samarbetet mellan de relevanta tillsynsmyndigheterna där en försäkrings- eller återförsäkringsdistributör utför, eller avser att utföra, försäkringsdistributionsverksamhet som grundas på friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten och om sådan verksamhet är relevant när det gäller värmedlemsstatens marknad. Om en plattform för samarbete inrättas på begäran av en behörig myndighet, ska den behöriga myndigheten underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om sina motiverade farhågor om negativ inverkan på investerare.
2. Punkt 1 ska inte påverkas den relevanta behöriga myndighetens rätt att inrätta en samarbetsplattform i de fall där alla är eniga om detta.
3. Inrättandet av en samarbetsplattform i enlighet med punkterna 1 och 2 ska inte påverka det tillsynsmandat som tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och värmedlemsstaten har enligt detta direktiv.
4. Utan att det påverkar artikel 35 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska de relevanta behöriga myndigheterna, på begäran av Eiopa, utan onödigt dröjsmål tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter.
5. Om en eller flera behöriga myndigheter i en samarbetsplattform motsätter sig förfarandet eller innehållet i en åtgärd som ska vidtas, eller att ingen åtgärd vidtas, får Eiopa på begäran av en relevant behörig myndighet eller på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.1 i förordning (EU) nr 1094/2010.
6. Vid oenighet inom plattformen och om det råder allvarliga farhågor om negativ inverkan på försäkringstagare eller om innehållet i en åtgärd som ska vidtas eller att ingen åtgärd vidtas i samband med en försäkrings- eller återförsäkringsdistributör, får Eiopa i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 utfärda en rekommendation till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten att beakta andra behöriga myndigheters farhågor och inleda en gemensam inspektion på plats tillsammans med andra berörda behöriga myndigheter.”

(32) Artikel 14 ska ersättas med följande:

”Artikel 14

Klagomål

Medlemsstaterna skall se till att försäkrings- och återförsäkringsdistributörerna inrättar lämpliga förfaranden och arrangemang, inklusive elektroniska kommunikationskanaler, för att se till att klagomål från kunder och andra berörda parter, särskilt konsumentorganisationer, hanteras på ett korrekt sätt och att det inte finns några inskränkningar för kunder och andra berörda parter att utöva sina rättigheter i enlighet med detta direktiv. Dessa förfaranden ska göra det möjligt för kunder och andra berörda parter att registrera klagomål och erhålla svar på samma språk som det på vilket kommunikationsmaterialet eller eventuella avtalshandlingar tillhandahålls. I samtliga fall ska den som klagar erhålla svar inom 40 arbetsdagar.”

(33) Följande artiklar ska införas som artiklarna 16a och 16b:

”Artikel 16 a

Finansiell utbildning av kunder

Medlemsstaterna ska främja åtgärder för att stödja utbildning av kunder avseende ett ansvarsfullt köp av försäkringsprodukter när de tar del av försäkringstjänster eller sidotjänster.

Artikel 16b

Finansiell utbildning av kunder och marknadsföringsmaterial

Finansiellt utbildningsmaterial i syfte att främja enskildas finanskunskaper genom att ge dem möjlighet att förvärva finansiell kompetens och som inte direkt främjar eller lockar till investering i en eller flera försäkringsprodukter, eller kategorier därav, eller specifika försäkringstjänster, ska inte anses utgöra marknadsföringsmaterial i detta direktiv.”

(34) I artikel 17 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska säkerställa att all information med anknytning till innehållet i detta direktiv, däribland marknadsföringsmaterial, ska vara opartisk, tydlig och inte vilseledande.

Marknadsföringsmaterialet ska lätt kunna identifieras som sådant och tydligt ange det försäkringsföretag eller den försäkringsförmedlare som ansvarar för innehållet och distributionen, oavsett om materialet har framställts direkt eller indirekt av det försäkringsföretaget eller den försäkringsförmedlaren.”

(35) Artikel 18 ska ersättas med följande:

Allmän information som ska tillhandahållas kunden

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att kunden i god tid innan den binds av ett försäkringsavtal eller ett försäkringserbjudande meddelas följande information om det försäkringsföretag som är part i det föreslagna avtalet:
 - (a) Företagets namn och företagsform.
 - (b) Om försäkringsavtalet erbjuds med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster, den medlemsstat där försäkringsföretagets huvudkontor är beläget eller, i tillämpliga fall, där den filial som föreslår avtalet är belägen.
 - (c) Huvudkontorets adress och, i tillämpliga fall, adressen till den filial som föreslår avtalet.
 - (d) Information om att försäkringsföretaget är auktoriserat i enlighet med artikel 14 i direktiv 2009/138/EG, den nationella behöriga myndighet som beviljat auktorisationen och hur auktorisationen kan kontrolleras.
 - (e) En hänvisning till lägesrapporten om solvens och finansiell ställning, som anges i artikel 51 i direktiv 2009/138/EG, som gör denna information lättillgänglig för kunden.
2. Om försäkringsavtalet föreslås av en försäkringsförmedlare, ska den försäkringsförmedlaren i god tid innan kunden binds av avtalet eller erbjudandet lämna följande ytterligare information till kunden:
 - (a) Försäkringsförmedlarens namn, företagsform och adress samt det faktum att det är en försäkringsförmedlare.
 - (b) Om försäkringsförmedlaren är verksam enligt etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster, den medlemsstat där försäkringsförmedlarens huvudkontor är beläget eller, i tillämpliga fall, där den filial som föreslår avtalet är belägen.
 - (c) Uppgift om huruvida försäkringsförmedlaren tillhandahåller rådgivning om det försäkringsavtal som erbjuds.
 - (d) De förfaranden som avses i artikel 14, genom vilka kunder och andra berörda parter kan anmäla klagomål mot försäkringsförmedlare, och uppgift om de förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol som avses i artikel 15.
 - (e) Det register där försäkringsförmedlaren finns med och hur det kan kontrolleras att försäkringsförmedlaren är registrerad.
 - (f) Uppgift om huruvida försäkringsförmedlaren företräder kunden eller agerar för försäkringsföretagets räkning.
3. Om försäkringsavtalet föreslås av ett försäkringsföretag, ska det försäkringsföretaget i god tid innan kunden binds av avtalet eller erbjudandet lämna följande ytterligare information till kunden:
 - (a) Försäkringsföretagets namn, företagsform och adress samt det faktum att det är ett försäkringsföretag, i den mån dessa uppgifter inte redan lämnats i enlighet med punkt 1 a.
 - (b) Uppgift om huruvida det tillhandahåller rådgivning om de försäkringsavtal som erbjuds.

- (c) De förfaranden som avses i artikel 14, genom vilka kunder och andra berörda parter kan anmäla klagomål mot försäkringsföretag, och uppgift om de förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol som avses i artikel 15.
- (d) Information om att försäkringsföretaget är auktoriserat i enlighet med artikel 14 i direktiv 2009/138/EG, den nationella behöriga myndighet som beviljat auktorisationen och hur auktorisationen kan kontrolleras, om dessa uppgifter inte redan lämnats i enlighet med punkt 1 d.
- (e) Uppgift om huruvida försäkringsföretaget är producenten av det avtal som erbjuds eller distribuerar det på ett annat försäkringsföretags vägnar.”

(36) Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

- (a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Information som ska lämnas”

- (b) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) De inledande orden ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska se till att försäkringsförmedlare i god tid innan kunden binds av ett försäkringsavtal eller försäkringserbjudande lämnar information till kunden om åtminstone följande:”

- ii) I led c ska de inledande orden ersättas med följande:

”I förhållande till andra försäkringsprodukter än försäkringsbaserade investeringsprodukter, uppgift om huruvida”

- iii) Led d ska ersättas med följande:

”d) Arten av den ersättning som mottas för försäkringsavtalet, särskilt om den arbetar

i) på grundval av ett arvode, dvs. att ersättningen betalas direkt av kunden,

ii) på grundval av en provision av något slag, dvs. att ersättningen ingår i försäkringspremien,

iii) på grundval av någon annan typ av ersättning, innefattandes ekonomiska ersättningar av alla slag, som erbjuds eller utbetalas i samband med försäkringsavtalet, eller

iv) på grundval av en kombination av de ersättningstyper som anges i leden i, ii och iii.”

- iv) Led e ska utgå.

- (c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett försäkringsföretag i god tid innan en kund binds av ett försäkringsavtal eller försäkringserbjudande lämnar information till kunden om arten av den ersättning som mottas av dess anställda för försäkringsavtalet.”

(37) Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. I god tid innan kunden binds av ett försäkringsavtal eller försäkringserbjudande ska försäkringsdistributören på grundval av de uppgifter som erhållits från kunden specificera kundens krav och behov och ge kunden objektiv information om försäkringsprodukten på ett förståeligt sätt så att kunden kan fatta ett välgrundat beslut.”

(b) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

”3. När en försäkringsförmedlare som distribuerar andra försäkringsprodukter än försäkringsbaserade investeringsprodukter informerar kunden om att den ger råd på grundval av en opartisk och personlig analys, ska den ge detta råd på grundval av en analys av ett tillräckligt stort antal försäkringsavtal tillgängliga på marknaden för att möjliggöra för den att ge en personlig rekommendation i enlighet med yrkesmässiga kriterier om vilket försäkringsavtal som i tillräcklig utsträckning skulle motsvara kundens behov.

4. I god tid innan kunden binds av ett försäkringsavtal eller försäkringserbjudande, ska försäkringsdistributören, oavsett om rådgivning lämnas och oberoende av huruvida försäkringsprodukten är en del av ett paket enligt artikel 24 i det här direktivet, ge kunden relevant information om försäkringsprodukten på ett förståeligt sätt så att denne kan fatta ett välgrundat beslut, samtidigt som försäkringsdistributören beaktar försäkringsproduktens komplexitet och typen av kund.

5. I förhållande till distribution av skadeförsäkringsprodukter enligt förteckningen i bilaga I till direktiv 2009/138/EG och av andra livförsäkringsprodukter enligt förteckningen i bilaga II till direktiv 2009/138/EG än försäkringsbaserade investeringsprodukter ska informationen som avses i punkt 4 i denna artikel ges till icke-professionella kunder i form av ett standardiserat produktfaktablad för försäkringsprodukter, på papper eller något annat varaktigt medium.”

(c) Punkt 8 ska ändras på följande sätt:

i) De inledande orden ska ersättas med följande:

”För skadeförsäkringsprodukter ska produktfaktabladet för försäkringsprodukter innehålla följande uppgifter:”

ii) Följande led ska läggas till som led j:

”j) Den lag som ska tillämpas på avtalet, om parterna inte kan välja tillämplig lag, eller, om parterna kan välja vilken lag som ska tillämpas på avtalet, den lag som försäkringsföretaget föreslår, samt behörig domstol.”

(d) Följande punkt ska införas som punkt 8 a:

”8 a. För andra livförsäkringsprodukter än försäkringsbaserade investeringsprodukter ska produktfaktabladet för försäkringsprodukter innehålla följande uppgifter:

(a) Information om typen av försäkring.

- (b) En sammanfattning av försäkringsskyddet, inbegripet en närmare beskrivning av försäkringsförmånerna och försäkringsalternativen, de omständigheter som skulle utlösa dem och, i tillämpliga fall, en sammanfattning av undantagna risker.
- (c) Hur premier ska betalas och premieperioder.
- (d) Uppgifter om premier för varje förmån, såväl huvudförmåner som, i tillämpliga fall, tilläggsförmåner.
- (e) I tillämpliga fall, hur återbäring beräknas och fördelas.
- (f) Huvudsakliga undantag, för vilka inga krav på ersättning kan framställas.
- (g) Skyldigheter då avtalet börjar gälla.
- (h) Skyldigheter under avtalets löptid.
- (i) Skyldigheter i fall av krav på ersättning.
- (j) Angivande av återköpsvärde, fribrevsvärde och i vilken omfattning dessa är garanterade.
- (k) Information om uppsägningsrätten enligt artikel 186 i direktiv 2009/138/EG, särskilt närmare uppgifter om tidsfristerna och villkoren för att utöva den rätten.
- (l) Allmän information om de skatteregler som gäller för aktuell försäkringstyp.
- (m) Försäkringsavtalets löptid, inklusive avtalets start- och slutdatum.
- (n) Hur avtalet kan sägas upp.
- (o) Den lag som ska tillämpas på avtalet, om parterna inte kan välja tillämplig lag, eller, om parterna kan välja vilken lag som ska tillämpas på avtalet, den lag som försäkringsföretaget föreslår, samt behörig domstol.”
- (e) Punkt 9 ska ändras på följande sätt:
 - i) I första stycket ska ”punkt 8” ersättas med ”punkt 8a”.
 - ii) I andra stycket ska ”23 februari 2017” ersättas med [DATUM SKA FASTSTÄLLAS SENARE MED UTGÅNGSPUNKT I ANTAGANDEDATUM].

(38) I artikel 22.1 ska första stycket ersättas med följande:

”Den information som avses i artiklarna 18, 19 och 20 behöver inte lämnas när försäkringsdistributören bedriver distributionsverksamhet med anknytning till försäkringar mot stora risker eller med kunder som uppfyller kriterierna för professionella kunder enligt definitionen i artikel 4.1 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU*.”

*Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).”

(39) Artikel 23 ska ersättas med följande:

”Artikel 23

Elektronisk distribution och andra varaktiga distributionssätt

1. Försäkringsdistributörer ska lämna all information som krävs enligt detta direktiv till kunder i elektroniskt format.

Genom undantag från första stycket ska försäkringsdistributörer, på begäran av sina icke-professionella kunder, lämna den information som avses i första stycket på papper kostnadsfritt.

2. Försäkringsdistributörer ska informera sina icke-professionella kunder om att de har möjlighet att få informationen på papper kostnadsfritt.
3. Försäkringsdistributörer ska informera sina befintliga icke-professionella kunder om att de kan välja att antingen fortsätta att få information på papper kostnadsfritt eller få information endast i elektroniskt format. Försäkringsdistributörer ska informera sina befintliga icke-professionella kunder om att ett automatiskt byte till elektroniskt format kommer att ske efter en tidsfrist på minst åtta veckor, om de inte inom tidsfristen på åtta veckor begär att även i fortsättningen få informationen på papper. Befintliga icke-professionella kunder som redan får den information som avses i punkt 1 i elektroniskt format behöver inte informeras.
4. Eiopa ska, efter samråd med Eiopa, och på grundval av en föregående konsument- och branschtestning, senast [2 år efter ikraftträdandet av ändringsdirektivet], om det är nödvändigt, utarbeta, och regelbundet uppdatera, riktlinjer för presentation av information i elektroniskt format på ett ändamålsenligt sätt för den genomsnittskund som den riktar sig till.

I de riktlinjer som avses i första stycket ska följande specificeras:

- (a) Hur den digitala information som lämnas presenteras och i vilket format, med beaktande av de olika utformningar och kanaler som försäkringsdistributörer kan använda för information till kunder.
- (b) Nödvändiga skyddsåtgärder för att säkerställa att informationen är lätt navigerbar och åtkomlig oavsett vilken anordning kunden använder.
- (c) Nödvändiga skyddsåtgärder för att säkerställa att informationen är lätt åtkomlig och underlätta för kunderna att lagra informationen på ett varaktigt medium.”

(40) Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Produkttillsyn och krav på styrning

1. Producentens hemmedlemsstat ska kräva att försäkringsföretag och försäkringsförmedlare som utvecklar försäkringsprodukter för försäljning till kunder ska upprätta, upprätthålla, sköta och se över en process för godkännande av varje försäkringsprodukt och för betydande anpassningar av befintliga försäkringsprodukter innan de marknadsförs eller distribueras till kunder (produktgodkännandeprocessen).

Produktgodkännandeprocessen ska vara proportionerlig och ändamålsenlig i förhållande till arten av försäkringsprodukt. Produktgodkännandeprocessen ska omfatta följande:

- (a) Specificerande av en fastställd målmarknad för varje försäkringsprodukt.
- (b) Tydlig identifiering av målmarknadens mål och behov.
- (c) En bedömning av om försäkringsprodukten är lämpligt utformad för att uppfylla målmarknadens mål och behov.
- (d) En bedömning av alla relevanta risker för den fastställda målmarknaden och av om den avsedda distributionsstrategin är förenlig med den fastställda målmarknaden.
- (e) Rimliga åtgärder för att säkerställa att försäkringsprodukten distribueras till den fastställda målmarknaden.
- (f) När det gäller försäkringsbaserade investeringsprodukter, en tydlig identifiering och kvantifiering av alla kostnader och avgifter i samband med produkten och en bedömning av om de kostnaderna och avgifterna är motiverade och proportionella, med beaktande av produktens egenskaper, mål, strategi och resultat samt garantier och försäkringsskydd mot biometrisk och andra risker (prissättningsprocessen).
- (g) När det gäller försäkringsbaserade investeringsprodukter, en bedömning av risken för att kunderna på målmarknaden missförstår den försäkringsbaserade investeringsproduktens viktigaste delar, kostnader och risker.

Prissättningsprocessen som anges i led f ska rymma en jämförelse med det relevanta referensvärde, i förekommande fall, för kostnader och resultat som offentliggörs av Eiopa i enlighet med punkt 8.

2. Om en försäkringsbaserad investeringsprodukt avviker från det relevanta referensvärde som anges i punkt 8, ska producenten utföra kompletterande tester och ytterligare bedömningar och fastställa om kostnaderna och avgifterna ändå är motiverade och proportionella. Om det inte kan visas att kostnaderna och avgifterna är motiverade och proportionella, ska den försäkringsbaserade investeringsprodukten inte godkännas av producenten. Om inga relevanta referensvärden finns för den försäkringsbaserade investeringsprodukten, ska en producent endast godkänna produkten om den genom produkttester och produktbedömningar fastställer att kostnaderna och avgifterna är motiverade och proportionella och att produkten uppfyller målmarknadens mål och behov.
3. Försäkringsföretaget och förmedlare som utvecklar försäkringsprodukter ska förstå och regelbundet se över de försäkringsprodukter som det erbjuder, med beaktande av alla händelser eller risker som väsentligt skulle kunna påverka den fastställda målmarknaden, och bedöma huruvida produkten fortfarande är förenlig med den fastställda målmarknadens mål och behov och huruvida den avsedda distributionsstrategin fortfarande är lämplig.

Försäkringsföretag och förmedlare som utvecklar försäkringsprodukter ska förse distributörerna med all information om försäkringsprodukten och produktgodkännandeprocessen som behövs för att till fullo förstå den produkten och de beståndsdelar som beaktas under produktgodkännandeprocessen, inbegripet fullständiga och korrekta uppgifter om eventuella kostnader och avgifter för försäkringsprodukten.

När det gäller försäkringsbaserade investeringsprodukter ska den information som distributörerna förser med innehålla de delar som avses i punkt 1, tredje meningen, leden f och g, alla ytterligare relevanta data och en förklaring som visar att kostnaderna och

avgifterna är motiverade och proportionella och att produkten uppfyller målen och behoven hos kunderna på målmarknaden.

4. Försäkringsföretag och försäkringsförmedlare som utvecklar försäkringsbaserade investeringsprodukter ska rapportera följande till hemmedlemsstatens myndigheter:
 - (a) Fullständiga och korrekta uppgifter om kostnader och avgifter för den försäkringsbaserade investeringsprodukten, inklusive distributionskostnader som ingår i kostnaderna för produkten, inklusive tredjepartsbetalningar.
 - (b) Uppgifter om den försäkringsbaserade investeringsproduktens egenskaper, särskilt dess resultat och risknivå.

De behöriga myndigheterna ska vidarebefordra de uppgifter som anges i första stycket till Eiopa utan onödigt dröjsmål.

5. En försäkringsdistributör som lämnar rådgivning om eller föreslår försäkringsprodukter som den inte själv utvecklar ska införa adekvata system för att erhålla den information som avses i punkt 3 andra stycket, och för att förstå egenskaperna och de fastställda målmarknaderna för varje försäkringsprodukt.

Försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter ska

- (a) säkerställa att de erhåller och fullt ut förstår den information som avses i punkt 3 tredje stycket,
- (b) identifiera och kvantifiera alla ytterligare kostnader och avgifter, särskilt distributionskostnaderna, som inte redan beaktats av producenten vid beräkningen av de totala kostnaderna och avgifterna,
- (c) bedöma om de totala kostnaderna och avgifterna är motiverade och proportionella med beaktande av målen och behoven på målmarknaden (prissättningsprocessen).

Prissättningsprocessen som anges i punkt c ska omfatta, i förekommande fall, en jämförelse med det relevanta referensvärde för kostnader och resultat som offentliggörs av Eiopa i enlighet med punkt 8.

Distributören ska regelbundet förse det försäkringsföretag eller den försäkringsförmedlare som utvecklar den försäkringsbaserade investeringsprodukten med all relevant information om resultaten av sin prissättningsprocess. Om distributören upptäcker kostnader och avgifter, särskilt distributionskostnader, som inte till fullo beaktats i utvecklarens prissättningsprocess, ska den omedelbart informera utvecklaren.

6. Om en försäkringsbaserad investeringsprodukt avviker från det relevanta referensvärde som anges i punkt 8, ska den försäkringsförmedlare eller det försäkringsföretag som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter utföra kompletterande tester och ytterligare bedömningar och fastställa om kostnaderna och avgifterna ändå är motiverade och proportionella. Om det inte kan visas att kostnaderna och avgifterna är motiverade och proportionella, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget inte ge rådgivning om eller föreslå den försäkringsbaserade investeringsprodukten för icke-professionella kunder. Om inga relevanta referensvärden finns för den försäkringsbaserade investeringsprodukten, ska producenter endast ge rådgivning om eller föreslå produkten, om de genom produkttester och produktbedömningar har fastställt att kostnaderna och avgifterna är motiverade och proportionella och att produkten uppfyller målmarknadens mål och behov.

7. En försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag som utvecklar eller distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter ska dokumentera alla bedömningar som görs, inklusive följande:
 - (a) Om det är relevant, resultaten av jämförelsen av den försäkringsbaserade investeringsprodukten med de relevanta referensvärdena.
 - (b) I förekommande fall, motiven för en avvikelse från referensvärdet.
 - (c) Motivering och bevisning av att kostnaderna och avgifterna för den försäkringsbaserade investeringsprodukten är proportionella.
8. Efter samråd med Esma och de behöriga myndigheterna ska Eiopa, om det är ändamålsenligt, utarbeta och göra allmänt tillgängliga gemensamma referensvärden för försäkringsbaserade investeringsprodukter som uppvisar liknande nivåer i fråga om resultat, risk, strategi, mål eller andra egenskaper, för att hjälpa försäkringsföretag och försäkringsförmedlare som utvecklar eller distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter att utföra den komparativa bedömningen av kostnaden och resultaten för försäkringsbaserade investeringsprodukter.

Referensvärdena ska visa ett antal kostnader och avgifter för att underlätta identifieringen av försäkringsbaserade investeringsprodukter vars kostnader och resultat väsentligt avviker från genomsnittet.

De kostnader som används för utarbetande av referensvärden ska, utöver den totala kostnaden för produkten, rymma alla distributionskostnader, inklusive incitament. De ska möjliggöra jämförelse av enskilda kostnadskomponenter.

Eiopa ska regelbundet uppdatera de referensvärdena.

9. Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att närmare specificera de principer som anges i denna artikel, inklusive, vad gäller försäkringsbaserade investeringsprodukter,
 - (a) den metod som används av Eiopa för att utarbeta de referensvärden som anges i punkt 8,
 - (b) kriterierna för att bedöma om kostnader och avgifter är motiverade och proportionella.

De delegerade akterna ska proportionerligt beakta det sätt på vilket verksamheten bedrivs, arten av sålda försäkringsprodukter och arten av distributör.

10. Efter samråd med Esma och de behöriga myndigheterna och efter branschtestning, och med beaktande av den metod som anges i punkt 9 a ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa följande:
 - (a) Innehållet i och typen av data som ska rapporteras till hemmedlemsstatens myndigheter i enlighet med punkt 4, på grundval av upplysnings- och rapporteringsskyldigheter, om det inte är exceptionellt nödvändigt med ytterligare data.
 - (b) Datastandarder och format, metoder och överföringsarrangemang, frekvens och startdatum för den information som ska rapporteras i enlighet med punkterna 4.

Eiopa ska lägga fram de förslagen till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast [9 månader efter antagandet av den delegerade akt som avses i punkt 2].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

11. De strategier, processer och system som avses i den här artikeln ska inte påverka några andra krav enligt detta direktiv, inbegripet kraven avseende information, lämplighet eller ändamålsenlighet, identifiering och hantering av intressekonflikter samt tredjepartsbetalningar.
12. Denna artikel ska inte tillämpas på försäkringsprodukter som utgör försäkringar mot stora risker.”

(41) Artikel 26 ska ersättas med följande:

”Artikel 26

Tillämpningsområde för ytterligare krav

I detta kapitel fastställs krav på försäkringsdistribution, utöver de krav som är tillämpliga på försäkringsdistribution, när försäkringsdistributionen bedrivs i samband med försäljning av försäkringsbaserade investeringsprodukter.

Försäkringsbaserade investeringsprodukter får endast distribueras av

- (a) en försäkringsförmedlare,
- (b) ett försäkringsföretag.”

(42) Följande artikel ska införas som artikel 26 a:

”Artikel 26 a

Marknadsföringsmaterial och marknadsföringsmetoder

1. Genom undantag från artikel 17.2 ska medlemsstaterna säkerställa att försäkringsbaserade investeringsprodukters marknadsföringsmaterial lätt kan identifieras som sådant och tydligt anger det försäkringsföretag och den försäkringsförmedlare som ansvarar för innehållet och distributionen, oavsett om materialet har framställts direkt eller indirekt av försäkringsföretaget eller försäkringsförmedlaren.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkringsbaserade investeringsprodukters marknadsföringsmaterial utvecklas, formges och tillhandahålls på ett sätt som är rättvist, tydligt, inte vilseledande, balanserat med avseende på presentation av fördelarna och riskerna, och lämpligt med avseende på innehåll och distributionskanaler för målgruppen och om det rör en särskild försäkringsbaserad investeringsprodukt den målmarknad som fastställs i enlighet med artikel 25.1.

Allt marknadsföringsmaterial för försäkringsbaserade investeringsprodukter ska på ett framträdande och enkelt sätt presentera de väsentliga egenskaperna hos de försäkringsbaserade investeringsprodukter som avses.

I presentationen av de väsentliga egenskaperna hos de försäkringsbaserade investeringsprodukternas marknadsföringsmaterial för icke-professionella kunder, ska det säkerställas att dessa lätt kan förstå de viktigaste delarna i den försäkringsbaserade investeringsprodukten och de främsta riskerna med dem.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att marknadsföringsmetoderna utvecklas och används på ett sätt som är rättvist och inte vilseledande, och är anpassat till målgruppen.
4. Om en producent av en försäkringsbaserad investeringsprodukt utarbetar och tillhandahåller marknadsföringsmaterial som ska användas av en distributör, ska producenten vara ansvarig för innehållet i det marknadsföringsmaterialet och uppdateringen av det. Distributören ska vara ansvarig för användningen av detta marknadsföringsmaterial och ska säkerställa att det endast används för den avsedda målmarknaden och i överensstämmelse med den distributionsstrategi som fastställts för den målmarknaden.

Om ett försäkringsföretag eller en försäkringsförmedlare som erbjuder eller rekommenderar försäkringsbaserade investeringsprodukter som det inte producerar, organiserar sitt eget marknadsföringsmaterial, ska det vara fullt ansvarigt för dess anpassade innehåll, uppdatering och användning, i överensstämmelse med den fastställda målmarknaden.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkringsföretagen och försäkringsförmedlarna avger årliga rapporter till sitt ledningsorgan om användningen av marknadsföringsmaterial och strategier inriktade mot marknadsföringsmetoder, uppfyllandet av relevanta skyldigheter när det gäller marknadsföringsmaterial och marknadsföringsmetoder enligt detta direktiv och om alla andra anmälda oegentligheter och föreslagna lösningar.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella behöriga myndigheterna kan handla i god tid och effektivt varje gång ett marknadsföringsmaterial eller en marknadsföringsmetod inte uppfyller de krav som fastställs i punkterna 1–3
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkringsföretagen och försäkringsförmedlarna bevarar dokumentation om alla sina försäkringsbaserade investeringsprodukters marknadsföringsmaterial, eller sitt marknadsföringsmaterial som framställts av en tredjepart som får ersättning eller uppmuntras genom icke-monetär ersättning.

Den dokumentationen ska sparas i fem år, och när detta begärs av den behöriga myndigheten, upp till sju år. Den dokumentationen ska vara åtkomlig för försäkringsföretaget eller försäkringsförmedlaren på begäran av den behöriga myndigheten.

I den dokumentation som avses i första stycket ska följande specificeras:

- a) Innehållet i marknadsföringsmaterialet.
- b) Detaljerad information om det medium som används för marknadsföringsmaterialet.
- c) Datum o varaktighet hos marknadsföringsmaterialet inklusive relevanta start- och sluttider.
- d) De segment av kunder som är mål för åtgärden eller faktorerna till grund för profileringen av dem.
- e) De medlemsstater där marknadsföringsmaterialet tillhandahölls.
- f) Identiteten hos varje tredjepart som deltar i spridningen av marknadsföringsmaterialet.

Dokumentation om den identitet som anges i led f ska innehålla firma, registrerade adresser, kontaktuppgifter och om det är relevant, användarnamn på sociala medier för de fysiska eller juridiska personer som deltar.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att komplettera detta direktiv i syfte att specificera

- (a) de väsentliga egenskaperna hos de försäkringsbaserade investeringsprodukter som ska redovisas i allt marknadsföringsmaterial riktat till icke-professionella kunder eller presumtiva icke-professionella kunder och alla andra relevanta kriterier för att säkerställa att de väsentliga egenskaperna visas på ett framträdande sätt och är lätt tillgängliga för en genomsnittlig icke-professionell kund, oavsett kommunikationssätt.
- (b) De villkor som marknadsföringsmaterialet och marknadsföringsmetoderna för de försäkringsbaserade investeringsprodukter ska uppfylla för att vara rättvisa, tydliga, inte vilseledande, välbalanserade med avseende på presentationen av fördelarna och riskerna, och lämpliga med avseende på innehåll och distributionskanaler för målgruppen och, i tillämpliga fall, målmarknaden.”

(43) I artikel 28 ska punkt 2 ersättas med följande:

”Om de organisatoriska eller administrativa system som försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget infört i enlighet med artikel 27 för att hantera intressekonflikter inte räcker till för att rimligen kunna förhindra riskerna för att kundens intressen skadas, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget klart och tydligt informera kunden om intressekonflikternas allmänna karaktär eller ursprung i god tid innan kunden binds av ett försäkringsavtal eller försäkringserbjudande.”

(44) Artikel 29 ska ersättas med följande:

”Artikel 29

Information till kunder och försäkringstagare

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 18, 19.1 och 19.2 ska medlemsstaterna se till att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter i god tid innan kunderna binds av ett försäkringsavtal eller försäkringserbjudande lämnar lämplig information i individualiserad form till sina kunder avseende de försäkringsbaserade investeringsprodukter som föreslås för kunden. Den informationen ska innehålla åtminstone följande information:

(a) När rådgivning lämnas:

i) Huruvida rådgivningen tillhandahålls på oberoende grund eller inte.

ii) Huruvida rådet är grundat på en allmän eller en mer begränsad analys av olika typer av försäkringsbaserade investeringsprodukter och, om det är tillämpligt, underliggande investeringstillgångar, och i synnerhet om urvalet är begränsat till produkter och tillgångar som utvecklas eller tillhandahålls av enheter med nära anknytning till försäkringsförmedlaren och försäkringsföretaget eller med rättsliga eller ekonomiska förbindelser, till exempel ett kontraktsförhållande, som är så nära att det kan äventyra förutsättningarna för rådgivning på oberoende grund.

iii) Huruvida försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget kommer att ge kunden en regelbunden bedömning av lämpligheten hos den försäkringsbaserade investeringsprodukt som det rekommenderar den kunden.

iv) När försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget tillhandahåller oberoende rådgivning till en icke-professionell kund, huruvida det antal försäkringsbaserade investeringsprodukter som rekommenderas begränsas uteslutande till väldiversifierade, icke-komplexa (i enlighet med artikel 30.3) och kostnadseffektiva investeringsprodukter eller inte.

v) På vilket sätt de försäkringsbaserade investeringsprodukterna beaktar diversifieringen av kundens portfölj.

- (b) En redovisning av de viktigaste delarna i de försäkringsbaserade investeringsprodukter som föreslås och, om det är tillämpligt, underliggande investeringstillgångar och investeringsstrategier, inbegripet lämplig vägledning om och varningar för de risker som är förknippade med den försäkringsbaserade investeringsprodukten och, om det är tillämpligt, de rekommenderade underliggande investeringstillgångarna eller den produktens särskilda investeringsstrategier.
- (c) Information om det föreslagna försäkringsskyddet, inbegripet en närmare beskrivning av försäkringsförmånerna och försäkringsalternativen, de omständigheter som skulle utlösa dem och, i tillämpliga fall, en sammanfattning av undantagna risker och undantag för vilka inga krav på ersättning kan framställas.
- (d) Information om alla uttryckliga och implicita kostnader, tillhörande avgifter och tredjepartsbetalningar, inbegripet alla kostnader och avgifter som har samband med distributionen av den försäkringsbaserade investeringsprodukten, och eventuell kostnad för rådgivning, hur kunden får betala för den och premieperioder.
- (e) Tillämplig lag och behörig domstol för avtalet.
- (f) Allmän information om de skatteregler som gäller för aktuell försäkringsbaserad investeringsprodukt.

Den information som avses i första stycket led d ska åtföljas av en lämplig förklaring, i standardiserad form och på ett språk som är begripligt för genomsnittskunden, om inverkan av kostnaderna, avgifterna och varje tredjepartsbetalning på den förväntade avkastningen.

Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag anger informationen om alla kostnader, tillhörande avgifter och eventuella tredjemansavgifter som avses i första stycket led d i aggregerad form så att kunden kan förstå den totala kostnaden och den kumulativa effekten på investeringens avkastning. Den totala kostnaden ska uttryckas i belopp och procentsatser beräknat över den försäkringsbaserade investeringsprodukten löptid. När kunden så begär, ska försäkringsförmedlare och försäkringsföretag ge en uppdelning av kostnaderna och avgifterna per post.

De tredjepartsbetalningar som försäkringsförmedlare och försäkringsföretag betalar eller tar emot i samband med tillhandahållande eller distribution av den försäkringsbaserade investeringsprodukten ska delas upp per post separat. Försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget ska lämna ut information om den kumulativa effekten av sådana tredjepartsbetalningar, inklusive eventuella återkommande tredjepartsbetalningar, på nettoavkastningen över den försäkringsbaserade investeringsprodukten löptid. Syftet med tredjepartsbetalningar och deras inverkan på nettoavkastningen ska förklaras på ett standardiserat sätt och på ett språk som är begripligt för genomsnittskunden.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att utvecklare av försäkringsbaserade investeringsprodukter upprättar en kortfattad individualiserad handling med den viktigaste informationen som ska tillhandahållas årligen till varje icke-professionell kund som innehar produkten (årlig översikt).

Det exakta datum som informationen i den årliga översikten avser ska anges tydligt.

Informationen i den årliga översikten ska vara korrekt och uppdaterad.

Utvecklare ska göra den årliga översikten tillgänglig för varje icke-professionell försäkringstagare kostnadsfritt i elektroniskt format. En papperskopia ska på begäran lämnas utöver den information som är tillgänglig i elektroniskt format.

Den årliga översikten behöver inte lämnas, om värdepappersföretaget erbjuder sina icke-professionella försäkringstagare tillgång via ett onlinesystem som uppfyller kraven för ett varaktigt medium, där aktuella översikter med relevant information är lätt åtkomliga, och företaget har belägg för att den icke-professionella försäkringstagaren har konsulterat dessa översikter minst en gång under de senaste tolv månaderna.

3. Den årliga översikten ska innehålla åtminstone följande viktiga information:
 - (a) De totala kostnaderna, tillhörande avgifterna och tredjepartsbetalningarna, uttryckta per post i belopp och procentsatser, som betalats eller burits, direkt eller indirekt, av den icke-professionella försäkringstagaren, under de föregående tolv månaderna, och på sammansatt basis sedan starten av kontraktets löptid i samband med den försäkringsbaserade investeringsprodukten.
 - (b) det årliga resultatet för var och en av den försäkringsbaserade investeringsprodukternas underliggande investeringstillgångar och det årliga totala resultatet för portföljen, vart och ett jämfört med tidigare resultat under föregående år.
 - (c) Summan av de skatter, inklusive eventuell stämpelskatt, transaktionsskatt, källskatt och eventuella andra skatter om de uttas av försäkringsföretaget, med en uppdelning per skatt, som bärs av den icke-professionella kunden i samband med den försäkringsbaserade investeringsprodukten.
 - (d) I tillämpliga fall, marknadsvärdet, eller det uppskattade värdet om marknadsvärdet inte finns tillgängligt, av den försäkringsbaserade investeringsprodukternas underliggande investeringstillgångar.
 - (e) Betalningar som gjorts av den icke-professionella försäkringstagaren avseende den försäkringsbaserade investeringsprodukten, inbegripet investeringar, insättningar, bidrag, premier och avgifter, under de föregående tolv månaderna, med avdrag för uttag som gjorts.
 - (f) Anpassade individuella prognoser för det förväntade resultatet i slutet av den kontraktuella eller rekommenderade innehavsperioden, på grundval av det aktuella värdet av investeringen och dess resultatutveckling hittills och kopplat till resultatscenarierna före ingåendet av avtalet i det faktablad som föreskrivs i förordning (EU) nr 1286/2014 och en ansvarsfriskrivning om att de prognoserna kan skilja sig från det faktiska slutvärdet av investeringen.
 - (g) Information om villkoren och de ekonomiska konsekvenserna av ett förtida avslutande eller byte av leverantör, inbegripet återköpsvärdet och villkoren för återköp av försäkringspolicyn.

- (h) En kort sammanfattning av försäkringsskyddet, särskilt försäkringsförmånerna och alla försäkringsalternativ och information om vad som händer när en försäkrad avlider eller andra försäkrade händelser inträffar.
 - (i) Vid försäkringsbaserade investeringsprodukter för vilka försäkringsvillkoren föreskriver periodiska översyner av premien, förväntade premier för att bibehålla nuvarande försäkringsförmåner till åldrarna 55, 65, 75 och 85.
4. Informationen i punkt 1 och den årliga översikten enligt punkterna 2 och 3 ska lämnas till de icke-professionella kunderna och försäkringstagarna med användande av terminologi och format som följer unionsstandard.

Efter konsument- och branschtestning och efter samråd med Esma ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar

- (a) det relevanta formatet för tillhandahållandet av den information som förtecknas i punkterna 1 och 3, inbegripet dokumentets format och längd, och innehållet i varje del av informationen,
- (b) den unionsstandardiserade terminologi och tillhörande förklaringar som ska användas för tillhandahållandet av den information som förtecknas i punkterna 1 och 3. Förklaringarna ska säkerställa att de sannolikt kommer att förstås av en icke-professionell kund utan särskild kunskap om försäkringsbaserade investeringsprodukter.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [EUT: för in datum 18 månader efter dagen för ikraftträdandet].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1094/2010.

5. Medlemsstaterna ska se till att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter anger lämpliga varningar på det informationsmaterial inklusive marknadsföringsmaterial, som tillhandahålls till icke-professionella kunder, för att uppmärksamma dem på särskilt riskfyllda försäkringsbaserade investeringsprodukters och, i förekommande fall, underliggande investeringstillgångars specifika risker eller potential att orsaka förluster.

Eiopa ska senast [18 månader efter ikraftträdandet av ändringsdirektivet] utarbeta, och regelbundet uppdatera, riktlinjer för begreppet särskilt riskfyllda försäkringsbaserade investeringsprodukter med vederbörlig hänsyn tagen till särdragen hos de olika typerna av försäkringsbaserade investeringsprodukter.

Eiopa ska utarbeta tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera sådana riskvarningars format och innehåll, varvid vederbörlig hänsyn ska tas till de olika typerna av försäkringsbaserade investeringsprodukter och typerna av meddelanden.

Eiopa ska överlämna dessa tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [EUT: för in datum 18 månader efter dagen för ikraftträdandet].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tredje stycket i denna punkt i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Eiopa ska övervaka att riskvarningarna tillämpas enhetligt i hela unionen. I händelse av farhågor rörande användningen av sådana riskvarningar, eller om de inte används eller användning inte övervakas, i medlemsstaterna, som kan få väsentlig inverkan på investerarskyddet, får Eiopa, efter samråd med de berörda behöriga myndigheterna, ålägga de försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter att använda riskvarningar.”

(45) Följande artiklar ska införas som artiklarna 29 a och 29b:

”Artikel 29 a

Incitament

1. Medlemsstaterna ska se till att försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag som utvecklar försäkringsbaserade investeringsprodukter eller distribuerar sådana produkter i enlighet med artikel 30.2 och 30.3 inte betalar eller tar emot någon avgift eller provision, eller erbjuder eller erbjuder icke-monetära förmåner i samband med tillhandahållandet eller distributionen av en försäkringsbaserad investeringsprodukt till eller av någon annan part än kunden eller en person på kundens vägnar.

Förbudet i första stycket ska inte tillämpas på mindre icke-monetära förmåner till ett sammanlagt värde som understiger 100 euro per år eller av sådan omfattning och art att de förmånerna inte hindrar försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget från att uppfylla sin skyldighet att agera i sin kunds bästa intresse, förutsatt att de förmånerna redovisats tydligt för kunden.

Betalningar eller förmåner som möjliggör eller krävs för tillhandahållandet av tjänster, inbegripet rättsliga avgifter eller rättsliga arvoden, och som är så beskaffade att de inte kan stå i strid med försäkringsförmedlarens eller försäkringsföretagets skyldighet att agera hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med kundernas bästa intressen, ska inte omfattas av kraven i första stycket.

2. Medlemsstaterna ska se till att försäkringsförmedlarna eller försäkringsföretagen, när de distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter i enlighet med artikel 30.1, endast tar emot eller betalar avgifter eller förmåner från eller till en tredje part på villkor att de försäkringsförmedlarna eller försäkringsföretagen säkerställer att mottagandet eller betalningen av sådana avgifter eller förmåner inte hindrar dem från att fullgöra sina skyldigheter att agera hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med sina kunders bästa intresse. Försäkringsförmedlarna eller försäkringsföretagen ska redovisa förekomsten, arten och beloppet av sådana tredjepartsbetalningar i enlighet med artikel 29.
3. Medlemsstaterna ska se till att försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag, i förekommande fall, informerar kunden om mekanismerna för att till kunden överföra avgifter, provisioner, och monetära eller icke-monetära förmåner som erhållits i samband med distributionen av den försäkringsbaserade produkten
4. Medlemsstaterna får ålägga försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag strängare krav med avseende på de frågor som omfattas av denna artikel. Medlemsstaterna får särskilt ytterligare förbjuda eller begränsa erbjudande eller godtagande av arvoden, provisioner eller icke-monetära ersättningar från tredje part för tillhandahållande av rådgivning om försäkringar.

Strängare krav kan inbegripa krav på att alla sådana arvoden, provisioner eller icke-monetära ersättningar återlämnas till kunden eller räknas av mot arvoden som kunden betalar.

De strängare kraven i en medlemsstat som avses i denna punkt ska följas av alla försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag, däribland sådana som är verksamma inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten, när försäkringsavtal ingås med kunder som har sin hemvist eller sitt etableringsställe i den medlemsstaten.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att ytterligare specificera
 - (a) hur försäkringsförmedlare och försäkringsföretag ska följa de principer som anges i denna artikel,
 - (b) Kriterierna för bedömning av huruvida försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som betalar eller mottar incitament fullgör sina skyldigheter att agera hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med sina kunders bästa intresse.
6. Tre år efter ikraftträdandet av direktiv (EU) [EUT: lägg till numret på ändringsdirektivet] och efter samråd med Esma och Eiopa, ska kommissionen bedöma inverkan av tredjepartsbetalningarna på icke-professionella investerare, särskilt med avseende på potentiella intressekonflikter och när det gäller tillgången till oberoende rådgivning, och utvärdera inverkan av de relevanta bestämmelserna i direktiv (EU) [EUT: lägg till numret på ändringsdirektivet] på icke-professionella investerare. Kommissionen ska lägga fram förslag om lagändringar för Europaparlamentet och rådet, om det är nödvändigt för att förhindra förlust för konsumenter.

Artikel 29b

I kunders bästa intresse

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkringsföretagen och försäkringsförmedlarna, för att handla i enlighet med kundens bästa intresse i enlighet med artikel 17.1, när de tillhandahåller investeringsrådgivning till icke-professionella kunder ska ha skyldighet att
 - (a) tillhandahålla rådgivning på grundval av en bedömning av ett lämpligt antal försäkringsbaserade produkter och, om det är tillämpligt, underliggande investeringstillgångar,
 - (b) bland de försäkringsbaserade investeringsprodukter som identifierats som lämpliga för kunden i enlighet med artikel 30.1 rekommendera de produkter och, om det är tillämpligt, underliggande investeringstillgångar, som är mest kostnadseffektiva och som har liknande egenskaper,
 - (c) bland de försäkringsbaserade investeringsprodukter som identifierats som lämpliga för kunden i enlighet med artikel 30.1 rekommendera en eller flera försäkringsbaserade investeringsprodukter och, om det är tillämpligt, underliggande investeringstillgångar, som inte är nödvändiga för att nå kundens investeringsmål och som ger upphov till extrakostnader,
 - (d) rekommendera försäkringsbaserade investeringsprodukter som är förenliga med kundens krav och behov i fråga om försäkringsskydd.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att närmare specificera hur försäkringsförmedlarna och försäkringsföretagen ska uppfylla de principer som anges i denna artikel.

De delegerade akterna ska beakta arten av de tjänster som erbjuds eller tillhandahålls kunden, arten av de produkter som erbjuds eller tas under övervägande, inklusive olika typer av försäkringsbaserade investeringsprodukter.”

- (46) Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

- (a) Följande punkt ska införas som punkt -1:

”-1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter, i god tid innan kunderna binds av ett försäkringsavtal eller försäkringserbjudande, bedömer lämpligheten och ändamålsenligheten hos de försäkringsbaserade investeringsprodukter och, om det är tillämpligt, underliggande investeringstillgångar, som ska rekommenderas till, eller som efterfrågas av, kunderna. Var och en av dessa bedömningar ska göras på grundval av proportionell och nödvändig information om varje kund som erhållits av försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget i enlighet med de krav som anges i denna artikel.

Medlemsstaterna ska se till att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter förklarar syftet med bedömningen av lämpligheten eller ändamålsenligheten för kunden innan någon information begärs från kunden. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter varnar kunderna, i standardiserad form, om att

- (a) tillhandahållande av felaktig eller ofullständig information kan inverka negativt på kvaliteten hos den bedömning som försäkringsförmedlaren och försäkringsföretaget ska göra,
- (b) avsaknad av information hindrar försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter från att avgöra om den tjänst eller det finansiella instrument som avses är lämpligt eller ändamålsenligt för kunden, och från att tillhandahålla rådgivning.

Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter lämnar en rapport om den information som samlats in för bedömningen av lämpligheten och ändamålsenligheten till kunderna på deras begäran. Den rapporten ska lämnas i standardiserad form utvecklad av Eiopa.

Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa den förklaring och den varning som avses i andra stycket, och formatet och innehållet i den rapport som avses i tredje stycket.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [EUT: för in datum 18 månader efter dagen för ikraftträdandet].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarderna för tillsyn i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1094/2010.

(b) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.1 ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget, när det tillhandahåller rådgivning om försäkringsbaserade investeringsprodukter, inhämta upplysningar om kundens kunskaper och erfarenheter på det relevanta investeringsområdet för den specifika typen av försäkringsbaserad investeringsprodukt och, om det är tillämpligt, underliggande investeringstillgångar, som erbjuds eller efterfrågas, den kundens finansiella ställning, inbegripet sammansättningen av eventuella befintliga portföljer, förmågan att bära totala eller partiella förluster, investeringsbehov och investeringsmål, inbegripet hållbarhetspreferenser, och risktolerans, så att försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget kan rekommendera kunden de försäkringsbaserade investeringsprodukter som är lämpliga för den personen, och i synnerhet är förenliga med denna personens risktolerans, förmåga att bära förluster och behov av portföljdiversifiering.

När försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget tillhandahåller rådgivning på oberoende grund till icke-professionella kunder begränsat till väldiversifierade, icke-komplexa och kostnadseffektiva försäkringsbaserade investeringsprodukter, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget inte vara skyldigt att erhålla information om kundens kunskap om och erfarenhet av de övervägda försäkringsbaserade investeringsprodukterna eller om sammansättningen av kundernas portfölj.

När försäkringsförmedlare och försäkringsföretag tillhandahåller rådgivning som innebär byte av underliggande investeringstillgångar ska de inhämta nödvändiga upplysningar om kundens befintliga underliggande investeringstillgångar och de rekommenderade nya investeringstillgångarna, och analysera de förväntade kostnaderna och fördelarna med bytet, så att de på rimliga grunder kan visa att fördelarna med ett byte förväntas vara större än kostnaderna.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.1 ska medlemsstaterna, när ingen rådgivning ges om försäkringsbaserade investeringsprodukter, säkerställa att försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget begär att kunden lämnar upplysningar om den personens kunskaper och erfarenheter på det för den specifika typen av försäkringsbaserad investeringsprodukt eller, om det är tillämpligt, underliggande investeringstillgångar relevanta investeringsområdet, som erbjuds eller efterfrågas och den personens förmågan att bära totala eller partiella förluster, och risktolerans, så att försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget kan bedöma om den eller de planerade försäkringsbaserade investeringsprodukterna är lämpliga för kunden.

Om försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget mot bakgrund av de upplysningar som erhållits enligt första stycket anser att produkten inte är passande för kunden, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget varna kunden. Den varningen ska lämnas i standardiserad form och ska dokumenteras.

Försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget ska inte distribuera en försäkringsbaserad investeringsprodukt försedd med en varning som anger att produkten eller tjänsten inte är lämplig, om inte kunden begär att genomföra den

trots en sådan varning och försäkringsföretaget godtar att ingå avtalet på begäran av kunden. Både kundens begäran och försäkringsföretagets godtagande ska dokumenteras.

Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa format och innehåll för den varning som avses i andra stycket.

Eiopa ska överlämna förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [EUT för in datum 18 månader efter dagen för ikraftträdandet].

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta dessa tekniska standarder för tillsyn.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.1 får medlemsstaterna, när ingen rådgivning ges om försäkringsbaserade investeringsprodukter, göra undantag från de skyldigheter som avses i punkt 2 i den här artikeln och tillåta försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag att utföra försäkringsdistributionsverksamhet i samband med försäkringsbaserade investeringsprodukter inom sina territorier utan att de behöver inhämta de upplysningar eller göra en sådan bedömning som avses i punkt 2 i den här artikeln, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- (a) Försäkringsdistributionsverksamheten rör något av följande:
 - i) Försäkringsbaserade investeringsprodukter som endast ger investeringsexponering för finansiella instrument som bedöms som icke-komplexa enligt direktiv 2014/65/EU och som inte innehåller en struktur som gör det svårt för kunden att förstå den därmed förbundna risken.
 - ii) Andra icke-komplexa försäkringsbaserade investeringsprodukter i enlighet med denna punkt.
- (b) Försäkringsdistributionen utförs på initiativ av kunden.
- (c) Kunden är klart och tydligt informerad om att försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget, när de tillhandahåller försäkringsdistributionen, inte behöver bedöma den tillhandahållna eller erbjudna försäkringsbaserade investeringsprodukten eller den tillhandahållna eller erbjudna försäkringsdistributionens ändamålsenlighet och att kunden därför inte åtnjuter samma skydd som avses i de relevanta uppförandereglerna. En sådan varning ska lämnas i standardiserad form.
- (d) Försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget fullgör sina skyldigheter enligt artiklarna 27 och 28.

Alla försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag, däribland sådana som utövar verksamhet inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten, ska – om de inte tillämpar det undantag som avses i denna punkt – när de distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter till kunder som har sin hemvist eller sitt etableringsställe i en medlemsstat agera i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i den berörda medlemsstaten.

Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa format och innehåll för den varning som avses i första stycket led c.

Eiopa ska överlämna förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [EUT för in datum 18 månader efter dagen för ikraftträdandet].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1094/201039.”

- (c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaten ska säkerställa att försäkringsförmedlarna eller försäkringsföretagen på ett varaktigt medium lämnar tillfredsställande rapporter till kunden om försäkringsdistributionsverksamheten. De rapporteringarna ska innehålla regelbundna meddelanden till kunder, med beaktande av typen av och komplexiteten hos de aktuella försäkringsbaserade investeringsprodukterna och arten av den tjänst som tillhandahållits kunden, och ska, i förekommande fall, innehålla uppgifter om kostnaderna för de transaktioner och tjänster som utförts för kundens räkning.

Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkringsförmedlarna eller försäkringsföretagen, när de tillhandahåller rådgivning om försäkringsbaserade investeringsprodukter, i tillräckligt god tid innan avtalet ingås, lämnar ett lämplighetsutlåtande till kunden på ett varaktigt medium som specificerar vilken rådgivning som getts och hur denna rådgivning motsvarar kundens preferenser, mål och andra egenskaper. Tillhandahållandet av en sådan bedömning ska göras i tillräckligt god tid innan kunden binds av ett försäkringsavtal eller försäkringserbjudande för att säkerställa att kunden ges tillräcklig tid att granska den, och vid behov, erhåller ytterligare information eller klargöranden från försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget.

Medlemsstaterna ska säkerställa att om försäkringsavtalet ingås med hjälp av en teknik för distanskommunikation som hindrar att ett lämplighetsutlåtande tillhandahålls i förväg, får försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget lämna ett skriftligt lämplighetsutlåtande på ett varaktigt medium omedelbart efter det att kunden har bundits av ett försäkringsavtal, under förutsättning att båda följande villkor är uppfyllda:

- (a) Kunden har gett sitt samtycke till att erhålla lämplighetsutlåtandet utan oskäligt dröjsmål efter det att avtalet ingåtts.
- (b) Försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget har erbjudit kunden möjligheten att senarelägga ingåendet av avtalet så att lämplighetsutlåtandet först kan erhållas före sådant ingående.

Medlemsstaterna ska säkerställa att om en försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag har informerat kunden om att de kommer att utföra en regelbunden lämplighetsbedömning ska den regelbundna rapporten innehålla en uppdaterad förklaring om hur den försäkringsbaserade investeringsprodukten motsvarar den icke-professionella kundens preferenser, mål och andra egenskaper.

- (d) Följande punkter ska läggas till som punkterna 5 a, 5b och 5c:

”5a. Medlemsstaterna får ålägga distributörerna strängare krav med avseende på de frågor som omfattas av denna artikel. Medlemsstaterna får i synnerhet göra det

tillhandahållande av rådgivning som avses i artikel 30 obligatoriskt för försäljning av försäkringsbaserade investeringsprodukter, eller för vissa typer av dem.

Medlemsstaterna ska säkerställa att deras strängare krav som avses i första stycket ska följas av alla försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag, däribland sådana som är verksamma inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten, när försäkringsavtal ingås med kunder som har sin hemvist eller sitt etableringsställe i den medlemsstaten.

5b. Medlemsstaterna ska kräva att när en försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter informerar kunden om att rådgivning tillhandahålls på oberoende grund, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget

- (a) bedöma ett tillräckligt stort antal av de försäkringsprodukter som är tillgängliga på marknaden, vilka ska vara tillräckligt diversifierade med avseende på typ och produktleverantörer för att säkerställa att kundens mål på lämpligt sätt kan tillgodoses, och ska inte vara begränsade till försäkringsprodukter som utfärdats eller tillhandahållits av enheter som har nära förbindelser med försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget,
- (b) inte motta och behålla avgifter, provisioner eller monetära eller icke-monetära förmåner som utbetalas eller tillhandahålls av någon tredjepart eller av en person som agerar för tredjeparts räkning i fråga om tillhandahållandet av tjänsten till kunder.

5c. När försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget tillhandahåller rådgivning till icke-professionella kunder på oberoende grund, får försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget begränsa bedömningen i fråga om typen av försäkringsbaserade investeringsprodukter som anges i punkt 5b a till väldiversifierade, kostnadseffektiva och icke-komplexa försäkringsbaserade investeringsprodukter. Före godtagandet av en sådan tjänst ska den icke-professionella kunden vederbörligen informeras om möjligheten, och villkoren för, att få tillgång till oberoende rådgivning av standardformat och de tillhörande förmånerna och skyldigheterna.”

- (e) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38 för att närmare specificera hur försäkringsförmedlarna och försäkringsföretagen ska uppfylla de principer som anges i denna artikel när de utför försäkringsdistributionsverksamhet i samband med försäkringsbaserade investeringsprodukter, inklusive vad gäller

- (a) den information som ska inhämtas vid bedömning av de försäkringsbaserade investeringsprodukternas lämplighet och ändamålsenlighet för kunderna,
- (b) kriterierna för att bedöma icke-komplexa försäkringsbaserade investeringsprodukter i enlighet med punkt 3 a ii i den här artikeln,
- (c) innehåll och format för registren och avtal om tillhandahållande av tjänster till kunder och regelbundna rapporter till kunderna om de tjänster som tillhandahålls.

De delegerade akterna ska beakta arten av de tjänster som erbjuds eller tillhandahålls kunden, arten av de produkter som erbjuds eller tas under övervägande, inklusive olika typer av försäkringsbaserade investeringsprodukter och kundens ställning som icke-professionell eller professionell kund.”

(47) Artikel 35.2 ska ändras på följande sätt:

(a) Led a ska ersättas med följande:

”a) Särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om potentiella eller faktiska överträdelser och uppföljning av dem, inbegripet inrättande av säkra kommunikationskanaler för sådana rapporter.”

(b) Följande stycke ska läggas till:

”I de särskilda förfaranden som avses i led a ska också ingå att på förstasidan av varje behörig myndighets webbplats skapa en länk till ett enkelt rapporteringsformulär så att personer kan rapportera potentiella eller faktiska överträdelser av unionsrätten. Medlemsstaterna ska anmoda de behöriga myndigheterna att analysera, utan onödigt dröjsmål, alla rapporter som lämnas in via det rapporteringsformuläret.

(48) Följande artikel ska införas som artikel 35 a:

”Artikel 35a

Förfarande för att hantera verksamhet som erbjuds digitalt utan auktorisation eller registrering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att om en fysisk eller juridisk person bedriver försäkringsdistributionsverksamhet online som riktar sig till kunder på dess territorium utan att vara registrerad i enlighet med artikel 3 i detta direktiv eller auktoriserad i enlighet med artikel 14 i direktiv 2009/138/EG, eller om en behörig myndighet har rimliga skäl att misstänka att det organet bedriver sådan verksamhet utan att vara registrerat i enlighet med artikel 3 i detta direktiv eller auktoriserat i enlighet med artikel 14 i direktiv 2009/138/EG, den behöriga myndigheten vidtar alla lämpliga och proportionella åtgärder för att förhindra denna distributionsverksamhet, inklusive tillhörande marknadsföringsmaterial, genom att utnyttja de tillsynsbefogenheter som avses i artikel 12.3. Varje sådan åtgärd ska beakta principerna om samarbete mellan medlemsstaterna som anges i detta direktiv.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att de behöriga myndigheterna offentliggör alla åtgärdsbeslut som fattats med stöd av punkt 1, i enlighet med artikel 32.

De behöriga myndigheterna ska meddela Eiopa varje beslut som avses i punkt 2 utan onödigt dröjsmål. Eiopa ska upprätta en elektronisk databas som ska innehålla de beslut som inkommer från de behöriga myndigheterna och som ska vara tillgänglig för alla behöriga myndigheter. Eiopa ska offentliggöra en förteckning över samtliga beslut som fattats, med en beskrivning av den fysiska eller juridiska person som berörs och de typer av tjänster eller produkter som tillhandahålls. Förteckningen ska vara tillgänglig för allmänheten genom en länk på Eiopas webbplats. När det gäller fysiska personer ska förteckningen inte medföra offentliggörande av fler personuppgifter om de fysiska personerna än de som offentliggörs av den behöriga myndigheten med stöd av första stycket, och i enlighet med artikel 32.”

(49) Artikel 38 ska ersättas med följande:

”Artikel 38

Delegerade akter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 39 med avseende på artiklarna 10, 25, 26a, 28, 29a, 29b och 30.

(50) Artikel 39 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 10, 25, 26a, 28, 29a, 29b och 30 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 22 februari 2016.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 10, 25, 26a, 28, 29a, 29b och 30 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”

(b) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3a. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.”

(c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 10, 25, 26a, 28, 29a, 29b och 30 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

(51) Bilaga II ska ändras i enlighet med bilaga III till detta direktiv.

Artikel 3

Ändringar av direktiv 2009/138/EG

Avdelning II Kapitel Avsnitt 5 i direktiv (EU) 2009/138 ska ändras på följande sätt:

(1) Rubriken ska ersättas med följande:

”Avsnitt 5

Uppsägningsrätt

- (52) Följande text ska utgå:
”Underavsnitt 1
Skadeförsäkring”
- (53) artikel 183 och artikel 184 ska utgå.
- (54) Följande text ska utgå:
”Underavsnitt 1
Livförsäkring”
- (55) Artikel 185 ska utgå.

Artikel 4

Ändringar av direktiv 2009/65/EG

Direktiv 2009/65/EC ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 14 ska ändras på följande sätt:
 - (a) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Vid tillämpningen av punkt 1 ska medlemsstaterna ålägga förvaltningsbolagen att handla på ett sådant sätt att det förhindras att orimliga kostnader debiteras fondföretaget och dess andelsägare.

De kostnader som uppfyller följande villkor ska betraktas som rimliga:

- a) Kostnaderna överensstämmer med den information som lämnas i det prospekt som avses i artikel 69 och de basfakta för investerare som avses i artikel 78.
- b) Kostnaderna är nödvändiga för att fondföretaget ska kunna bedriva verksamhet i linje med sina investeringsstrategier och mål eller för att uppfylla rättsliga krav.
- c) Kostnaderna bärs av investerarna på ett sätt som säkerställer en rättvis behandling av investerare.

1b. Medlemsstaterna ska kräva att förvaltningsbolagen fastställer, tillämpar och ser över en prissättningsprocess som gör det möjligt att identifiera och kvantifiera alla kostnader som bärs av fondföretaget eller dess andelsägare. Före auktorisationen av fondföretaget och under dess existens ska den prissättningsprocessen säkerställa att följande villkor uppfylls:

- a) Kostnaderna är inte orimliga.
- b) De kostnader som bärs av icke-professionella investerare är motiverade och står i proportion till produktens egenskaper, med beaktande av fondföretagets egenskaper, inbegripet dess investeringsmål, investeringsstrategi, förväntade avkastning, risknivå och andra relevanta egenskaper.

1c. Medlemsstaterna ska säkerställa att förvaltningsbolagen är ansvariga för effektiviteten och kvaliteten hos sina prissättningsprocesser. Prissättningsprocessen ska vara tydligt dokumenterad, ska tydligt ange det ansvar som åligger förvaltningsbolagens ledningsorgan när det gäller att fastställa och se över de kostnader som bärs av investerarna, och ska regelbundet ses över. Bedömningen av kostnaderna ska grundas på objektiva kriterier och en objektiv metod, inbegripet en jämförelse med marknadsstandarder.

1d. Medlemsstaterna ska ålägga förvaltningsbolagen att åtminstone en gång om året bedöma om orimliga kostnader har debiterats fondföretaget eller dess andelsägare.

Medlemsstaterna ska ålägga förvaltningsbolagen att ersätta investerarna, om orimliga kostnader har debiterats fondföretaget eller dess andelsägare.

Medlemsstaterna ska ålägga förvaltningsbolagen att rapportera till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och till de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat, till förvaringsinstitutet och till fondföretagets revisorer, situationer där orimliga kostnader har debiterats fondföretaget eller dess andelsägare.

1e. Medlemsstaterna ska ålägga förvaltningsbolagen att åtminstone en gång om året bedöma de villkor som nämns i punkt 1 b. Bedömningen ska beakta de kriterier som fastställs i prissättningsprocessen och omfatta en jämförelse med det relevanta referensvärde, i förekommande fall, för kostnader och resultat som offentliggörs av Esma i enlighet med punkt 1f.

Om fondföretaget eller dess aktieslag, när de har olika kostnadsstrukturer, avviker från det relevanta referensvärde som anges i punkt 1f, ska förvaltningsbolaget utföra kompletterande tester och ytterligare bedömningar och fastställa om kostnaderna och avgifterna ändå är motiverade och proportionella. Om det inte kan visas att kostnaderna och avgifterna är motiverade och proportionella eller om fondföretaget eller dessa aktieslag inte uppfyller andra kriterier som fastställs av förvaltningsbolaget i prissättningsprocessen, ska det fondbolaget eller dess aktieslag inte marknadsföras till icke-professionella investerare av förvaltningsbolaget.

1f. Efter samråd med Eiopa och de behöriga myndigheterna ska Esma, om det är ändamålsenligt, utarbeta och göra allmänt tillgängliga referensvärden för att möjliggöra komparativa bedömningar av fondföretagens kostnader och resultat, eller deras aktieslag om de har olika kostnadsstrukturer, som ska användas för den bedömning som avses i punkt 1e.

Gemensamma referensvärden ska utvecklas, om det är möjligt, för fondföretagen, eller deras aktieslag om de har olika kostnadsstrukturer, som marknadsförs till icke-professionella investerare som uppvisar liknande nivåer i fråga om resultat, risk, strategi, mål eller andra egenskaper.

Dessa referensvärden ska visa ett antal kostnader och avgifter, särskilt sådana fall där kostnader och resultat väsentligt avviker från genomsnittet. Dessa referensvärden ska uppdateras regelbundet.”

(b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) De inledande orden ska ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 116 ska kommissionen, genom delegerade akter i enlighet med artikel 112a, anta åtgärder för att se till att förvaltningsbolag fullgör de skyldigheter som avses i punkterna 1–1e, särskilt”

ii) Led b ska ersättas med följande:

”b) specificera nödvändiga principer för att säkerställa att förvaltningsbolagen effektivt utnyttjar de resurser och förfaranden som är nödvändiga för att den egna verksamheten ska fungera väl,”

iii) Följande led ska läggas till som leden d och e:

”d) specificera minimikraven för prissättningsprocessen för att förhindra att orimliga kostnader debiteras fondföretaget och dess andelsägare, särskilt genom att

i) säkerställa att kostnader korrekt identifieras och kvantifieras, och uppfyller kraven i punkt 1a a,

ii) identifiera vilka kostnader som kan åläggas fondföretaget och dess andelsägare med beaktande av kostnadernas nivå och art genom hänvisning till en förteckning över kostnader som får medräknas som uppfyller villkoren i punkt 1a b och 1a c, och villkoren på vilka de behöriga myndigheterna får auktorisera, från fall till fall, kostnader som inte är upptagna i förteckningen av kostnader som får medräknas men uppfyller villkoren i punkt 1a b och 1a c,

iii) identifiera möjliga intressekonflikter och åtgärder för att motverka uppkomsten av intressekonflikter,

iv) införa ett förfarande för att fastställa storleken på ersättningen, om orimliga kostnader har ålagts investerarna,

e) ange kriterier för att avgöra om kostnader är motiverade och proportionella i enlighet med punkt 1b b, och för att vidta de korrigerande åtgärder som anges i punkt 1e, och specificera den metod som Esma använder för att utveckla sina referensvärden.”

(c) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”4. Senast den ... [Publikationsbyrån: ange datum = fem år från och med den dag som avses i artikel 7.2 i detta direktiv], efter samråd med Esma, ska kommissionen lägga fram en rapport för rådet och parlamentet om genomförandet av denna artikel. I rapporten ska åtminstone följande utvärderas:

- (a) Om denna artikel har haft positiv inverkan på de kostnader och de resultat som fondföretaget erbjuder sina icke-professionella kunder och i vilken utsträckning.
- (b) Om bedömningen i enlighet med punkt 1e är proportionell vad gäller komplexitet och kostnader som åsamkas förvaltningsbolagen.”

(56) Följande artikel ska införas som artikel 20a:

”Artikel 20a

För vart och ett av de fondföretag som förvaltningsbolaget förvaltar ska det till den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat lämna information om de kostnader som bärs av investerarna och om fondföretagets resultat, för varje fond, eller för fondföretagets aktieslag om de aktieslagen har olika kostnadsstrukturer.”

(57) I artikel 30 ska andra stycket ersättas med följande:

”Med uttrycket ”förvaltningsbolag” ska vid tillämpningen av de artiklar som avses i första stycket avses ”investeringsbolag”, med undantag för artikel 14.1d andra stycket.”

(58) I artikel 90 ska följande stycke läggas till:

”Denna artikel påverkar inte tillämpningen av artikel 14.”

(59) I artikel 98.2 ska följande punkt läggas till som punkt n:

”n) Kräva ersättning till investerare, om orimliga kostnader har debiterats fondföretaget eller dess andelsägare.”

(60) I artikel 99.6 ska följande punkt läggas till som punkt h:

”h) Ett krav på ersättning till investerare, om orimliga kostnader har debiterats fondföretaget eller dess andelsägare.”

(61) I artikel 112a.2 ska följande stycke införas efter fjärde stycket:

”Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 14 ska ges till kommissionen för en period av fyra år från och med den [EUT: ange datum för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].”

Artikel 5

Ändring av direktiv 2011/61/EU

Direktiv 2011/61/EU ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

(a) Följande punkter ska införas som punkterna 1a–1f:

”1a. Vid tillämpningen av punkt 1 ska medlemsstaterna ålägga AIF-förvaltare att handla på ett sådant sätt att det förhindras att orimliga kostnader debiteras AIF-fonder och deras andelsägare.

De kostnader som uppfyller följande villkor ska betraktas som rimliga:

a) Kostnaderna överensstämmer med den information som lämnas i prospektet i enlighet med artikel 23.3, fondbestämmelserna eller

bolagsordningen i enlighet med artikel 23.1 och faktabladet i enlighet med artikel 5.1 i förordning (EU) nr 1286/2014.

b) Kostnaderna är nödvändiga för att AIF-fonden ska kunna bedriva verksamhet i linje med sina investeringsstrategier och mål eller för att uppfylla rättsliga krav.

c) Kostnaderna bärs av investerarna på ett sätt som säkerställer en rättvis behandling av investerarna, utom i de fall som nämns i artikel 12.1, där fondbestämmelserna eller bolagsordningen för AIF-fonden tillåter förmånsbehandling.

1b. Medlemsstaterna ska kräva att AIF-förvaltare fastställer, tillämpar och ser över en prissättningsprocess som gör det möjligt att identifiera och kvantifiera alla kostnader som bärs av AIF-fonder och deras andelsägare. Prissättningsprocessen ska säkerställa att följande villkor uppfylls:

a) Kostnaderna är inte orimliga.

b) De kostnader som bärs av icke-professionella investerare är motiverade och står i proportion till produktens egenskaper, med beaktande av AIF-fondens egenskaper, inbegripet dess investeringsmål, investeringsstrategi, förväntade avkastning, risknivå och andra relevanta egenskaper.

1c. Medlemsstaterna ska säkerställa att AIF-förvaltare är ansvariga för effektiviteten och kvaliteten hos sina prissättningsprocesser. Prissättningsprocessen ska vara tydligt dokumenterad, ska tydligt ange det ansvar som åligger AIF-förvaltarens ledningsorgan när det gäller att fastställa och se över de kostnader som bärs av investerarna, och ska regelbundet ses över. Bedömningen av kostnaderna ska grundas på objektiva kriterier och en objektiv metod, inbegripet en jämförelse med marknadsstandarder.

1d. Medlemsstaterna ska ålägga AIF-förvaltare att åtminstone en gång om året bedöma om orimliga kostnader har debiterats AIF-fonden eller dess andelsägare.

Medlemsstaterna ska ålägga AIF-förvaltare att ersätta investerarna, om orimliga kostnader har debiterats AIF-fonden eller dess andelsägare.

Medlemsstaterna ska ålägga AIF-förvaltare att rapportera till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och till de behöriga myndigheterna i AIF-fondens hemmedlemsstat, till förvaringsinstitutet och till AIF-förvaltarens och AIF-fondens revisorer, situationer där orimliga kostnader har debiterats AIF-fonden eller dess andelsägare.

1e. Medlemsstaterna ska ålägga AIF-förvaltare att åtminstone en gång om året bedöma de villkor som nämns i punkt 1b b. Bedömningen ska beakta de kriterier som fastställs i prissättningsprocessen och, för AIF-fonder som marknadsförs till icke-professionella investerare, omfatta en jämförelse med det relevanta referensvärde, i förekommande fall, för kostnader och resultat som offentliggörs av Esma i enlighet med punkt 1f.

Om en AIF-fond eller dess aktieslag, när de har olika kostnadsstrukturer, avviker från det relevanta referensvärde som anges i punkt 1f, ska AIF-förvaltaren utföra kompletterande tester och ytterligare bedömningar och fastställa om kostnaderna

och avgifterna ändå är motiverade och proportionella. Om det inte kan visas att kostnaderna och avgifterna är motiverade och proportionella eller om AIF-fondEN eller dessa aktieslag inte uppfyller andra kriterier som fastställs av AIF-förvaltaren i prissättningsprocessen, ska den AIF-fonden eller dess aktieslag inte marknadsföras till icke-professionella investerare av AIF-förvaltaren.

1f. Efter samråd med Eiopa och de behöriga myndigheterna ska Esma, om det är ändamålsenligt, utarbeta och göra allmänt tillgängliga referensvärden för att möjliggöra komparativa bedömningar av AIF-fonders kostnader och resultat, eller deras aktieslag om de har olika kostnadsstrukturer, som ska användas för den bedömning som avses i punkt 1e.

Gemensamma referensvärden ska utvecklas, om det är möjligt, för AIF-fonder, eller deras aktieslag om de har olika kostnadsstrukturer, som marknadsförs till icke-professionella investerare som uppvisar liknande nivåer i fråga om resultat, risk, strategi, mål eller andra egenskaper.

Dessa referensvärden ska visa ett antal kostnader och avgifter, särskilt sådana fall där kostnader och resultat väsentligt avviker från genomsnittet. Referensvärdena ska uppdateras regelbundet.”

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska, genom delegerade akter i enlighet med artikel 56, och med förbehåll för villkoren i artiklarna 57 och 58, anta åtgärder för att närmare ange de kriterier som de berörda behöriga myndigheterna ska tillämpa vid bedömningen av huruvida AIF-förvaltare fullgör sina skyldigheter enligt punkt 1 i denna artikel och åtgärder för att säkerställa att AIF-förvaltare fullgör de skyldigheter som avses i punkterna 1–1e i denna artikel, särskilt för att

”a) specificera minimikraven för prissättningsprocessen för att förhindra att orimliga kostnader debiteras AIF-fonden och dess andelsägare, särskilt genom att

i) säkerställa att kostnader korrekt identifieras och kvantifieras, och uppfyller villkoret i punkt 1a a,

ii) identifiera vilka kostnader som kan åläggas AIF-fonden och dess andelsägare med beaktande av kostnadernas nivå och art genom hänvisning till en förteckning över kostnader som får medräknas som uppfyller villkoren i punkt 1a b och 1a c, och villkoren på vilka de behöriga myndigheterna får auktorisera, från fall till fall, kostnader som inte är upptagna i förteckningen av kostnader som får medräknas men uppfyller villkoren i punkt 1a b och 1a c,

iii) identifiera möjliga intressekonflikter och åtgärder för att motverka uppkomsten av intressekonflikter,

iv) införa ett förfarande för att fastställa storleken på ersättningen, om orimliga kostnader har ålagts investerarna,

b) ange kriterier för att avgöra om kostnader är motiverade och proportionella i enlighet med punkt 1b b, och för att vidta de korrigerande åtgärder som anges i punkt 1e, och specificera den metod som Esma använder för att utveckla sina referensvärden.”

(c) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”4. Senast den ... [Publikationsbyrån: ange datum = fem år från och med den dag som avses i artikel 7.2 i detta direktiv] efter samråd med Esma, ska kommissionen lägga fram en rapport för rådet och parlamentet om genomförandet av denna artikel. I rapporten ska åtminstone följande utvärderas:

(a) Om denna artikel har haft positiv inverkan på de kostnader och de resultat som AIF-fonden erbjuder sina icke-professionella kunder och i vilken utsträckning.

(b) Om bedömningen i enlighet med punkt 1e är proportionell vad gäller komplexitet och kostnader som åsamkas AIF-förvaltarna.”

(62) I artikel 24.2 ska följande led läggas till som led f:

”f) Information om de kostnader som bärs av investerarna och om AIF-fondens resultat, för varje AIF-fond, eller för AIF-fondens aktieslag om de aktieslagen har olika kostnadsstrukturer.”

(63) I artikel 46.2, ska följande led läggas till som led n:

”n) kräva ersättning till investerare, om orimliga kostnader har debiterats AIF-fonden eller dess andelsägare.”

(64) I artikel 56.1 ska följande mening införas efter första meningen:

De befogenheter att anta delegerade akter som avses i artikel 12 ska ges till kommissionen för en period på fyra år från och med [EUT: ange datum för ändringsdirektivets ikraftträdande].”

Artikel 6

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [Publikationsbyrån: infoga det datum som infaller 12 månader efter detta direktivs ikraftträdande] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.
2. De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den [Publikationsbyrån: infoga det konkreta datum som infaller 18 månader efter detta direktivs ikraftträdande].
3. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
4. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 7

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 8

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Finansieringsöversikt för rättsakt – strategi för icke-professionella investeringar

- 1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET**
- 1.1. Förslagets eller initiativets titel**
- 1.2 Berörda politikområden**
- 1.3 Förslaget avser**
- 1.4 Mål**
 - 1.4.1 Allmänt/allmänna mål:*
 - 1.4.2 Specifikt/specifika mål:*
 - 1.4.3 Verkan eller resultat som förväntas*
 - 1.4.4 Prestationsindikatorer*

- 1.5.1 *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*
- 1.5.2 *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*
- 1.5.3 *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*
- 1.5.4 *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*
- 1.5.5 *En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*
- 1.6 Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet**
- 1.7 Planerade genomförandemetoder**
- 2. FÖRVALTNINGSÅTGÄRDER**
- 2.1 Regler om uppföljning och rapportering**
- 2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem**
 - 2.2.1 *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*
 - 2.2.2 *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*
 - 2.2.3 *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*
- 2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter**
- 3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET**
- 3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel**
- 3.2 Beräknad inverkan på utgifterna**
 - 3.2.1 *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2 *Beräknad inverkan på Eiopas och Esmas anslag*
 - 3.2.3 *Beräknad inverkan på personalresurserna för Eiopa och Esma*
 - 3.2.4 *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5 *Bidrag från tredje part*
- 3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna**

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Åtgärds paket som syftar till att genomföra strategin för icke-professionella investeringar

1.2 Berörda politikområden

Politikområde: Inre marknaden

Verksamhet: De finansiella marknaderna

1.3 Förslaget avser

☐ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁴¹

☒ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4 Mål

1.4.1 Allmänt/allmänna mål:

De allmänna målen för initiativet är att stärka skyddsramen för icke-professionella investerare för att ge dem möjlighet att fatta investeringsbeslut och säkerställa en rättvis behandling när de använder investeringstjänster för att uppnå bättre investeringsresultat. Strategin för icke-professionella investeringar syftar också till att förbättra effektiviteten och integrationen av den inre marknaden för alla finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag.

1.4.2 Specifikt/specifika mål:

Detta initiativ har följande specifika mål:

Förbättra informationen till investerarna och deras förmåga att fatta välinformerade investeringsbeslut. Initiativet syftar till att förbättra den rättsliga ramen genom att anpassa upplysningarna till den digitala miljön, göra upplysningarna mer relevanta för icke-professionella investerare och se till att icke-professionella investerare får marknadsföringskommunikation, även via onlinekanaler, som är relevanta och inte vilseledande.

Bättre samordning av intressen mellan mellanhänder och investerare. Förbättringarna av ramen skulle säkerställa att de råd som ges till icke-professionella investerare inte snedvrids av monetära eller icke-monetära incitament som produkttillverkarna tillhandahåller mellanhänder, är av god kvalitet och anpassade till deras behov, preferenser och mål.

Se till att icke-professionella investerare erbjuds kostnadseffektiva produkter. Ett förstärkt tillvägagångssätt i den rättsliga ramen som bygger på det erbjudna värdet syftar till att hjälpa

⁴¹

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

icke-professionella investerare att uppnå bättre avkastning och enklare tillgång till mer kostnadseffektiva investeringsprodukter för icke-professionella investerare.

1.4.3 Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Förslagen förväntas skapa större samstämmighet i lagstiftningsramen samtidigt som reglerna för investerarskydd förstärks. De bör uppnå detta genom att ta ett helhetsgrepp, se över de olika lagstiftningsinstrumenten och försöka ta itu med identifierade problem genom en rad olika åtgärder. I förslagen behandlas särskilt hur upplysningar lämnas till icke-professionella investerare och reglerna för marknadskommunikation i en alltmer digital miljö, hantera potentiella intressekonflikter som uppstår till följd av betalning av incitament och säkerställa att valuta för pengarna återspeglas på lämpligt sätt i befintliga produktgodkännandeprocesser. Lagstiftningspaketet innehåller ett antal ytterligare åtgärder som syftar till att förbättra finanskunskapen, göra det lättare för mer erfarna investerare att klassificeras som professionella investerare, stärka reglerna om bedömningar om lämplighet och ändamålsenlighet, höja standarden för rådgivarnas yrkeskvalifikationer samt ett antal åtgärder som syftar till att förbättra tillsynen.

1.4.4 Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Icke uttömmande förteckning över potentiella indikatorer:

- Esma och Eiopa kommer att ha till uppgift att övervaka effektiviteten i digitala offentliggöranden,
- förändring i antal klagomål avseende kvalitet/brist på information,
- utvärdering av informationens roll för att fatta välinformerade investeringsbeslut,
- antal riskvarningar avseende (aggressiv) marknadsföring.
- utvärdering av investerarens förmåga att urskilja väsentlig produktinformation från det nya formatet för offentliggörande av marknadsföring,
- nya marknadsrelaterade trender och risker,
- distribution av investeringsprodukter för icke-professionella investerare per investeringstyp,
- förändring av totalt antal klagomål avseende investeringsrådgivning, portföljhantering och utförande av order,
- ändring av antalet klagomål beroende på typ av företag
- distribution av investeringsprodukter för privatpersoner och mindre företag per investeringstyp,
- riktmärken som rör kostnader och valuta för pengarna,
- ändring av antalet klagomål avseende avgifter och avgifter

1.5 Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1 *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Dessa förslag bör behandla följande problem:

1. För det första saknar icke-professionella investerare relevant, jämförbar och lättbegriplig information om investeringsprodukter och de påverkas ofta på ett olämpligt sätt av marknadsföringsmaterial.

Relevant, jämförbar och lättförståelig information om investeringsprodukter är viktig för att hjälpa icke-professionella investerare att fatta välinformerade beslut. Detta syfte hindras dock av flera faktorer som begränsar investerarnas förmåga att använda och förstå den information de behöver – vissa relaterade till brister i regelverket för offentliggörande av information till privatpersoner och mindre företag, andra relaterade till otillräckliga nivåer av finanskunskap. De informationsdokument som lämnas till icke-professionella investerare är sällan engagerande och deras layout är ofta mycket tung och inte läsarvänlig. Otillräckliga nivåer av finanskunskap gör det svårare för investerare att hitta och bedöma tillgänglig information och reflektera den i sina investeringsbeslut.

De nuvarande reglerna om offentliggörande hjälper inte konsumenterna att övervinna den underliggande komplexiteten hos produkter för icke-professionella investerare. Som en följd av detta finns det ytterligare potential för upplysningar för att bättre hjälpa icke-professionella investerare att fatta sina beslut.

Icke-professionella investerare blir alltmer utsatta för påverkan av sociala medier och online-marknadsföring. Den nuvarande ramen har inte anpassats tillräckligt för att öka användningen av digitala kanaler för icke-professionella investerare. Dessutom återspeglar den nuvarande ramen inte det växande behovet av att inkludera hållbarhetspreferenser för icke-professionella investerare.

2. Det finns brister i utvecklingen och distributionen av investeringsprodukter stora brister vad gäller incitamentsbetalningar och i vilken utsträckning produkterna är utformade på ett kostnadseffektivt sätt som ger den icke-professionella investeraren valuta för pengarna.

Vissa produkter som erbjuds och rekommenderas till icke-professionella investerare ger inte tillfredsställande investeringsresultat och tjänar inte sina intressen på bästa sätt, och motsvarar inte heller deras investeringsmål, behov och preferenser. Både Eiopa och Esma har funnit att vissa produkter som erbjuds till icke-professionella investerare (t.ex. vissa strukturerade investeringsprodukter eller försäkringsbaserade investeringsprodukter) under de senaste åren har erbjudit mycket låg, om inte negativ avkastning, särskilt efter avdrag för avgifter.

Särskilt kostsamma är produkter som inkluderar betalning av incitament för finansiella intermediärer i distributionsprocessen. Trots de befintliga garantierna för att mildra de resulterande intressekonflikter, investerare fortfarande rekommenderas produkter som inte erbjuder dem det bästa värdet eller hjälpa dem att uppnå sina långsiktiga investeringsmål.

Gemensamt har dessa problem följande konsekvenser:

1. Investerare kanske inte är vederbörligen skyddade eller behandlas rättvist.
2. Vissa investerare uppnår inte goda resultat på sina investeringar på grund av produkter av dålig kvalitet, vilket gör det svårare att ackumulera kapital för att finansiera sina pensionsbehov eller andra livsmål.

3. Eftersom icke-professionella investerare uppnår suboptimala resultat och inte förstår varför deras finansiella produkter inte gav tillfredsställande resultat, kan deras förtroende för kapitalmarknaderna undergrävas och deras vilja att investera i första hand avskräckas.
4. Det minskade engagemanget från icke-professionella investerare kan begränsa ansträngningarna för att uppnå en effektivare, utvecklad och integrerad kapitalmarknad inom EU.

1.5.2 *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

Den rättsliga ramen för skydd av icke-professionella investerare är omfattande och till stor del harmoniserad på EU-nivå. Trots denna omfattande lagstiftning på EU-nivå har man i de uppgifter som samlas in identifierat ett antal betydande brister, särskilt när det gäller hur investeringsprodukter för icke-professionella investerare distribueras och hur information lämnas till icke-professionella investerare. Åtgärder krävs på EU-nivå eftersom de alternativ som övervägs i denna konsekvensbedömning kräver en ändring av den befintliga rättsliga ramen, som består av EU-direktiv och förordningar. Enskilda initiativ på medlemsstatsnivå är därför inte lämpliga, i den mån de föreslagna ändringarna kommer att göras i EU:s direktiv och förordningar och följaktligen utanför medlemsstaternas lagstiftningsbehörighet.

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

Att säkerställa en enhetlig ram för investerarskydd som ger konsumenterna möjlighet att fatta finansiella beslut och dra nytta av den inre marknaden kan endast uppnås på EU-nivå, i nära samarbete med medlemsstaterna.

Eftersom den nuvarande ramen för skydd av icke-professionella investerare till stor del består av olika EU-rättsliga instrument, för att ta itu med de problem som identifierats i denna konsekvensbedömning och för att underlätta gränsöverskridande deltagande för icke-professionella investerare i EU, får denna ram endast ändras på EU-nivå för att uppdatera reglerna om skydd för investerare. Att agera på EU-nivå och harmonisera tjänsteleverantörernas operativa krav samt de krav på offentliggörande som ställs minskar komplexiteten och de administrativa bördorna för berörda parter och främjar finansiell stabilitet.

1.5.3 *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

Utvärderingen och konsekvensbedömningen som åtföljer lagstiftningsförslaget har bedömt hur den befintliga ramen har fungerat och identifierat ett antal brister, särskilt när det gäller hur vissa produkter införlivar höga kostnader genom utformning och bristen på framträdande av de informationsdokument som tillhandahålls till icke-professionella investerare. Eiopa har visat sig vara till nytta för beteendetester innan utformningen av PEPP-faktabladet har slutförts, och liknande metoder skulle vara lämpliga när Esma och Eiopa genomför de ändringar av informationsreglerna som ingår i detta lagstiftningspaket.

1.5.4 *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

Initiativets mål är förenliga med en rad andra EU-strategier och pågående initiativ, särskilt med unionens politik för att skapa en kapitalmarknadsunion (kapitalmarknadsunionen). I sin nya handlingsplan för en kapitalmarknadsunion från september 2020 aviserade kommissionen sin avsikt att lägga fram en strategi för icke-professionella investeringar i Europa i syfte att säkerställa att icke-professionella investerare kan dra nytta av kapitalmarknaderna fullt ut och att olika rättsliga instrument innehåller samstämmiga regler.

Lagstiftningsförslaget skulle ha en mycket begränsad inverkan på den fleråriga budgetramen, eftersom det innehåller ytterligare unionsbidrag till Esma och Eiopa som härrör från de ytterligare 16 heltidsekvivalenter (7 tillfälligt anställda och 9 kontraktsanställda) som myndigheterna skulle få för att genomföra de ytterligare uppgifter som lagstiftarna tilldelas.

Detta kommer att återspeglas i ett förslag om att utöka byråns bemyndigade personal under det kommande årliga budgetförslaget. Byråerna kommer att fortsätta att arbeta för att skapa största möjliga synergieffekter och effektivitetsvinster (bl.a. via it-system) och noga övervaka den ytterligare arbetsbörda som är förknippad med detta förslag, vilket skulle återspeglas i den nivå av bemyndigad personal som byrån begär i det årliga budgetförslaget.

1.5.5 *En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

Både Esma och Eiopa tillfrågades om avgifter som tas ut av företag kan vara ett alternativt sätt att täcka kostnaderna för olika initiativ. De drog slutsatsen att ett sådant tillvägagångssätt skulle vara svårt att motivera, eftersom de åtgärder som övervägs inte är direkt kopplade till tillsynsbefogenheter, utan en del av utvecklingen av regelverket.

1.6 **Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet**

☐ **begränsad varaktighet**

- ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
- ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

☒ **obegränsad varaktighet**

- Efter en startfas 2025–2027
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7 **Planerade genomförandemetoder⁴²**

☐ **Direkt förvaltning** av kommissionen genom

- ☐ genomförandeorgan

⁴² Närmare förklaringar av de olika genomförandemetoderna med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på webbplatsen Budgpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

- ☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna
- ☒ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☒ organ som avses i artiklarna 70 och 71
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i EU-fördraget och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten.

Anmärkningar

2. FÖRVALTNINGSÅTGÄRDER

2.1 Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

I linje med redan befintliga arrangemang utarbetar de europeiska tillsynsmyndigheterna regelbundna rapporter om sin verksamhet (inklusive intern rapportering till ledningen och styrelserna och upprättande av årsrapporten). Revisionsrätten och internrevisionstjänsten granskar deras resursanvändning och funktion. Uppföljningen och rapporteringen avseende de åtgärder som ingår i förslaget går i linje med de befintliga kraven samt eventuella nya krav som detta förslag ger upphov till.

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Uppgifterna kommer att genomföras genom Eiopas och Esmas indirekta förvaltning med finansiering som tillhandahålls genom unionsstödet till myndigheterna och från bidrag från de nationella behöriga myndigheterna i enlighet med den normala finansieringsformeln (40 % unionen och 60 % av medlemsstaternas nationella behöriga myndigheter plus bidraget från de nationella behöriga myndigheterna i Efta och den nationella behöriga myndighetens andel av arbetsgivaravgifterna).

I enlighet med artikel 30 i budgetförordningen ska Eiopa och Esma genomföra sina budgetar i enlighet med en effektiv och ändamålsenlig intern kontroll, som bör baseras på bästa

internationella praxis och på den ram för intern kontroll som kommissionen fastställer för sina egna avdelningar.

I enlighet med artikel 70.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (budgetförordningen) är kommissionens internrevisor också Eiopas och Esmas internrevisor. I enlighet med artikel 78.3 i Eiopa och Esmas budgetförordningar ansvarar särskilt kommissionens internrevisor (dvs. internrevisionstjänsten) för att

bedöma om interna förvaltningssystem är lämpligt utformade och tillräckligt effektiva, samt bedöma hur program och åtgärder genomförs med hänsyn tagen till de risker som är förenade med dem, samt

b) Bedöma ändamålsenligheten och effektiviteten i de system för intern kontroll och internrevision som används vid varje transaktion för genomförande av unionsorganets budget.

Dessa ansvarsområden för internrevisionstjänsten kommer också att omfatta de uppgifter som Eiopa och Esma genomför i enlighet med den föreslagna lagstiftningen.

Liksom arbetet inom internrevisionstjänsten är Eiopa och Esma föremål för extern revision, inbegripet av Europeiska revisionsrätten, som i enlighet med artikel 104 i Eiopas och Esmas budgetförordningar varje år ska utarbeta särskilda årsrapporter om Eiopa och Esma i enlighet med kraven i artikel 287.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. 2.2.2

Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

Administrations- och kontrollsystemen anges i de förordningar som i nuläget styr de europeiska tillsynsmyndigheternas funktionssätt. Dessa organ samarbetar nära med kommissionens tjänst för internrevision för att säkerställa att lämpliga standarder följs inom alla områden av den interna kontrollramen. Europaparlamentet beviljar årligen, på rekommendation av rådet, ansvarsfrihet för varje europeisk tillsynsmyndighet för genomförandet av dess budget.

2.2.3 *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Förvaltnings- och kontrollsystem i enlighet med ESA-förordningen tillämpas redan och bedöms vara kostnadseffektiv. Förordningen ses över regelbundet och risken för fel förväntas vara låg.

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

För att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet gäller bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) för de europeiska tillsynsmyndigheterna utan begränsningar. De europeiska tillsynsmyndigheterna har en särskild strategi mot bedrägerier och en åtföljande handlingsplan. De europeiska tillsynsmyndigheternas åtgärder på området bedrägeribekämpning kommer att vara förenliga med budgetförordningen, Olafs politik för bedrägeribekämpning, bestämmelserna i kommissionens strategi för bedrägeribekämpning (COM(2019)196) samt den gemensamma strategin för EU:s decentraliserade organ (juli 2012) och den därmed sammanhängande färdplanen. Dessutom fastställs bestämmelserna om genomförande och kontroll av de europeiska tillsynsmyndigheternas budget och tillämpliga finansiella regler i de förordningar som inrättar de europeiska tillsynsmyndigheterna samt deras budgetförordningar, även regler som syftar till att förebygga bedrägerier och oriktigheter.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer		från Efta-länder ⁴⁴	från kandidat-länder ⁴⁵	från tredjeländ-er	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
1	Eiopa: <03.10.03>	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
1	Esma: <03.10.04>	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer		från Efta-länder	från kandidat-länder	från tredjeländ-er	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen

⁴³ Diff. = differentierade anslag/Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁴⁴ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴⁵ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

	Ej tillämpligt					
--	----------------	--	--	--	--	--

3.2 Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1 Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	Rubrik 1: Inre marknaden, innovation och den digitala sektorn
------------------------------------	--------	---

Eiopa: <03.10.03>			2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Rubrik 1:	Åtaganden	(1)			0,042	0,085	0,117	0,244
	Betalningar	(2)			0,042	0,085	0,117	0,244
Rubrik 2:	Åtaganden	(1a)			0,013	0,026	0,033	0,072
	Betalningar	(2a)			0,013	0,026	0,033	0,072
Rubrik 3:	Åtaganden	(3a)			0,324	0,120	0,060	0,504
	Betalningar	(3b)			0,324	0,120	0,060	0,504
TOTALA anslag för Eiopa <30.10.03>	Åtaganden	= 1 + 1a + 3a			0,379	0,231	0,210	0,820
	Betalningar	= 2 + 2a + 3b			0,379	0,231	0,210	0,820

Esma: <03.10.04>			2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Rubrik 1:	Åtaganden	(1)			0,098	0,198	0,202	0,498
	Betalningar	(2)			0,098	0,198	0,202	0,498
Rubrik 2:	Åtaganden	(1a)			0,026	0,052	0,053	0,131
	Betalningar	(2a)			0,026	0,052	0,053	0,131
Rubrik 3:	Åtaganden	(3a)			0,360	0,160	0,080	0,600
	Betalningar	(3b)			0,360	0,160	0,080	0,600
TOTALA anslag för Esma <30.10.04>	Åtaganden	= 1 + 1a + 3a			0,484	0,410	0,335	1,229
	Betalningar	= 2 + 2a + 3b			0,484	0,410	0,335	1,229

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	----------------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
GD: <.....>							
• Personalresurser							
• Övriga administrativa utgifter							
GD TOTALT <.....>	Anslag						

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)						
--	--	--	--	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIK 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden			0,863	0,641	0,545	2,049
	Betalningar			0,863	0,641	0,545	2,049

3.2.2 Beräknad inverkan på Eiopas och Esmas anslag

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk.
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓			2023		2024		2025		2026		2027		TOTALT	
	RESULTAT													
	Typ ⁴⁶	Gemensamtliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1: Eiopa														
– Output	Konsumenttester						1	0,510					1	0,510
– Output	Bedömning av kostnader och resultat för investeringsprodukter för icke-professionella						1	0,300	1	0,300	1	0,150	1	0,750
Delsumma för specifikt mål nr 1								0,810		0,300		0,150		1,260
SPECIFIKT MÅL nr 2: Esma														
– Output	Konsumenttester						1	0,500						0,500
– Output	It-system						1	0,400	1	0,400	1	0,200		1,000

⁴⁶ Resultat som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som finansierats, antal km vägar som byggts osv.).

Delsumma för specifikt mål nr 2						0,900	1	0,400	1	0,200		1,500
Total kostnad						1,710		0,700		0,350		2,760

3.2.3 Beräknad inverkan på personalresurserna för Eiopa och Esma

3.2.3.1 Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Eiopa ⁴⁷	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
---------------------	------	------	------	------	------	--------

Tillfälligt anställda (AD-tjänster)			0,079	0,160	0,164	0,403
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)					0,082	0,082
Kontraktsanställda			0,035	0,072	0,073	0,180
Utstationerade nationella experter						

TOTALT			0,114	0,232	0,319	0,665
---------------	--	--	--------------	--------------	--------------	--------------

Personalbehov (heltidsekvivalenter):

Eiopa	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
-------	------	------	------	------	------	--------

Tillfälligt anställda (AD-tjänster)			1	1	1	1
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)					1	1
Kontraktsanställda			1	1	1	1
Utstationerade nationella experter						

TOTALT			2	2	3	3
---------------	--	--	----------	----------	----------	----------

⁴⁷ Total kostnad för EU och de nationella behöriga myndigheternas (inklusive deras andel av arbetsgivaravgifterna)

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Esma	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
------	------	------	------	------	------	--------

Tillfälligt anställda (AD-tjänster)			0,181	0,369	0,377	0,927
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)						
Kontraktsanställda			0,081	0,164	0,167	0,412
Utstationerade nationella experter						

TOTALT⁴⁸			0,262	0,533	0,544	1,339
----------------------------	--	--	--------------	--------------	--------------	--------------

Personalbehov (heltidsekvivalenter):

Esma	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
------	------	------	------	------	------	--------

Tillfälligt anställda (AD-tjänster)			2	2	2	2
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)						
Kontraktsanställda			4	4	4	4
Utstationerade nationella experter						

TOTALT			6	6	6	6
---------------	--	--	----------	----------	----------	----------

⁴⁸ Total kostnad för EU och de nationella behöriga myndigheternas (inklusive deras andel av arbetsgivaravgifterna)

3.2.3.2 Beräknat personalbehov för det ansvariga generaldirektoratet

- ☒ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk.
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 02 01 och 20 01 02 02 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)							
20 01 02 03 (vid delegationer)							
01 01 01 01(indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)⁴⁹							
20 02 01 (Kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)							
20 02 03 (kontraktsanställda, lokanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
Budgetru brik(er) (ange vilken/vil ka) ⁵⁰	– vid huvudkontoret 51						
	– vid delegationer						
01 01 01 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som							

⁴⁹ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁵⁰ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

⁵¹ Huvudsakligen för EU:s sammanhållningspolitik, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska havs-, fiske- och vattenbruksfonden (EMFAF).

arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT							

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	
Extern personal	

En beskrivning av beräkningen av kostnaden för heltidsekvivalenter bör införas i avsnitt 3 i bilaga V.

3.2.4 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- ☒ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen
- ☒ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka omfördelningar som krävs, och ange berörda budgetrubriker.

Eiopa <03 10 03> och Esma <03 10 04> budgetposterna måste omprogrammeras för att möjliggöra de ytterligare anslag som anges i avsnitt 3.2.1.

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras⁵².

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

Ej tillämpligt

3.2.5 Bidrag från tredje part

- ☐ Det ingår ingen samfinansiering från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet.
- ☒ Förslaget eller initiativet kommer att samfinansieras enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
Uppskattning av de kostnader som täcks av de nationella behöriga myndigheternas bidrag			1,320	1,020	0,884	3,224
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering (inklusive de anställdas pensionsinbetalningar)			1,320	1,020	0,884	3,224

—

⁵² Se artiklarna 12 och 13 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 2093/2020 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen för 2021–2027.

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster
 - ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁵³						
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

--

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

--

⁵³ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbörds kostnader.

Bilaga till finansieringsöversikten

Allmänna antaganden

- Lagstiftningen träder i kraft 2025.
- Kostnaden för ytterligare personalutgifter (avdelning 1) har beräknats med hjälp av de genomsnittliga personalkostnader som gäller från och med januari 2023 på 142 000 euro per tillfälligt ombud och 62 000 euro per kontraktsanställd (dvs. de totala genomsnittliga standardkostnaderna per tillfälligt ombud och per kontraktsanställd efter att ha subtraherat standardkostnaden på 29 000 euro för byggnader och it-kostnader i samband med ytterligare heltidsekvivalenter, så kallade kringkostnader).

De nuvarande korrigeringskoefficienterna för Eiopa i Frankfurt (100,6) och Esma i Paris (116,8) tillämpades på dessa standardkostnader. Som sedan indexerades till 2 % från 2024 (vilket är standardpraxis vid planeringen av unionens budget på grundval av att inflationen under vissa år kan bli mindre och i andra kan det bli mer).
- Kostnader för ytterligare infrastruktur och driftsutgifter (avdelning 2) har beräknats genom att tillämpa den standardkostnad för kringkostnader på 29 000 euro för byggnader och it per heltidsekvivalenter för AKU som beräknades 2023 plus en standardkostnadsersättning på 2 500 euro per heltidsekvivalent för andra administrativa kostnader som inte omfattas av tilldelningen för kringkostnader (dvs. 31 500 euro per heltidsekvivalent). När det gäller personalutgifterna enligt avdelning 1 har 31 500 euro per heltidsekvivalent indexerats till 2 % från och med 2024.

Motivering för de begärda resursnivåerna (personal- och driftskostnader)

De begärda resurserna är nödvändiga för att Eiopa och Esma ska kunna utföra följande uppgifter:

1. Esmas och Eiopas tekniska råd för utveckling av en EU-mall för upplysningar om kostnader enligt Mifid II och direktivet om försäkringsdistribution.
2. Esma och Eiopa ska utveckla riktlinjer för användningen av ”vital information” i marknadsföringskommunikation enligt Mifid och direktivet om försäkringsdistribution.
3. Teknisk rådgivning från Esma och Eiopa för kriterierna för bedömning av ”valuta för pengarna”, inklusive metoden för jämförelser (riktmärken) och sammanställning av information för sådana referensvärden (både för distributörer och tillverkare).
4. Insamling av uppgifter om kostnader och resultat för investeringsprodukter för icke-professionella investerare (i syfte att sammanställa riktmärken)
5. Vid behov, utveckling och uppdatering av rapporteringsmallar
6. Ge Esma och Eiopa befogenhet att införa systematisk användning av riskvarningar för företag.
7. Inrättande och drift av samarbetsplattformar av Esma (och Eiopa).
8. De nationella behöriga myndigheterna skulle vara skyldiga att rapportera konsoliderade uppgifter om gränsöverskridande verksamhet till Eiopa. Eiopa skulle få i uppdrag att utarbeta en begränsad men insiktsfull och harmoniserad rapportering av gränsöverskridande verksamhet.

Dessa uppgifter kommer att vara nya för Eiopa och Esma. Både Esma och Eiopa planerar att omfördela nuvarande heltidsekvivalenter till några av uppgifterna (4 respektive 1,3 heltidsekvivalenter). Resursbehov som motsvarar de planerade uppgifterna kan dock inte helt täckas av omfördelning av befintlig personal eller redan planerade driftsutgifter. Båda de europeiska tillsynsmyndigheterna kommer att behöva anta dessa uppgifter från och med 2025.

På grund av tillfälliga uppgifter 1, 2, 3, 5, 6, 8 i första hand kontrakterade agenttjänster planerades för deras utförande.

Vissa effektivitetsvinster har räknats in som ett resultat av att följande uppgifter har grupperats:

- uppgifterna 1, 2, 6
- uppgifterna 3, 5, 8
- uppgifterna 4, 7

som kan utföras av samma personal antingen samtidigt eller i en följd.

Personal- och it-budgetar för uppgift 4 (insamling av uppgifter om kostnader och prestanda för investeringsprodukter för icke-professionella investerare) är betydligt högre för Esma eftersom den förväntas utföra uppgiften i större skala (samla in information om ett större antal produkter).

Upphandlingskostnaderna för konsumenttester har uppskattats till 500 000 euro för Eiopa och Esma, med möjliga synergieffekter om ett gemensamt upphandlingsförfarande genomförs.

De behöriga nationella behöriga myndigheternas uppskattade kostnader för verksamheter som ska utföras av Eiopa

miljoner euro

Eiopa			2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Rubrik 1: Personalutgifter	Åtaganden	(1)			0,072	0,147	0,202	0,421
	Betalningar	(2)			0,072	0,147	0,202	0,421
Rubrik 2: Infrastruktur och administrativa utgifter	Åtaganden	(1a)			0,019	0,039	0,050	0,108
	Betalningar	(2a)			0,019	0,039	0,050	0,108
Rubrik 3: driftsutgifter	Åtaganden	(3a)			0,486	0,180	0,090	0,756
	Betalningar	(3b)			0,486	0,180	0,090	0,756
TOTALA anslag	Åtaganden	= 1 + 1a + 3a			0,577	0,366	0,342	1,285
	Betalningar	= 2 + 2a + 3b			0,577	0,366	0,342	1,285

Uppskattade kostnader för de nationella behöriga myndigheterna för verksamheter som ska utföras av Esma

miljoner euro

Esma			2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Rubrik 1: Personalutgifter	Åtaganden	(1)			0,164	0,335	0,342	0,841
	Betalningar	(2)			0,164	0,335	0,342	0,841
Rubrik 2: Infrastruktur och administrativa utgifter	Åtaganden	(1a)			0,039	0,079	0,080	0,198
	Betalningar	(2a)			0,039	0,079	0,080	0,198
Rubrik 3: driftsutgifter	Åtaganden	(3a)			0,540	0,240	0,120	0,900
	Betalningar	(3b)			0,540	0,240	0,120	0,900
TOTALA anslag	Åtaganden	= 1 + 1a + 3a			0,743	0,654	0,542	1,939
	Betalningar	= 2 + 2a + 3b			0,743	0,654	0,542	1,939

De nationella behöriga myndigheternas uppskattade kostnader för de verksamheter som ska utföras av Eiopa och Esma

miljoner euro

Eiopa och Esma			2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Rubrik 1: Personalutgifter	Åtaganden	(1)			0,236	0,482	0,544	1,262
	Betalningar	(2)			0,236	0,482	0,544	1,262
Rubrik 2: Infrastruktur och administrativa utgifter	Åtaganden	(1a)			0,058	0,118	0,130	0,306
	Betalningar	(2a)			0,058	0,118	0,130	0,306
Rubrik 3: driftsutgifter	Åtaganden	(3a)			1,026	0,420	0,210	1,656
	Betalningar	(3b)			1,026	0,420	0,210	1,656
TOTALA anslag	Åtaganden	= 1 + 1a + 3a			1,320	1,020	0,884	3,224
	Betalningar	= 2 + 2a + 3b			1,320	1,020	0,884	3,224

Uppskattad total kostnad (EU och de nationella behöriga myndigheterna) för de verksamheter som ska utföras av Eiopa

miljoner euro

Eiopa			2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Rubrik 1: Personalutgifter	Åtaganden	(1)			0,114	0,232	0,319	0,665
	Betalningar	(2)			0,114	0,232	0,319	0,665
Rubrik 2: Infrastruktur och administrativa utgifter	Åtaganden	(1a)			0,032	0,065	0,083	0,180
	Betalningar	(2a)			0,032	0,065	0,083	0,180
Rubrik 3: driftsutgifter	Åtaganden	(3a)			0,810	0,300	0,150	1,260
	Betalningar	(3b)			0,810	0,300	0,150	1,260
TOTALA anslag	Åtaganden	= 1 + 1a + 3a			0,956	0,597	0,552	2,105
	Betalningar	= 2 + 2a + 3b			0,956	0,597	0,552	2,105

Uppskattad total kostnad (EU och de nationella behöriga myndigheterna) för de verksamheter som ska utföras av Esma

miljoner euro

Esma			2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Rubrik 1: Personalutgifter	Åtaganden	(1)			0,262	0,533	0,544	1,339
	Betalningar	(2)			0,262	0,533	0,544	1,339
Rubrik 2: Infrastruktur och administrativa utgifter	Åtaganden	(1a)			0,065	0,131	0,133	0,329
	Betalningar	(2a)			0,065	0,131	0,133	0,329
Rubrik 3: driftsutgifter	Åtaganden	(3a)			0,900	0,400	0,200	1,500
	Betalningar	(3b)			0,900	0,400	0,200	1,500
TOTALA anslag	Åtaganden	= 1 + 1a + 3a			1,227	1,064	0,877	3,168
	Betalningar	= 2 + 2a + 3b			1,227	1,064	0,877	3,168

Uppskattad total kostnad (EU och de nationella behöriga myndigheterna) för de verksamheter som ska utföras av Eiopa och Esma

miljoner euro

Eiopa och Esma			2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Rubrik 1: Personalutgifter	Åtaganden	(1)			0,376	0,765	0,863	2,004
	Betalningar	(2)			0,376	0,765	0,863	2,004
Rubrik 2: Infrastruktur och administrativa utgifter	Åtaganden	(1a)			0,097	0,196	0,216	0,509
	Betalningar	(2a)			0,097	0,196	0,216	0,509
Rubrik 3: driftsutgifter	Åtaganden	(3a)			1,710	0,700	0,350	2,760
	Betalningar	(3b)			1,710	0,700	0,350	2,760
TOTALA anslag	Åtaganden	= 2 + 2a + 3b			2,183	1,661	1,429	5,273
	Betalningar	= 2 + 2a + 3b			2,183	1,661	1,429	5,273